

FOR OFFICIAL USE ONLY

DRAFT

സാമൂഹ്യ പാഠങ്ങൾ

സ്റ്റാൻഡേർഡ് VI

State Institute of Education

Trivandrum—12

1968

~~2377~~

DRAFT

3822

സാമൂഹ്യ പാഠങ്ങൾ

സ്റ്റാൻഡേർഡ് VI

S/E

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം.

ആമുഖം

സമീപകാലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പാഠപദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സാമൂഹ്യപാഠങ്ങളുടെ സിലബസ്സിലും ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകരുടെ പരിശോധനയ്ക്കും പരിഗണനയ്ക്കും വിധേയമായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പുതുക്കിയ സിലബസ്സിന്റെ കരട് രൂപം അച്ചടിപ്പിച്ച് വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി പ്രത്യേകം അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

സിലബസ്സ് പരിഷ്കരണത്തോടൊപ്പം പാഠപുസ്തകങ്ങളും പുതുക്കി തയ്യാറാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലോ. നാലു മുതൽ പത്തുവരെ സ്റ്റാൻഡേർഡുകളിലേക്ക് വേണ്ടതായ സാമൂഹ്യപാഠ പുസ്തകങ്ങളുടെ കരട് രൂപം ഏതാനും അദ്ധ്യാപകർ ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയതു് അച്ചടിപ്പിച്ച് അഭിപ്രായത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ ഒരേകീഴ്ത്ത വിഷയമെന്ന നിലയിലാണ് ഇപ്പോൾ ഫൈസ്ക്രൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതു്. അതിനു പകരം ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സിവിക്സ് എന്നിവ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളായി പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് പുതുക്കിയ സിലബസ്സിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യതിയാനം. ലോവർപ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിലാകട്ടെ സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ ഒരേകീഴ്ത്ത വിഷയമെന്ന നിലയിൽത്തന്നെ തുടർന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അപ്പർപ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിൽ ഉള്ളടക്കം

ത്തിന്റെ സംവിധാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏകീകൃതരീതിതന്നെ തുടരമെങ്കിലും ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സിവിക്സ് എന്നീ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളുടെ ബോധനത്തിന് ഉപയുക്തമായ സമീപനരീതി അവലംബിക്കുന്നതാണ്. അപ്പർ പ്രൈമറിയുടെ അവസാനഘട്ടമാകുമ്പോഴേക്കും പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സിവിക്സ് എന്നിവ പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ട അടിസ്ഥാനപരമായ അറിവും താത്പര്യവും കുട്ടികളിൽ വളർത്തേണ്ടതാണ്.

പരിഷ്കരിച്ച സിലബസ്സിലെ ഉള്ളടക്കം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നിയേക്കാം. കേരള ചരിത്രം അപ്പർ പ്രൈമറി ഘട്ടം മുതൽക്കുതന്നെ പഠിക്കുവാനാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇൻഡ്യാചരിത്രവും ലോകചരിത്രത്തിൽനിന്നു ചില പ്രധാന ഭാഗങ്ങളും സിലബസ്സിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് സിവിക്സ്, ആധുനികകാലസംഭവങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രധാനങ്ങളായ വസ്തുതകൾക്ക് ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം നൽകാതിരിക്കുകയും, സ്വയം പഠനരീതികൾ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രായോഗികമായ നൈപുണ്യങ്ങളും നല്ല മനോഭാവങ്ങളും കുട്ടികളിൽ വളർത്തുന്നതിനുമുള്ള ഉപാധിയായി പാഠഭാഗങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പുതിയ ബോധനരീതികളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ച സിലബസ്സിലെ ഉള്ളടക്കം ഒട്ടും കൂടുതൽ അല്ലെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്.

പ്രൈമറി ഘട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില പാഠഭാഗങ്ങൾ ഫൈസ്തർ ഘട്ടത്തിലും ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. നാലാം സ്റ്റാൻഡേർഡ് ലോവർ പ്രൈമറിയുടെയും ഏഴാം സ്റ്റാൻഡേർഡ് അപ്പർ പ്രൈമറിയുടെയും അന്ത്യഘട്ടത്തിലുള്ള ക്ലാസ്സുകളാണ്. ആ ക്ലാസ്സുകളിലെ പഠനത്തിനു ശേഷം സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ തുടരാതിരി

കകേയോ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം തേടുകയോ മറ്റോ ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളുടെ പ്രയോജനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ആവശ്യമായ പാഠഭാഗങ്ങൾ പ്രൈമറി ഘട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഡ്രാഫ്റ്റ് പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള ഭൂപടങ്ങൾ, ചിത്രങ്ങൾ, ചാർട്ടുകൾ മുതലായവ ചേർത്തിട്ടില്ല. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവ കൂടി യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർത്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ അവ ചേർക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

അധ്യാപകരുടെയും മറ്റു വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരുടെയും പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ലഭിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവശ്യമായ ഭേദഗതികൾ ചേർത്ത് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി ഈ ഡ്രാഫ്റ്റ് പാഠപുസ്തകം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഡയറക്ടർ.

and the other two are in the same
 position as the first two. The
 first two are in the same position
 as the first two.

The first two are in the same position
 as the first two. The first two are
 in the same position as the first two.
 The first two are in the same position
 as the first two.

The first two are in the same position
 as the first two. The first two are
 in the same position as the first two.
 The first two are in the same position
 as the first two.

The first two are in the same position
 as the first two. The first two are
 in the same position as the first two.

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ

സ്റ്റാൻഡേർഡ് VI

ഉള്ളടക്കം

അദ്ധ്യായം	1.	നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമി
„	2.	ആഹ്ലാദം
„	3.	ആഹ്ലാദത്തിലെ രാജ്യങ്ങൾ
„	4.	ആസ്ത്രേലിയ
„	5.	മദ്ധ്യകേരളം
„	6.	വേണാട്
„	7.	മദ്ധ്യകാല ഇന്ത്യചരിത്രം
„	8.	തൃക്കി സുൽത്താനാമരുടെ ഭരണകാലം
„	9.	മുഗളന്മാർ
„	10.	ചില മഹാനാമക മഹതികളും
„	11.	ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയിലെ ജീവിതം
„	12.	സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ
-

CHRONICLE

17th Volume

1899

Published by the

British Museum

London

Printed by

the British Museum

London

1899

Published by the

British Museum

London

Printed by

the British Museum

London

1899

സാമൂഹ്യപാഠങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം 1

നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമി

ഭൂമിയുടെ ആകൃതി, ചലനങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയെ ആവർണം ചെയ്യുന്ന അന്തരീക്ഷം, ഭൂമിയുടെ ഘടന എന്നിവയെപ്പറ്റി ഇനി പഠിക്കാം.

അന്തരീക്ഷം

ഭൂമിക്കു ചുറ്റും വായുമണ്ഡലമുണ്ട്. ഇത് ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തോടു തൊട്ടടുത്തു കട്ടിയുള്ളതാണ്. മേല്പോട്ടു പോകുന്തോറും അത് കട്ടികുറഞ്ഞു നേർത്തുവരുന്നു. ഈ മണ്ഡലത്തിന് അന്തരീക്ഷം എന്നു പറയുന്നു. വായു നമുക്കു ദൃശ്യമല്ലെങ്കിലും അതിനെ ചലനം കൊണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. വായുവിൽ ഓക്സിജൻ, നൈട്രജൻ എന്ന രണ്ടു പ്രധാന ഘടകങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഏകദേശം 21% ഓക്സിജനും 78% നൈട്രജനുമാണ്. സസ്യങ്ങളുൾപ്പെടെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജീവസന്ധാരണത്തിന് ഓക്സിജൻ ആവശ്യമാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ കാർബൺഡൈ ഓക്സൈഡ് എന്ന ഒരു വാതകവും ഉണ്ട്. അത് സസ്യജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു ഘടകങ്ങൾക്കും പുറമെ വേറെയും ചില വാതകങ്ങളും, നീരാവിയും, അതിനുകൂടിയുള്ള പൊടിപടലങ്ങളും അന്തരീക്ഷത്തിലുണ്ട്. മിനാത്തരീക്ഷസ്ഥിതി, കാലാവസ്ഥ ഇവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീരാവി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

വായു ചൂടുപിടിക്കുമ്പോൾ വികസിക്കുകയും, തണുക്കുമ്പോൾ സങ്കോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു കാരവുമുണ്ട്.

സൂര്യൻ

സദാ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമാണ് സൂര്യൻ. ഇത് അത്യുഗ്രമായ ചൂട് പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൗരയൂഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും ഉപഗ്രഹങ്ങളും അതാതിന്റെ സഞ്ചാരപഥങ്ങളിൽ കൂടി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഏകദേശം പതിന്നാലുകോടി എൺപത്തിയെട്ടുലക്ഷം കിലോ മീറ്റർ അകലെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം സൂര്യനെ ആശ്രയിച്ചാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കും ചൂടും ഉഷ്ണജവും പ്രത്യക്ഷമായോ പശ്ചാത്താപമായോ ലഭിക്കുന്നത് സൂര്യരശ്മിയിൽ നിന്നാണ്. സൂര്യനിലുണ്ടാകുന്ന ചൂടിന്റെ എത്രയോ ചെറിയ ഒരു ശതമാനമാണ് ഭൂമിക്കു കിട്ടുന്നത്.

വായുവിന്റെ ഉത്ഭവം

സൂര്യനാണ് ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലം ചൂടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഉപരിതലം മുഴുവനും ഒരുപോലെ ചൂടാക്കിയിരിക്കുന്നില്ല. പ്രകാശരശ്മികൾ തുടക്കം പതിക്കുമ്പോൾ കുറച്ച സ്ഥലം മാത്രം ചൂടാകുന്നു. അവിടെ ചൂട് കൂടുതലായിരിക്കും. ചരിഞ്ഞു പതിക്കുമ്പോൾ രശ്മി കൂടുതൽ സ്ഥലത്തു വ്യാപിക്കുന്നതിനാൽ താരതമ്യേന കുറച്ച സ്ഥാനത്തും ചൂട് കുറച്ച മാത്രമേ അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. കൂടാതെ സൂര്യരശ്മികൾ ചരിഞ്ഞു പതിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തുന്നതിനു പൊടിപടലമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ കൂടുതൽ ദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, സൂര്യരശ്മി തുടക്കം പതിക്കുന്ന ഉഷ്ണമേഖലയിൽ അത്യുഷ്ണവും ചരിഞ്ഞു പതിക്കുന്ന മിതോഷ്ണമേഖലയിൽ മിതമായ ചൂടും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഉഷ്ണനില ക്ഷീണമായി കുറിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണ് ഉഷ്ണമാപിനി (തെർമോമീറ്റർ). ചൂട് അളക്കുന്നതിന് സെൻറിഗ്രേഡു ക്രമത്തിലോ ഫാറൻഹീറ്റു ക്രമത്തിലോ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഉഷ്ണമാപിനികളാണ് സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്.

അന്തരീക്ഷ വായുവിന്റെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി പല ഘടകങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ ഏവയെന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നുള്ള പൊക്കം.—ഭൂമിയുടെ ഉപരി തലത്തിനു ചുറ്റും അന്തരീക്ഷമാണെന്നും, വായുവിനു ചുരുങ്ങാനും വികസിക്കാനും സാധിക്കുമെന്നും വായുവിനു ഭാരമുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടാവും. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നുള്ള ഉയരം അനുസരിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. സമുദ്ര നിരപ്പിൽ നിന്നും ഉയരം കൂടുന്തോറും അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചൂട് കുറഞ്ഞു വരുന്നു.

സമുദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള അകലം.—സൂര്യന്റെ ഏകദേശം കര വെള്ളത്തെക്കാൾ പെട്ടെന്നു ചൂട് പിടിക്കുന്നു. ചൂട് പിടിച്ച കര തണുക്കുന്നതും വെള്ളത്തെക്കാൾ വേഗത്തിലാണ്. പകൽ സമയത്തു കരയുടെ മുകൾഭാഗത്തുള്ള വായുവിന് കടലിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തുള്ള വായുവിനെക്കാൾ ചൂട് കൂടുതലാണ്. വായുവിനു ചൂട് കൂടുന്തോറും അത് വികസിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കടലിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും തണുത്ത വായു അങ്ങോട്ടു വീശുന്നു. നിത്യവും അങ്ങനെ കടൽക്കാരാണുകുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ മറിച്ച് കരയിൽനിന്നു കടലിലേയ്ക്കും കാരാ വീശുന്നു. കടൽക്കാരാ വീശുന്ന സമുദ്രതീരത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ചൂട് താരതമ്യേന കുറവാണ്. സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ചൂട് കൂടുതലായിരിക്കും.

അക്ഷാംശം.—ഭൂമി പടിഞ്ഞാറു നിന്ന് കിഴക്കോട്ടായി അതിന്റെ നിശ്ചിത സഞ്ചാരപഥത്തിൽകൂടി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി ഒരു പ്രാവശ്യം സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന കാലത്തിന് ഒരു വർഷം എന്നു പറയുന്നു. ഈ വാർഷിക ചലനത്തിനിടയിൽ സെപ്റ്റംബർ 22, മാർച്ച് 21 ഈ തീയതികളിൽ മാത്രമേ സൂര്യൻ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു മുകളിൽ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മാർച്ച് 21 മുതൽ ജൂൺ 21 വരെ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു ക്രമേണ വടക്കോട്ടു മാറിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ സൂര്യരശ്മികൾ തൂക്കായി പതിക്കുന്നു. ജൂൺ 21-നു സൂര്യൻ ഉത്തരായനരേഖയുടെ നേരെ മുകളിൽ ആണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അതിനുശേഷം സൂര്യരശ്മികൾ ക്രമേണ തെക്കോട്ടുമാറി തൂക്കായി പതിക്കുകയും സെപ്റ്റംബർ 22-ന് വീണ്ടും സൂര്യൻ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു മുകളിൽ കാണപ്പെടുകയും

ചെയ്യുന്നു. സെപ്റ്റംബർ 22 മുതൽ സൂര്യൻ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്നും ക്രമേണ തെക്കോട്ടുമാറി കാണപ്പെടുന്നു. ഡിസംബർ 22-നു സൂര്യരശ്മികൾ ഭക്ഷിണായനരേഖയിൽ തുക്കായി പതിക്കുന്നു. ഉത്തരായനരേഖയ്ക്കും ഭക്ഷിണായനരേഖയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമെ സൂര്യരശ്മികൾ തുക്കായി പതിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആ ഭാഗങ്ങളിൽ ഭൂമിയ്ക്കു സൂര്യനിൽനിന്നും കൂടുതൽ ചൂടു ലഭിക്കുന്നു. ഭൂമദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശത്താണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചൂടു ലഭിക്കുന്നത്. ഗ്രൂപങ്ങളിലെ പോകുന്താരം രശ്മികളുടെ ചരിവു കൂടുന്നതുകൊണ്ട് സൂര്യനിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ചൂടും കുറവായിരിക്കുന്നു. ഉത്തരാർദ്ധഗോളത്തിൽ സൂര്യരശ്മികൾ തുക്കായി പതിക്കുന്ന കാലത്തു ചൂടു കൂടുകയും വേനൽക്കാലമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കാലത്തു ഭക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിൽ ശീതകാലമാണ്. ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു ഗ്രൂപങ്ങളിലെ പോകുന്താരം ചൂടു കുറയുന്നു. അതിനാലുപരമെ ഭക്ഷിണായനം ഉത്തരായനം എന്നിവ മാറി പരസ്പരം തന്തസരിച്ചും ശീതാസ്ഥിതിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നു.

വർഷപാതം:—ജലാശയങ്ങളിലും ഈർപ്പമുള്ള ഭൂമിയിലും മറ്റും സൂര്യരശ്മി പതിച്ചിട്ട് ചെള്ളം നിരാവിചാരി ഉയർന്നു വായുമണ്ഡലത്തിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ഈ വായു ചൂടുകൊണ്ടു് മേൽപോട്ടുയരുമ്പോൾ, അവിടെ ചൂടു കുറവായതിനാൽ വായു തണുക്കുന്നു. അപ്പോൾ വായുവില്പുള്ള നിരാവി ഘനീഭവിക്കുകയും ജലകണങ്ങളായി കീഴോട്ടു പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു് മഴ എന്നു പറയുന്നു. മദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശത്തു് അഥവാ ഉഷ്ണമഖലയിൽ ചൂടെ ധികമായതിനാൽ വളരെയധികം ചെള്ളം നിരാവിയാകുന്നുണ്ടു്. ഈ നിരാവി വരണ്ട വായുവിന്നു്ക്കാൾ ഭാരകുറഞ്ഞതായതുകൊണ്ടു് മേൽപോട്ടുയർന്നു് തണുത്തു് മഴയായി ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നു. നിരാവിനിറഞ്ഞ വായു നേരെ മേപ്പാട്ടു ചങ്ങാ. കാരകളുടെ ഗതിയിൽ പെട്ടാമറ വിചങ്ങളിലാ തണുക്കുവാൻ മഴയുണ്ടാകുന്നു. കാരകളെ ആശ്രയിച്ചു് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മഴ കൂടിയും മറു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മഴ കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്തു് തന്നെ എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും മഴ ഒരുപോലെ ലഭിക്കുന്നമില്ല. സ്ഥലകാലങ്ങളുടെ വ്യത്യാസമനുസരിച്ചു് വർഷപാതത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഉഷ്ണമഖലയിൽ പൊതുവെ മഴ കൂടുതലാണ്. വർഷമാപിനി (റെയിൻ ഗേജ്) എന്ന ഉപകരണം

ഉപയോഗിച്ചു് ഒരു സ്ഥലത്തു് ലഭിക്കുന്ന മഴയുടെ അളവു് അഥവാ വർഷപാതം അളന്നറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

വർഷമാപിനി (റെയിൻഗേജ്) — ഇതിൽ ഒരു കുപ്പിയും ഒരു ചോർപ്പും ഉണ്ടു്. ചോർപ്പിൽ വീഴുന്ന മഴവെള്ളം നാളത്തിലൂടെ കുപ്പിയിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. വീഴുന്ന ജലം ബാഷ്പീകരിച്ചു പോകാതിരിക്കാനും അളന്നു് എത്രയുണ്ടെന്നറിയുവാനും വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ റെയിൻഗേജിലുണ്ടു്. നിശ്ചിത സമയങ്ങളിൽ കുപ്പിയ്ക്കകത്തെ വെള്ളം എടുത്തു് അളന്നു നോക്കുന്നു. ഇങ്ങായാ സെൻറിമീറ്ററായാ ആണു് അളവു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു്.

കരക്കാറു് — കടൽക്കാറു്: — ഭൂമിയ്ക്കു തിരശ്ചീനമായി ചലിക്കുന്ന വായുവാണു് കാറു്. പകൽസമയം കടലിൽ നിന്നും കരയിലേക്കും രാത്രികാലത്തു് കരയിൽ നിന്നും കടലിലേക്കും തണുത്ത കാറ്റടിച്ചുകൊണ്ടു് സമുദ്രതീരത്തെ ദിനാന്തരീക്ഷസ്ഥിതിയെ മിതപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു് നാം പഠിച്ചുവല്ലോ ഇതിൽ കടലിൽ നിന്നു കരയിലേക്കു വീശുന്ന കാറ്റിനെ കടൽക്കാറു് എന്നും കരയിൽനിന്നു് കടലിലേക്കുടിക്കുന്നതിനെ കരക്കാറു് എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

കാലവർഷക്കാറു്. — കരക്കാറും കടൽക്കാറും നിത്യവും വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അതുപോലെ, കാലവ്യത്യാസമനുസരിച്ചു് കാലവർഷക്കാറുകൾ (മൺസൂൺ കാറുകൾ) ഉഷ്ണകാലത്തു് കടലിൽ നിന്നും കരയിലേക്കും ശൈത്യകാലത്തു് കരയിൽനിന്നും കടലിലേക്കു തുടർച്ചയായി വീശുന്നു ഇത്തരം കാറുകൾ ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിലാണു് കൂടുതലായി വീശുന്നതു്. വേനൽ കാലത്തു് സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വീശുന്ന കാറുകൾ ധാരാളം നീരാവി നീറത്തതാണു്. നീരാവിക്കാറുകൾ പർവ്വതങ്ങളിൽ തടഞ്ഞു മേലോട്ടുയർന്നു തണുക്കുമ്പോൾ മഴയുണ്ടാകുന്നു. വരണ്ട കരക്കാറുകൾ കടലിന്റെ മീതെ കൂടി വീശുമ്പോൾ അവയിൽ നീരാവി കലരുകയും ആ കാറ്റുകളുടെ ഗതിയിലുള്ള കരഭാഗങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ മഴപെയ്യുകയും ചെയ്യും.

മൺസൂൺകാറുകൾക്കു പുറമേ ഭൂഗോളത്തിൽ സ്ഥിരമായ ചില മാറ്റങ്ങളിൽ വീശുന്ന കാറുകൾ ഉണ്ടു്. അവയ്ക്കു

ആഗോളകാറുകൾ എന്നു പറയുന്നു. ഒരു പ്രദേശത്തു വീശുന്ന കാറുകൾ ചൂടുള്ളവയാണെങ്കിൽ അവിടെ അന്തരീക്ഷ വായുവിന്റെ ചൂടു വർദ്ധിക്കും. തണുത്ത കാറുകളാണെങ്കിൽ അവ അവിടത്തെ ചൂടു കുറയ്ക്കും.

ഭൂമിയുടെ ഘടന

ബാഹ്യപടലം:—ഏകദേശം 6400 കിലോമീറ്റർ വ്യാസാൽ മുള്ള ഒരു ഗോളമാണല്ലോ ഭൂമി. അതിന്റെ ഉപരിതലം ഏകദേശം 16കിലോ മീറ്റർ താഴ്വയിൽ കട്ടിയായ ഭാഗമാണ്. അതിനു ഭൂമിയുടെ ബാഹ്യപടലം എന്നു പറയുന്നു. ഉറച്ചതായ ഈ ബാഹ്യപടലത്തിൽ പലതരം പാറകളും മണ്ണും ലോഹങ്ങളും ധാതുക്കളും മറ്റും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലത്തേയും മണ്ണിന്റെ വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് അവിടത്തെ ഫലപുഷ്ടിയിലും സസ്യജാലങ്ങളിലും മാറ്റമുണ്ടാകുന്നു.

ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗം:—ഭൂമിയുടെ ബാഹ്യപടലത്തിനും ഭാഗം ഇപ്പോഴും അത്യുഷ്ണമുള്ളതും ഉരുകിയ ലോഹങ്ങളും ധാതുക്കളും പാറകളും അടങ്ങിയതുമായ ഒരു ദ്രാവകമാണ്. ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നും അന്തർഭാഗത്തേക്കുപോകുന്തോറും ചൂടു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഏറ്റവും ഉൾഭാഗത്തു് ചൂടു വളരെ കൂടുതലാണ്. അവിടെ ലോഹങ്ങളും പാറകളും മിക്കവാറും ഉരുകി ദ്രവരൂപത്തിലാണിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ബാഹ്യപടലത്തിന്റെ ഭാഗം (സമ്മർദ്ദം) മൂലം ദ്രവരൂപത്തിലുള്ള ലോഹങ്ങളും പാറകളും ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കട്ടിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തു് സമ്മർദ്ദം കുറയുമ്പോൾ അവിടെ കട്ടിപിടിച്ച ലോഹങ്ങളും മറ്റും വീണ്ടും ദ്രവരൂപത്തിൽ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിനും ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ഒരു കാലത്തു കരയായിരുന്ന ഭാഗം താണ് അവിടെ കടൽ ആയിത്തീരുകയും അതുപോലെ കടലായിരുന്ന ഭാഗം ഉയർന്ന് കരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ:—ബാഹ്യപടലത്തിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കി കൊണ്ട് അന്തർഭാഗത്തുനിന്നും ഉരുക്കിയ പാറകളും ധാതുക്കളും മറ്റും ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലേക്ക് ശക്തിയോടെ തെറിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പുറത്തേക്കു പ്രവഹിക്കുന്ന ഉരുക്കിയ ധാതുക്കൾക്കും പാറകൾക്കും 'ലാവ' എന്നു പറയുന്നു. പുറത്തേക്കു വളരെ ശക്തിയോടെ വരുന്ന ലാവയും പാറക്കഷണങ്ങളും അവിടെ വമ്പിച്ച നാശങ്ങൾ വരുത്തുന്നു. ക്രമേണ അവ തണുത്തു പിളർപ്പിന്റെ ചുറ്റുമായി കുന്നുകൂടുന്നു. പിളർപ്പിന്റെ മുകൾഭാഗം തന്നെ ചിലപ്പോൾ അവകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു എന്നുവരാം.

അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ രണ്ടിനമുണ്ട്.

1. സാവധാനത്തിൽ നിശ്ശബ്ദമായി പുകഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവ.
ഉദാഹരണം:—ഹാവായിലെ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ.

2. ഭീകരമായ സ്ഫോടനം ഉണ്ടാകുന്നവ.
ഉദാഹരണം:—തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ.

അഗ്നിപർവ്വതത്തിൽനിന്നും വമിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അതിന്റെ മുഖത്തടിഞ്ഞുകൂടി ക്രമാനുഗതമായ രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഗ്നി പർവ്വതങ്ങളുടെ മുഖത്തു കട്ടപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ലാവയുടെ തടസ്സം നിമിത്തം അതിനുള്ളിൽ തടഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന നീരാവി മുതലായ വാതകങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച മർദ്ദം ഉഗ്രസ്ഫോടനങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നു. വാതകമർദ്ദം കൊണ്ട് അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ ചെറുതുണ്ടുകളായി ചിതറിപ്പോകാറുണ്ട്. ഇത്തരം സ്ഫോടനത്തെ തുടന്ന് കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയുണ്ടാകാറുണ്ട്.

പസഫിക്ക് മഹാസമുദ്രത്തിലെ പല ദ്വീപുകളും അഗ്നി പർവ്വതങ്ങളുടെ ശിഖരങ്ങളാണ്. അഗ്നിപർവ്വതസ്ഫോടനം വളരെയധികം നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ നിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ലാവയിലടങ്ങിയ ധാതുക്കൾ കൃഷിയ്ക്കും വ്യവസായത്തിനും സഹായകമാണ്.

ജപ്പാനിലെ ഫ്യൂജിയോമ, ഇറ്റാലിയിലെ വെസുവിയസ് ഇവ പ്രസിദ്ധ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളാണ്.

ഭൂകമ്പം

ഭൂകമ്പം സാധാരണമായി ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിന് അധികം താഴെയല്ലാതെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തു് ഉഷ്ണാവിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഉൾഭാഗം വീകരിക്കുകയോ ചുരുങ്ങുകയോ ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചലനത്തെയാണ് ഭൂകമ്പമെന്നു പറയുന്നത്.

പ്രാധാന്യം പ്രവർത്തനം:—

1. വർഷമാവിനി ഉപധ്വം കട്ടികൾ മഴ അളക്കുന്നവിധം മനസ്സിലാക്കട്ടെ.
2. ഭൂമികലുക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചും അഗ്നിപർവ്വത സ്പോടനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതതു് കാലത്തു് വാർത്തകളിൽ നിന്നും വസ്തുതകൾ ശേഖരിയ്ക്കുക.
3. ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഓരോ മാതൃകയുണ്ടാക്കി അതിൽ...
 - (1) മേഖലകൾ അടയാളപ്പെടുത്തുക.
 - (2) കാലവർഷക്കാരുകൊണ്ടു് മഴ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുക. (ചായം കൊടുക്കുക)
 - (3) പ്രധാനപ്പെട്ട അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുക.
4. ധാതുക്കൾ അടങ്ങിയ പാറകളുടെ മാതൃകകൾ അദ്ധ്യാപകന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം ശേഖരിക്കട്ടെ.
5. മണ്ണിന്റെ തരമനുസരിച്ചു് വ്യത്യാസപ്പെട്ട സസ്യങ്ങൾ ഉദാഹരിക്കുന്ന ഒരു ചാർട്ടു് അദ്ധ്യാപകന്റെ സഹായത്തോടെ തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം 2

ആഫ്രിക്ക

ഭൂതലത്തിലുള്ള ഭൂഖണ്ഡങ്ങളും മഹാസമുദ്രങ്ങളും ഏവയെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. വൻകരകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഏഷ്യയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഏഷ്യയ്ക്ക് അടുത്ത സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആഫ്രിക്കയെപ്പറ്റി നമുക്കു പഠിക്കാം.

ഭൂലോകത്തിന്റെ പടത്തിൽ ആഫ്രിക്കയുടെ സ്ഥാനം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക. ഏഷ്യയും യൂറോപ്പും ആഫ്രിക്കയുടെ അയൽ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളാണെന്നു കാണാം. ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കുഭാഗത്തെപ്പറ്റി ഇതരഭൂവിഭാഗക്കാർക്ക് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു വരെ ഒരറിവും ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ആഫ്രിക്കയെ ഇരുണ്ട ഭൂഖണ്ഡം എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.

എ. ഡി. 1498-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാരനായ വാസ്കോഡി ഗാമ ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേ അറ്റം ചുറ്റി ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിൽ കൂടി കോഴിക്കോട്ടെത്തി എന്നു നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ യാത്രയിൽ ആഫ്രിക്കയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഇടയായി. അതോടുകൂടി യൂറോപ്യന്മാർ ആഫ്രിക്കയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും കച്ചവട സങ്കേതങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു. തുടന്ന് പല മഹാമാരും ആഫ്രിക്കയിൽ പര്യവേക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അതിനുശേഷം ഈ ഭൂഖണ്ഡം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവരികയാണ്.

ആഫ്രിക്കയെ പരിഷ്കൃതമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ:—

ആഫ്രിക്കയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ച ചിലരെപ്പറ്റി നമുക്കു പഠിക്കാം.

മംഗോ പാക്സ്—1771-1806. ആഫ്രിക്കയിലെ നൈജർ നദിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സ്വജീവിതം സമർപ്പിച്ച സ്കോട്ട്ലൻഡുകാരനായ ഒരു മഹാനായിരുന്നു മംഗോ പാക്സ്. 1795-ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ആഫ്രിക്കൻ പയ്യടനം. 1805-ലെ രണ്ടാമത്തെ പയ്യടന വേളയിൽ അദ്ദേഹം നീർചുഴിയിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചു. അദ്ദേഹം നൽകിയ വിവരണങ്ങൾ പില്ക്കാലത്തെ പയ്യടനങ്ങൾക്ക് സഹായകമായി.

ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ (എ. ഡി. 1813-1872)

ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ നിൽനരായിരുന്നതിനാൽ പത്തുവയസ്സു മുതൽ ഡേവിഡ് ഒരു പരുത്തി വ്യവസായശാലയിൽ ജോലി ചെയ്തുവന്നു. വിദ്യാതത്പരനായിരുന്ന ആ ബാലൻ വിശ്രമവും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചു പഠനം നടത്തി. പത്തൊമ്പതു വയസ്സായപ്പോഴേക്കു് അക്കാലത്തെ പല മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിക്കുവാൻ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ സാധിച്ചു. തൻമൂലം ചൈന, ആഫ്രിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ ഉഭാരണത്തിനായി അക്ഷിപ്തപരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടുള്ള മഹാനാരായ ദേശസഞ്ചാരികളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ആതുരസംരക്ഷണാർത്ഥം വിദേശങ്ങളിൽ പോയി നിസ്വാർത്ഥ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിച്ചു ബിരുദം നേടി.

ആഫ്രിക്കയിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികളേയും, അവരുടെ നിലവിലിരുന്ന പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളേയും കുറിച്ച് ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യനറിയിൽനിന്നു് അറിയുവാൻ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ ഇടയായി. ഏറെത്താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഒരു സംഘം പര്യവേഷകരോടൊന്നിച്ച് ആഫ്രിക്കയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ലിവിംഗ്സ്റ്റന്റെ സംഘം ആഫ്രിക്കയുടെ കിഴക്കേതീരത്തെത്തി. അവർ അവിടെനിന്നും ഏകദേശം പതിനൊന്നു കിലോ മീറ്റർ ഉൾപ്രദേശത്തേക്കു യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്കുവേണ്ടു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അനവധിയായിരുന്നു. ഘോരവനങ്ങൾ, ക്രൂരമൃഗങ്ങൾ, അപരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യർ, അസഹനീയ കാലാവസ്ഥ, പനി, പട്ടിണി എന്നിവയൊന്നും ആ ഇരു

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഈ ചരിത്രം. കേരളത്തിൽ താമസമുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ, മതപ്രചാരകൻ, പര്യവേഷകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ നാട്ടുകാരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ആഫ്രിക്കയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

വിശ്വസ്തരായ ചില ആഫ്രിക്കക്കാരുടെൊത്തു വളരെ നാൾ യാത്രചെയ്ത് ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ സാംബസി എന്ന നദി കണ്ടു പിടിച്ചു. അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം കണ്ടെത്താനായി യാത്ര തുടന്നു. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട മുൻപോട്ടു പോയപ്പോൾ ഒരു വലിയ വെള്ളച്ചാട്ടം കാണാനിടയായി. അതിന് അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്ഞിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി വിക്ടോറിയ എന്ന് പേരിട്ടു. ഏറെത്താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനത്തെ ഊഹിക്കുകയും ആഫ്രിക്കൻ പശ്ചിമേഷ്യയിൽ വേണ്ടതായ പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ വീണ്ടും ആഫ്രിക്കയിലേക്കുപോയി. ആ നാട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി അദ്ദേഹം ആഫ്രിക്കയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള ഘോരവനങ്ങൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ ഇവ കണ്ടു പിടിച്ചു. ഇതിലേക്കു് ദീർഘകാലം മദ്ധ്യാഫ്രിക്കയിൽ കഴിയേണ്ടതായിവന്നു. ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരറിവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലഭിച്ചില്ല. വിശ്വമഹാവിപ്ലവം കേൾക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനായി ഏകദേശം മരണത്തോടു ഞെങ്കിലും കൂടുതൽ സുഖം പ്രാപിച്ചു.

ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ തന്റെ കോംഗോ പശ്ചിമേഷ്യയും ആരംഭിച്ചു. അതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കവെ അദ്ദേഹത്തിന് വീണ്ടും രോഗം പിടിപെട്ടു. വിശ്വസ്തരായ അനുചരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടിലേയ്ക്കു ക്ഷണമായി സമുദ്രതീരത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകവെ അദ്ദേഹം മൃതിയടഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റർ ആബിയിൽ ബഹുമതികളോടെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ എഴുതിയിരുന്ന പദ്യവേഷ്ണക്കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നും ആഗ്രിക്കയെപ്പറ്റി വളരെയേറെ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആഗ്രിക്കക്കാരുടെ ഉല്പാരണത്തിനുവണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ആ മഹാത്മാവിനെ ലോകം എന്നും സ്തരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

സ്റ്റാൻലി:—എ. ഡി. 1841-ൽ വെയിൽസിൽ സ്റ്റാൻലി ജനിച്ചു. ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുവരെ അദ്ദേഹം പല ജോലികളിലും ഏർപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞുവന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഒരേയ്ക്കത്തു കാരനായി. അതിനാവശ്യമുള്ള വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു പല സാഹസിക പര്യടനങ്ങളും നടത്തി. യാത്രാവിവരണങ്ങൾ എഴുതുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് അതിയായ താത്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ അധികൃതർ സ്റ്റാൻലിയെ ആഗ്രിക്കാ പദ്യവേഷ്ണത്തിനു നിയമിച്ചു.

ആഗ്രിക്കയിലേക്കു പോയിരുന്ന ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റണിനെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ യാതൊരു വിവരവും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു കൂടിയാണ് സ്റ്റാൻലിയെ ആഗ്രിക്കയിലേക്കു നിയോഗിച്ചത്. സ്റ്റാൻലി ആഫ്രിക്കയിലെത്തി ഒൻപതുമാസം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു യജിജി എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് ആസന്ന മരണനായിക്കിടന്നിരുന്ന ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റണെ കണ്ടത്. ആകൂടിക്കാഴ്ച ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നെന്ന് സ്റ്റാൻലി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ ആരോഗ്യവാനായി. അവർ ഒന്നിച്ചു ടാങ്കാനിക്കയുടെ തെക്കേതിരത്തു് പദ്യവേഷ്ണം നടത്തിയതിനു ശേഷം സ്റ്റാൻലി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

ലിവിംഗ്സ്റ്റന്റെ മരണാനന്തരം സ്റ്റാൻലി വീണ്ടും ആഗ്രിക്കൻ പദ്യവേഷ്ണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. കോംഗോ തടത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പല പ്രയാസങ്ങളെയും നേരിട്ടുകൊണ്ട് മൂന്നു കൊല്ലക്കാലം യാത്രചെയ്തു് പല പുതിയ സ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അനാഭാഗ്യം നിമിത്തം സ്റ്റാൻലിക്കു മടങ്ങേണ്ടതായി വന്നു. മൂന്നാം പ്രാവശ്യം സ്റ്റാൻലി ആഗ്രിക്കയിൽ പോയി. കോംഗോ തടത്തേയും അവിടത്തെ നിവാസികളായ ഫിഗ് മികുളയും കുറിച്ച് പഠനം നടത്തി പല വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആഹ്വാനം—ഭൂപ്രകൃതി

ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട ഭൂപ്രകൃതി കുറിക്കുന്ന ഭൂപടം നോക്കി സ്ഥാനം, വലിപ്പം, ഭൂപ്രകൃതി ഇവ പഠിക്കാം.

സ്ഥാനം:—അറാബ്‌ലാൻഡ് മഹാസമുദ്രത്തിനും ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിനും ഇടയിൽ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കു തെക്കു് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സൂയസ്സു് തോട് ജിബ്രാൾട്ടർ ജലസന്ധി ഇവ ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നു. ഇതു് ഉത്തരാക്ഷാംശം 37°-ക്കും ദക്ഷിണാക്ഷാംശം 35°-ക്കും പശ്ചിമരേഖാംശം 17°-ക്കും പൂർവ്വരേഖാംശം 50°-ക്കും ഇടയിൽ കിടക്കുന്നു.

വലിപ്പം:—ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ വലിപ്പംകൊണ്ടു് രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതു് ഇന്ത്യയുടെ ആറു മടങ്ങു വലുതാണു്.

ഭൂമദ്ധ്യരേഖ, ഉത്തരായനരേഖ, ദക്ഷിണായനരേഖ ഇവ മൂന്നും കടന്നുപോകുന്ന ഏകഭൂഖണ്ഡം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. മദ്ധ്യരേഖ ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തെ ഏകദേശം രണ്ടു് സമഭാഗങ്ങളാക്കുന്നു. ഈ രേഖ കടന്നുപോകുന്ന ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട പ്രദേശമാണു് കോംഗോ തടം. ഇവിടെ ഇടുമുൻ വനങ്ങളാണു്.

ഭൂപടത്തിലെ സുവിക അനുസരിച്ചു് ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട അതിരുകൾ, സമതലങ്ങൾ, പീഠഭൂമികൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ മുതലായവ കുറിച്ചുപിടിക്കുക.

ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട ഭൂപ്രകൃതി പരിശോധിച്ചാൽ ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ അധികഭാഗവും പീഠഭൂമിയാണെന്നു കാണാം. ഇതിന്റെ സമുദ്രതീരത്തു് വീതികുറഞ്ഞ സമതലങ്ങളുണ്ടു്. ഈ സമതലം അതിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പീഠഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 200 മീറ്റർ താഴ്ചയിലാണു്. ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട വളരെ പൊക്കമുള്ള പർവ്വതങ്ങളോ വിശാലമായ സമതലങ്ങളോ ഇല്ല.

ഭൂപ്രകൃതിയനുസരിച്ചു് ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ട നാലായി തിരിക്കാം.

- (a) അറാബ് പർവ്വതപ്രദേശങ്ങൾ (b) മദ്ധ്യപീഠഭൂമി.
(c) നൈൽ നദീതടം. (d) ഉന്നതമായ വടക്കുകിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങൾ.

(a) അറാബ്സ് പർവ്വതപ്രദേശങ്ങൾ:—

ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറ്, മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കും സഹാറാമരുഭൂമിക്കും ഇടയ്ക്കു കിടക്കുന്ന പ്രദേശമാണ് അറാബ്സ് പർവ്വതപ്രദേശങ്ങൾ. യൂറോപ്യൻ പർവ്വതനിരകളുടെ ഒരു തുടർച്ചയായിട്ടാണ് അറാബ്സ് പർവ്വതനിരകൾ കിടക്കുന്നത്. ഭൂപ്രകൃതിയിലും ഇതിന് യൂറോപ്പിന്റെ തെക്കു ഭാഗത്തോടു സാമ്യമുണ്ട്. ഇവിടെ സമുദ്രതീരത്തോടുത്തു് ചെറിയ കുന്നുകളും വീതികറഞ്ഞ സമതലവും, അതിനും ഉൾപ്രദേശത്തു് പീഠഭൂമിയും പർവ്വതനിരകളും കിടക്കുന്നു.

(b) പീഠഭൂമിപ്രദേശം:—സമുദ്രതീരത്തിനു സമീപം വീതികറഞ്ഞ സമതലത്തിനും വശത്തുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും പീഠഭൂമിയാണല്ലോ. ഈ പീഠഭൂമി തെക്കുഭാഗത്തു് പൊക്കം കൂടി വടക്കോട്ടു പോകുന്തോറും പൊക്കം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പൊക്കം കൂടിയ പീഠഭൂമി മദ്ധ്യഭാഗംവരെയും അവിടെ നിന്നു് അതിന്റെ വിസ്താരമറിയ ശാഖ വടക്കോട്ടും നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. വടക്കൻ പീഠഭൂമിപ്രദേശമാണ് സഹാറ.

സഹാറ:—ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മണ്ണാലാരണ്യമാണിതു്. ഇതിനു് ആഫ്രിക്കയുടെ ഏകദേശം നാലിൽ ഒരു ഭാഗം വലിപ്പമുണ്ട്. ഇവിടെ അങ്ങിങ്ങായി മണൽകുന്നുകളും പാറകളുമുണ്ട്. അവിടെത്തന്നെ താഴ്ന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില നീരവകളും അവയ്ക്കു ചുറ്റും ഇഴുത്തപ്പനയും മറ്റു ചില സസ്യങ്ങളും വളരുന്നു. സഹാറയിൽ മഴയില്ല. ജനവാസവും ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. പകൽ അത്യുഷ്ണവും രാത്രിയിൽ അതിശൈത്യവുമാണ്. അങ്ങിങ്ങായി കാണപ്പെടുന്ന മരുപ്പച്ചകളിൽ മാത്രം കുറച്ചു് ആളുകൾ താമസിക്കുന്നു. സഹാറയിലെ വാഹനം ഒട്ടകമാണ്. സമുദ്രത്തിൽ കപ്പൽ എന്ന പോലെ മരുഭൂമിയിൽ ഒട്ടകം സഞ്ചാരത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിനാൽ ഒട്ടകത്തെ “മരുക്കപ്പൽ” എന്നും വിളിക്കുന്നു. ചാഡ് എന്ന തടാകവും അങ്ങിങ്ങായി ചില മലകളും സഹാറാപ്രദേശത്തുണ്ടു്.

കിഴക്കു ഭാഗത്തു് മദ്ധ്യരേഖാ പ്രദേശത്തായി ചില പർവ്വതനിരകൾ ഉണ്ടു്. ഈ നിരകൾ വടക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള

പർവ്വതങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണ്. ഇതു തെക്കേ അററംവരെ ഇടവിട്ടു കിടക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതങ്ങൾ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴുകിയ ലാവാ ഉറഞ്ഞു ഉണ്ടായതാണ്.

മദ്ധ്യരേഖാ പ്രദേശത്തുള്ള പ്രധാന പർവ്വതനിരകളിൽ ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയത് കിളിമഞ്ജാരോ ആണ്. ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ കൊടുമുടികളിൽ മഞ്ഞു മൂടിക്കിടക്കുന്നു. തെക്കേ അററത്തെ പർവ്വതനിര പ്രേക്കൺസ് ബർഗ്ഗ് ആണ്.

നദികൾ:—ആഫ്രിക്കയിലെ മിക്കനദികളും പീഠഭൂമിയിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. ചിലവ പീഠഭൂമിയിലെ തടാകങ്ങളിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നദികളിൽ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ ഗതാഗതസൗകര്യം കുറവാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നദികൾ കോംഗോ, സാംബസി, നൈൽ, നൈജർ, ഓറഞ്ച് ഇവയാണ്. ഭൂപടത്തിൽ നോക്കി ഇവ മനസ്സിലാക്കുക.

തടാകങ്ങൾ:—മദ്ധ്യപീഠഭൂമിയിൽ കിഴക്കുഭാഗത്തു ചില തടാകങ്ങളുണ്ട്. ആൽബർട്ട്, എഡ്വേർഡ്, ഓങ്കനിക്കാ, റുഡോൾഫ്, വിക്ടോറിയ ന്യാസാ ഇവയാണ് പ്രധാന തടാകങ്ങൾ. ഇവയിൽ ഏറ്റവും വലുത് വിക്ടോറിയ ആണ്.

(c) **നൈൽ നദീതടം:**—നൈൽ നദി വിക്ടോറിയ തടാകത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ച് വടക്കോട്ടൊഴുകി മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിൽ പതിക്കുന്നു. വിക്ടോറിയ തടാകപ്രദേശത്തു ധാരാളം മഴ കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ നൈൽ നദിയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകുകയും, ആണ്ടുതോറും ധാരാളം എക്കൽ നദിയുടെ ഇരകൾ കളിലും, അടിയുകയും ചെയ്യുന്നു. നൈലിന്റെ പതനസ്ഥാനത്തോടുത്തുള്ള രാജ്യമാണ് ഈജിപ്റ്റ്. നൈൽനദി ഈജിപ്റ്റിനെ ഫലപുഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഈ നദിയിലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു കൃഷി നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നദിയിൽ പല സ്ഥാനങ്ങളിലും അണകൾ നിർമ്മിച്ച് ജലം ശേഖരിച്ച് എല്ലാക്കാലത്തും കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു. അസ്ഥൻ എന്ന അണക്കെട്ട് ഇപ്പോൾ നിർമ്മാണത്തിലാണ്.

(d) വടക്കു കിഴക്കൻ പർവ്വതപ്രദേശം:—വടക്കുകിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെങ്കടലിനും ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിനും അടുത്ത കടലോരം മഴ കിട്ടാത്ത ഉഷ്ണപ്രദേശമാണ്. ഈ പീഠഭൂമി ലാവാ കൊണ്ടുണ്ടായ ഭൂവിഭാഗമാണ്. ആബിസിനിയൻ പർവ്വതമാണ് ഇവിടത്തെ ഉയന്ന പർവ്വതം. ഇവിടെ നിന്നാണ് നൈലിന്റെ പോഷകനദിയായ ബ്ലൂനൈൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.

4 (a) കാലാവസ്ഥ.

ആഫ്രിക്കയുടെ മുകൾ ഭാഗവും ഉഷ്ണമേഖലയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവിടെ പൊതുവെ ഉഷ്ണ കൂടിയിരിക്കും.

വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ ഉഷ്ണ അധികമായിരിക്കും. അവിടെ സഹാറാ മരുഭൂമിയാണല്ലോ. ഇക്കാലത്തു വീശുന്ന വടക്കുകിഴക്കൻ കാറ്റു നീരാവിയില്ലാത്ത ഉഷ്ണക്കാരായതിനാൽ അവിടെ മഴ കിട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു തെക്കു ഗിനി ഉൾക്കടലിൽ നിന്നും വീശുന്ന കാറ്റു ഗിനിപ്രദേശത്തും, ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിൽ നിന്നും ചെങ്കടലിൽ നിന്നും വീശുന്ന കാറ്റുകൾ ആബിസിനിയൻപ്രദേശത്തും ധാരാളം മഴ പെയ്യിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു പ്രദേശങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിലും മദ്ധ്യഏഷ്യയിലും കറേക്കു മഴ കിട്ടുന്നുണ്ട്. ബാക്കി പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ ശൈത്യകാലമാണ്.

സെപ്റ്റംബർ മുതൽ മാർച്ച് വരെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വേനൽക്കാലവും ഉത്തരാഫ്രിക്കയിൽ ശൈത്യകാലവും ആയിരിക്കും.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ പീഠപ്രദേശങ്ങൾ ഉത്തരാഫ്രിക്കയേക്കാൾ കൂടുതൽ പൊക്കമുള്ളവയാണ്. പശ്ചിമതീരത്തുകൂടി ഒരു ശീതജലപ്രവാഹവുമുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ദക്ഷിണ പീഠഭൂമിയിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു അത്യുഷ്ണ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല.

സസ്യങ്ങൾ

ആഫ്രിക്കയിലെ സസ്യവിതാനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന മുഖ്യ ഘടകം മഴയാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ സസ്യ വിഭാഗങ്ങളെ മൂന്നായി തിരിക്കാം.

(1) വനപ്രദേശം (2) പുൽപ്രദേശം (3) മരുഭൂമി.

1. **വനപ്രദേശം:**—ഇപ്പോൾ മഴയും ഉള്ള കോരംഗോ തടസ്സം സമുദ്രതീരഗിരിനിപ്രദേശത്തും ഇടതൂർന്ന വനങ്ങൾ ഉണ്ട്. 60 മീറ്റർ പൊക്കം വരെ വളരുന്ന മഹാഗണി, എബണി മുതലായ അനേകം വൃക്ഷങ്ങൾ ഇവിടെ നിബിഢമായി വളരുന്നു. ഈ വനങ്ങളിൽ ആനകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു. അവയുടെ ദന്തങ്ങൾ ശേഖരിച്ച വിദേശങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയുടെ കിഴക്കേ ഉന്നതതടം ഒരു പർവ്വത പ്രദേശമാണ്. ഇവിടെ മഴ ധാരാളമുള്ളതിനാൽ കാടുകൾ വളരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അറാബ് പർവ്വത പ്രദേശത്തും ഏറ്റവും തെക്കു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തും വേനൽക്കാലത്തു മൂടും ശൈത്യ കാലത്തു മഴയും ആണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പഴവൃക്ഷത്താട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്. ലിംഗ്, മുന്തിരി എന്നിവ ഇവിടെ വളരുന്നു.

2. **പുൽപ്രദേശം:**—മദ്ധ്യഭാഗത്തു വടക്കും തെക്കും പ്രദേശങ്ങളിൽ വേനൽക്കാലത്തു മഴയും ശീതകാലത്തു വരൾച്ചയും ഉള്ള കാലാവസ്ഥയാണ്. അവിടെ പൊക്കത്തിൽ വളരുന്ന പല്ലു കാണപ്പെടുന്നു. ഈ പുൽപ്രദേശത്തിന് 'സാവന്നകൾ' എന്നു പറയുന്നു. ആഫ്രിക്കയുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പ്രാകൃതിക സസ്യമാണിത്. ഇവിടെ പലതരം മൃഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. വേട്ടയാടുന്നതിന് പറ്റിയ സ്ഥലമാണിത്. പുൽപ്രദേശത്ത് അങ്ങിങ്ങായി പൊക്കം കറഞ്ഞ വൃക്ഷങ്ങളും വളരുന്നു. മരുഭൂമിയോടുത്തുള്ള സാവന്നപ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയുടെ അഭാവം മൂലം പല്ലു കുറവും മുറുച്ചെടികൾ കൂടുതലുമാണ്.

ദക്ഷിണ പീഠഭൂമിയിൽ മിതമായ മൂടും തണുപ്പും ഉണ്ട്. അവിടെ മിതമായ മഴയും ലഭിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങൾ പുൽ മൈതാനങ്ങളാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ പീഠഭൂമിയെ 'വെൽഡ്' എന്നു പറയുന്നു. കാലി വളർത്തലാണ് ഇവിടത്തെ പ്രധാന തൊഴിൽ.

3. **മരുപ്രദേശം:**—ഉത്തരാഫ്രിക്കയിലെ സഹാറയും ദക്ഷിണ ഫ്രീക്കയിലെ കലഹാരിയും ആണ് ഇവിടെയുള്ള മരുഭൂമികൾ. അബിസിനിയൻ പർവ്വത പ്രദേശത്ത് കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ച പ്രാകൃതിക സസ്യങ്ങളും വൃത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3.

ആഫ്രിക്കയിലെ രാജ്യങ്ങൾ

ആഫ്രിക്കയിലെ രാജ്യങ്ങളുടെ പേരും, ഓരോന്നിന്റേയും തല സ്ഥാനവും ഭൂപടത്തിൽ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക. എത്തിയോപ്യ, ഈജിപ്ത്, ഉഗണ്ട, ഘാന, നൈജീറിയ, കാംഗോ, മൊറോക്കോ, ടുണീഷ്യ, അബിസീനിയ, അംഗോല മുതലായവയാണ് ചില പ്രധാന രാജ്യങ്ങൾ.

ജനസംഖ്യ:—ആഫ്രിക്കയുടെ ഭൂപ്രകൃതിയും കാലാവസ്ഥയും ജനവാസത്തിന് അത്രമാത്രം യോജിച്ചതല്ല. മരുഭൂമിയും പുൽകാടുകളും ഘോരവനങ്ങളും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കൃഷിക്കുപയുക്തമായ പ്രദേശങ്ങൾ കുറവാണ്. മറ്റു വൻകരകളെ അപേക്ഷിച്ച് ജനസംഖ്യയും കുറവാണ്. എന്നാൽ ജനനിബിഡമായ ചില പ്രദേശങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല ആഫ്രിക്കയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തു് അറാബ് ലസ് പ്രദേശവും നൈൽ നദീമുഖവും ജനബഹുലമായ പ്രദേശങ്ങളാണ്. ഈജിപ്തിലും ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. അറാബ് ലസ് പ്രദേശത്തെ കാലാവസ്ഥ സുഖകരമായതിനാൽ നാട്ടുകാർക്കു് പുറമേ യൂറോപ്യന്മാരും അവിടെ ധാരാളമുണ്ട്.

ജനബാഹുല്യമുള്ള മറ്റൊരു പ്രദേശം ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയാണ്. ഇതു് ഓങ്കനിക്കാ തടാകം മുതൽ ഗുഡ് ഹോപ്പ് മുതൽ വരെയും വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് യൂറോപ്യന്മാരും ഇൻഡ്യക്കാരും അധികമായി പാർക്കുന്നത്. സമുദ്രതീരത്തുള്ള കേപ്പ് ടൗൺ, പോർട്ട് എലിസബത്തു്, ഡർബൻ ഈ പട്ടണങ്ങളിൽ യൂറോപ്യന്മാർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. കൂടാതെ ഉൾപ്രദേശത്തു്, ഖനികളുള്ള ജോഹന്നസ് ബർഗിലും ഇവർ ധാരാളമുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷം ചതുരശ്ര കിലോ മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ദക്ഷിണാഫ്രിക്കാ യൂണിയനിൽ

മാത്രമായി ആകെ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം ഒന്നരകോടിയുണ്ട്. അതിൽ മുപ്പതുലക്ഷം യൂറോപ്യന്മാരും, കുറച്ചു ഇൻഡ്യക്കാരുമുമാണു് നാട്ടുകാരമാണു്.

മദ്ധ്യഏഷ്യയിൽ ജനവാസം കുറവാണ്. നീഗ്രോവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ മുൻകാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന കലഹവും ഒരുതരം ഈച്ചകളുടെ ശല്യവും അത്യുഷ്ണവും മറ്റുമാണു് ഇതിനു കാരണം. സുഡാനിലും നൈജീരിയയിലും ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു.

ജനങ്ങൾ:—ആഫ്രിക്കയിൽ പ്രധാനമായി ആഫ്രിക്കക്കാർ അറബികൾ, ഇൻഡ്യക്കാർ, യൂറോപ്യന്മാർ എന്നിവരാണ് ഉള്ളതു്.

ആഫ്രിക്കക്കാർ:—ആഫ്രിക്കയിൽ സഹാരായ്ക്കു തെക്കുഭാഗം മുതൽ ദക്ഷിണഏഷ്യയുടെ തെക്കുവരെ നീഗ്രോവർഗ്ഗക്കാർ പാർക്കുന്നു. കുറച്ചുനിറം, ചുരുണ്ട കമ്പളി പോലുള്ള കറുത്ത തലമുടി, പരന്ന മൂക്കു്, തടിച്ച ചുണ്ടു്, പൊക്കമുള്ളതും ഉറപ്പുള്ളതുമായ ശരീരം ഇവയാണ് അവരുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ. അവർ കൃഷിചെയ്തും, വേട്ടയാടിയും, മീൻപിടിച്ചും ഉപജീവിച്ചിരുന്നു. അവരെ കൂടാതെ നീഗ്രോകളുടേയും, അറബികളുടേയും, യൂറോപ്യന്മാരുടേയും സങ്കരവർഗ്ഗക്കാരെയും കാണാം.

ആഫ്രിക്കയിൽ കോംഗോതടത്തിലെ വനങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗം അപരിഷ്കൃതരാണ് പിഗ്മികൾ. ഇവർക്കു് പൊക്കം കുറവാണ്. അപരിചിതരായ മനുഷ്യരെ ഇവർക്കു വലിയ ഭയമുണ്ടു്. ഇവർ പഴങ്ങൾ തിന്നും വേട്ടയാടിയും വനാന്തർഭാഗത്തുതന്നെ ജീവിക്കുന്നു.

അറബികൾ:—ഇവർ അറേബ്യയിൽ നിന്നും കുടിയേറി പാർത്തവരാണ്. ഇവരെ ഇപ്പോൾ ആഫ്രിക്കയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം.

യൂറോപ്യന്മാർ:—കഴിഞ്ഞ ഒരു ശതാബ്ദത്തിനിടയിൽ യൂറോപ്പിൽനിന്നു് വിവിധ രാജ്യക്കാർ ആഫ്രിക്കയിൽ കുടിയേറി പാർത്തു. അവർ നാട്ടുകാരെ തീരപ്രദേശത്തു നിന്നു് കാടുകളിലേക്കു് ഓടിച്ച് വാസയോഗ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ത്യാക്കാർ.—യൂറോപ്യന്മാർ ആഗ്രിക്കയിൽ കടിയേറി പാക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും അനേകംപേർ ഉപജീവനാർത്ഥം ആഗ്രിക്കയിലെത്തി. കാലക്രമത്തിൽ അവർ ഭക്ഷിണാഗ്രിക്കയിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായി.

ആഗ്രിക്കയിലെ ഉണവും

ആഗ്രിക്കയിൽ പല പാശുവേഷ്യക്കുടുംകൾ യൂറോപ്യന്മാർ നടത്തിയെന്നു നാം പഠിച്ചല്ലോ. ആഫ്രിക്കയുടെ ഉൾനാടുകളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിവു ലഭിച്ചുതോടുകൂടി അവർ കടിയേറി പാർക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ ആദ്യമായി കടിയേറിപാർത്തത് ഡച്ചുകാർ ആയിരുന്നു. പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷുകാർ തെക്കേആഫ്രിക്കൻ യൂണിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. ഇവരെ കൂടാതെ ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, ബെൽജിയം, ഇറ്റലി, പോർട്ടുഗൽ, സ്പെയിൻ എന്നീ രാജ്യക്കാർ അവിടെ കോളനികൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അവിടെയുള്ള സ്വർണ്ണഖനികളും വജ്രഖനികളും നല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുമാണ് അവരെ ആകർഷിച്ചത്. ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന നീഗ്രോകളെക്കൊണ്ടു് അടിമകളെപ്പോലെ ജോലിചെയ്യിച്ചു് വെള്ളക്കാർ വളരെയധികം ലാഭമുണ്ടാക്കി.

ഡച്ചുകാരുടെ കൈവശമിരുന്ന ട്രാൻസ്വാൾ എന്ന സംസ്ഥാനത്തിലാണ് ലോകത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധ സ്വർണ്ണഖനി. ഇവിടെ ഡച്ചുകാരുടെ പിൻഗാമികളായ ബുവർ വർക്കർ പാർത്തിരുന്നു. ഈ ഖനി കണ്ടെത്തിയ വിവരം അറിഞ്ഞ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവരെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു് അധികാരം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ഖനികളിൽ കൂലിപ്പണി ചെയ്യാൻ ആഫ്രിക്കക്കാരെയും ഇൻഡ്യക്കാരെയും ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഏർപ്പെടുത്തി. വെള്ളക്കാരായ മുതലാളിമാർ ഇവരോടു കൂറമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. ഇതു സഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഇൻഡ്യക്കാരിൽ ഒരു വിപ്ലവ മുന്നോട്ടുവരുമുണ്ടായി. ആ കാലത്താണ് വക്കീൽജോലിക്കായി മഹാത്മാഗാന്ധി ഭക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ പോയത്. തന്റെ നാടുകാരുടെ കഷ്ടപ്പാടിന് പരിഹാരം കാണാനും അവരുടെ അഭിമാനം സംരക്ഷിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇൻഡ്യക്കാർ വെള്ളക്കാരുടെ അക്രമപരമായ പെരുമാറ്റത്തോടുള്ള പ്രതി

ഷേഡം പ്രകടമാക്കി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ആഫ്റിക്കൻ ഗവണ്മെൻറ് ഗാന്ധിജിയുമായി സന്ധിചെയ്തു. അത് അന്ന് ഇൻഡ്യക്കാർക്ക് ഒരു വിജയമായിരുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നടന്ന വിപ്ലവങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യ സമരങ്ങളും ആഫ്റിക്കൻ ജനങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാക്കി. അവിടെ “ആഫ്റിക്ക-ആഫ്റിക്കക്കാർക്ക്” എന്ന മുറവിളി മുഴങ്ങി. ഏഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യരാജ്യങ്ങൾ അവർ പിന്തുണ നൽകി. സമീപകാലത്ത് മിക്ക പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളും ആഫ്റിക്കയിലുള്ള തങ്ങളുടെ കോളനികൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാവുകയും ആഫ്റിക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളാകുകയും ചെയ്തു.

വണ്ണവിവേചനം:—ആഫ്രിക്കയിലെ നാട്ടുകാരോടും ഇൻഡ്യക്കാരുടും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ വെള്ളക്കാർ വിവേചനം കാണിക്കുന്നു. കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ആഫ്റിക്കക്കാർക്ക് വെള്ളക്കാർ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം വെള്ളക്കാർക്കു മാത്രമേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. കറുത്ത വസ്ത്രക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം വെള്ളക്കാരുടേതിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നിരിക്കണം. വെള്ളക്കാർ കയറുന്ന വണ്ടിയിൽ കറുത്തവർക്കു കയറാൻ പാടില്ല. അവർക്ക് ഒന്നിച്ചു പോകാൻ അനുവാദമില്ല. വെള്ളക്കാർക്കൊപ്പമായ രാഷ്ട്രീയ സമാധ്യാവകാശങ്ങൾ ആഫ്റിക്കക്കാർക്കും ഇൻഡ്യക്കാർക്കും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ വിവേചനത്തെ ‘അപ്പാർത്തീഡ്’ അഥവാ വർണ്ണവിവേചനം എന്നു പറയുന്നു. ഇൻഡ്യക്കാരും ആഫ്റിക്കക്കാരും ഇതിനെ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു.

സാമ്പത്തികവിഭവങ്ങൾ

(a) കൃഷി:—ആഫ്റിക്കയിൽ കുടിയേറിപാർത്ത യൂറോപ്യന്മാർ വ്യവസായം, കച്ചവടം, ഖനനം ഇവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ നാട്ടുകാർ കൃഷിയിൽ തല്പരരാണ്. പീഠഭൂമികളിലും നദീതടങ്ങളിലും സമതലങ്ങളിലും ചോളം, തിന, പരുത്തി, കൊക്കോ, നിലക്കടല, ഈത്തപ്പന എന്നിവ കൃഷി ചെയ്തുവരുന്നു.

പരത്തികൃഷി ആഫ്റിക്കയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഈജിപ്തിലെ പഞ്ഞിയുടെ നാൽപ്പ് നീളമുള്ളതും ഏറ്റവും മെച്ചവുമാണ്. ആഫ്റിക്കയിലെ കയറുമതിയിൽ 80 ശതമാനവും പരത്തിയാണ്. അബിസിനിയ, നൈജീരിയ, കോംഗോ, അംഗോല എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ പരത്തി ധാരാളം കൃഷി ചെയ്യുന്നു.

കൊക്കൊ എന്ന ചെടിയുടെ കായ്കകളെ കുരു ഉണക്കി പൊടിച്ചാണ് കൊക്കൊപ്പൊടിയെടുക്കുന്നത്. ഇതു പാനീയമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പുറമേ ചോക്കലേറ്ററിലും മറ്റു മധുര പലഹാരങ്ങളിലും ചേക്കാറുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കൊക്കൊയിൽ 50 ശതമാനം ഗിനി പ്രദേശത്തിലെ ഘാനായിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നു.

ആഫ്റിക്കയുടെ ഏറ്റവും വടക്കു പടിഞ്ഞാറും തെക്കുപടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽ ഒലീവും മുന്തിരിയും മറ്റു പലതരം പഴവർഗ്ഗങ്ങളും സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്നു.

ഗോതമ്പ്, പുകയില, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ, നെല്ല്, കരിമ്പ്, കാപ്പി, തെങ്ങ്, ഗ്രാമ്പൂ, എണ്ണപ്പന: ഏതതൊക്കെ എന്നിവയാണ് ആഫ്റിക്കയിലെ മറ്റു കൃഷികൾ.

(b) **മൃഗസമ്പത്തു്**:—ആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം പുൽ പ്രദേശമായതിനാൽ ആടുമാടുകളെ വളർത്താൻ വളരെ സൗകര്യമാണ്. അവിടെ നീഗ്രോകൾ ആടുമേച്ചു കഴിയുന്നു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ നിന്ന് വളരെയധികം ആട്ടിൻരോമവും, ഇറച്ചിയും, ക്ഷീരോല്പന്നങ്ങളും, തോലും കിട്ടുന്നു.

ഒട്ടകം, കഴുത, കുതിര, കോവർകഴുത, സീബ്ര, കാള എന്നിവ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും വണ്ടിവലിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ മദ്ധ്യരേഖാവനങ്ങളിൽ ധാരാളം ആന, കാണ്ടാമൃഗം, കരങ്ങുകൾ, ചീങ്കണ്ണി എന്നിവയുണ്ട്. മനുഷ്യകുരങ്ങുകളെയും ഇവിടെ കാണാം. ആനക്കൊമ്പ് നല്ല വരുമാനമാർഗ്ഗമാണ്. പുൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ മ്ലാവ്, സിംഹം എന്നിവ കാണപ്പെടുന്നു.

(c) **ധാതുസമ്പത്തു്**:— ആഫ്റിക്കയിലെ ധാതുസമ്പത്തു വിദേശീയരെ അവിടേക്ക് ആകർഷിച്ചു. സ്വർണ്ണം, വളം

ചെമ്പ്, കൽക്കരി, യുറേനിയം എന്നിവയാണ് അവിടത്തെ പ്രധാന ധാതുക്കൾ. ലോകത്തിൽ ഖനനം ചെയ്യേണ്ടുന്ന സ്വർണ്ണത്തിൽ 90 ശതമാനം ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നു. ജോഹന്നസ്ബർഗ് സ്വർണ്ണഖനികളുടെ കേന്ദ്രമാണ്. കോംഗോ ഘാതം, റൊഡേഷ്യ, ചെങ്കടലിനടുത്ത പ്രദേശം എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വർണ്ണം ലഭിക്കുന്നു.

വജ്രം ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു ധാതുപദാർത്ഥമാണ്. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ കിംബർലി വജ്ര ഖനനത്തിന് ലോകത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നു. കോംഗോയിൽ നിന്നും ഓറഞ്ചുനദീമുഖത്തു നിന്നും വജ്രം എടുക്കുന്നുണ്ട്.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ മെസീന, കോംഗോ, റൊഡേഷ്യ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ചെമ്പുഖനനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നതിൽ 80 ശതമാനം ചെമ്പും റൊഡേഷ്യയിൽ നിന്നാണ് കിട്ടുന്നത്.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ട്രാൻസ്വാൾ എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്ന് കല്ക്കരി ലഭിക്കുന്നു.

യുറേനിയം കോംഗോയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നു. ഇവ കൂടാതെ ഇരുമ്പ്, മാംഗനീസ്, വെളുത്തിയം, വെള്ളി, ഹൂഡ്, നാകം, ആസ്ബെസ്റ്റോസ് മുതലായവയും ഖനനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ:—മരുഭൂമിയിൽ കൂടി തളുകൾ ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി യാത്ര ചെയ്യുന്നു. നീണ്ടയാത്രയ്ക്ക് വിമാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. പാർഥ്വയിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പർവ്വതങ്ങളും തരശ് വരകളും മധ്യഭാഗത്തു ഘോരവനങ്ങളും ഉള്ളതിനാൽ റോഡു വെട്ടാൻ വിഷമമുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ തലച്ചുമടായിട്ടു മാത്രമേ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. നദികളിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് തടസ്സങ്ങളുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ആഫ്രിക്കയിലെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ ജനവാസവും പുരോഗതിയും കുറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുവരുന്നു. എങ്കിലും ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര വികസിച്ചിട്ടില്ല.

തുടർച്ചയായിട്ടല്ലെങ്കിലും പ്രധാന പട്ടണങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് തീവണ്ടിപ്പാതകളും റോഡുകളും ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്.

ആഫ്റിക്കയുടെ കിഴക്കേ അറ്റം മുതൽ പടിഞ്ഞാറുവരെ തീവണ്ടി മാറ്റം യാത്രചെയ്യാം. തെക്കു കേപ്പ് ടൗൺ മുതൽ വടക്കു കെയിറോ വരെ ഒരു തീവണ്ടിപ്പാത നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദക്ഷിണാഫ്റിക്കയിലാണ് തീവണ്ടിപ്പാതകൾ അധികവും ഉള്ളത്. ഖനന വ്യവസായത്തിന് ഇവ അത്യാവശ്യമാണ്.

നദികളിൽ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇടയ്ക്കുള്ള ഭാഗം ഗതാഗതസൗകര്യമുള്ളതാണ്. ഉൾപ്രദേശത്തുള്ള നദികളും തടാകങ്ങളും സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ളതാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ആഫ്റിക്കയുടെ ഭൂപ്രകൃതി, കാലാവസ്ഥ മുതലായവ വളരെ അനുക്രമമല്ലാത്തതിനാൽ വിമാനമാർഗ്ഗമാണ് കൂടുതൽ സഞ്ചാരം നടത്തിവരുന്നത്. ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റം മുതൽ വടക്കേ അറ്റം വരെ വിമാനസർവ്വീസ് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആഫ്റിക്കയിലെ തുറമുഖങ്ങൾവഴി അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി വിപുലമായ തോതിൽ വാണിജ്യം നടക്കുന്നുണ്ട്.

വാണിജ്യബന്ധങ്ങൾ:—ആഫ്റിക്കയിലെ നദികൾ കപ്പൽ ഗതാഗതത്തിന് അത്ര സൗകര്യമുള്ളവയല്ല. തുറമുഖങ്ങളും ഇവിടെ കുറവാണ്. എങ്കിലും ഈ ഭൂഖണ്ഡം മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി വാണിജ്യബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുന്നത് കടൽമാർഗ്ഗമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ട്, ഇൻഡ്യ, ആസ്ട്രേലിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന കപ്പലുകളിൽ അധികവും ആഫ്റിക്കൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ അടുത്തിട്ടാണ് പോകുന്നത്.

പ്രധാന കയററുമതിദ്രവ്യങ്ങൾ:—വ്യവസായശാലകൾക്കാവശ്യമായ അനേകം അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളും ചില ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളും മറ്റും ആഫ്റിക്കയിൽ നിന്നും കയററുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നൈജീരിയായിൽ നിന്ന് എണ്ണവിത്തുകളും, കൊക്കോ, പരുത്തി മുതലായവയും കയററുമതി ചെയ്യുന്നു. ഈജിപ്ത്, സുഡാൻ, കെനിയ, റൊഡേഷ്യ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പരുത്തിയും വസ്ത്രങ്ങളും കയററുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കെനിയായിൽ

നിന്ന് കാപ്പിക്കു കയറി അയക്കുന്നു. യൂറേനിയം, സ്വർണ്ണം, വജ്രം, പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ, വീഞ്ഞും, ആട്ടുരോമം എന്നിവയാണ് ഭക്ഷിണാഗ്രിക്കൻ യൂണിയനിൽ നിന്ന് കയറുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

തുണിത്തരങ്ങളും, ഇരുമ്പും, ഉരുക്കുസാധനങ്ങളും, യന്ത്രങ്ങളും ആണ് ആഫ്രിക്കയിലെ ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങൾ. ഇവ അധികവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ:—

1. ആഫ്രിക്കയുടെ പടത്തിൽ അതിരുകളായിക്കിടക്കുന്ന അക്ഷാംശരേഖാംശ രേഖകളും, അതിരുകളും പേരെഴുതി അടയാളപ്പെടുത്തുക.
2. ആഫ്രിക്കയുടെ ഒരു മോഡൽ കളിമണ്ണ കൊണ്ടുണ്ടാക്കി അതിൽ കോങ്ഗോവനങ്ങളും സഹാറയും പുൽപ്രദേശങ്ങളും പീഠഭൂമികളും അടയാളപ്പെടുത്തുക.
3. മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് അദ്ധ്യാപകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ താഴെ പറയുന്നവയെക്കുറിച്ച് വിവരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ആൽബങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക.
 - (1) ആഫ്രിക്കയിലെ ധാതുക്കൾ
 - (2) ആഫ്രിക്കയിലെ വന്യമൃഗങ്ങൾ
 - (3) ആഫ്രിക്കയിലെ വിവിധ ജനവർഗ്ഗങ്ങൾ
 - (4) ആഫ്രിക്കയിലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ
 - (5) ആഫ്രിക്കയിലെ സ്വതന്ത്രനാടുകൾ
4. വർണ്ണവിവേചനമെന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു നിയന്ത്രിത ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

അദ്ധ്യായം 4

ആസ്ട്രേലിയാ

ആഫ്രിക്കയെപ്പോലെ വളരെക്കാലം അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു ഭൂഖണ്ഡമാണ് ആസ്ട്രേലിയാ. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് ഒരു ഭൂഗോളം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക.

ആസ്ട്രേലിയാ ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിൽ മഹാസമുദ്രങ്ങളുടെ നടുക്ക് മറ്റു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ മാത്രമാണ് യൂറോപ്യന്മാർ ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കടിയേറിപ്പാകാൻ തുടങ്ങിയത്.

1770-ൽ ക്യാപ്റ്റൻ കൂക്ക് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ആസ്ട്രേലിയായിൽ എത്തി. ഇംഗ്ലീഷ് പര്യവേക്ഷകരിൽ പ്രഥമഗണനിയൻ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കൂക്ക്:—1728-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ യോക്ക്ഷയർ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ക്രിസ്തീയവേദപ്രവചനക്കാരന്റെ പുത്രനായി കൂക്ക് ജനിച്ചു. ചെറുപ്പം മുതൽ ക്രിസ്തീയവേദപ്രവചനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതിനാൽ കൂക്കിന് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിന് സൗകര്യം ഉണ്ടായില്ല.

കുപ്പൽ സഞ്ചാരത്തിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കൂക്ക് ഒരു കുപ്പൽ ജോലിക്കാരനായി. ദീർഘകാലത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ട് കുപ്പലോട്ടത്തിന്റെ കല എന്തെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കിയ മേധാവികൾക്ക് കൂക്കിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടായി. ലോകം പുററിസ്സഞ്ചരിക്കാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട പര്യവേക്ഷക സംഘത്തിന്റെ നായകനായി അദ്ദേഹത്തെ അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഭൂഗോളത്തിൽ തെക്കു ഭാഗത്തു് ഒരു ഭൂഖണ്ഡമുണ്ടെന്ന് അക്കാലത്തു് യൂറോപ്യന്മാർ വിശ്വ

സിച്ചിരുന്നു. ആ ഭൂഖണ്ഡവും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി പര്യവേക്ഷക സംഘം പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ലോകം ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ച് പലസ്ഥലങ്ങളിലും പര്യവേക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി.

ക്യാപ്റ്റൻ ക്ഷേത്ര്യാശ്രമിയായുടെ തെക്കുകിഴക്കേ ഭാഗത്തുള്ള ന്യൂ സിലണ്ട് എന്ന ദ്വീപ് സ്ഥാന നിണ്ണയം ചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ആസ്ത്രേലിയായുടെ കിഴക്കേ തീരത്തെത്തി. ആ സ്ഥലത്തിന് അദ്ദേഹം ന്യൂ സൗത്ത് വെയ്ത്സ് എന്നു പേരിട്ടു. പിന്നീട് യാത്ര തുടന്ന് ബോട്ടണിബേയ് എന്ന സ്ഥലത്തിറങ്ങി. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തി. ആ നാട്ടുകാരുടേ അദ്ദേഹം വളരെ സൗഹാർദ്ദമായി പെരുമാറി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയി.

ക്യാപ്റ്റൻ ക്ഷേത്ര്യാശ്രമിയായുടെ കപ്പൽയാത്രകളിലെല്ലാം തന്റെ നാവികരുടെ ആരോഗ്യം, ശുചിത്വം ഇവയിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം നാവികരെ തികച്ചും സംതൃപ്തരാക്കിയുമിരുന്നു.

ഭൂപടം നോക്കി ആസ്ത്രേലിയായുടെ സ്ഥാനം, വലിപ്പം, ആകൃതി, ഭൂപ്രകൃതി ഇവ മനസ്സിലാക്കുക.

സ്ഥാനം:—ആസ്ത്രേലിയ ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിൽ, അക്ഷാംശം 10° -ക്കും, 40° -ക്കും, പൂർവ്വരേഖാംശം 113° -ക്കും 154° -ക്കും ഇടയ്ക്കു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ വടക്കും പടിഞ്ഞാറും ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രവും തെക്കും കിഴക്കും പസഫിക് മഹാസമുദ്രവും ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നു.

വലിപ്പം:—ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതാണ് ആസ്ത്രേലിയ. ഇതിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം ഏകദേശം 77 ലക്ഷം ചതു. കി. മീറ്ററാണ്. ഇതിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗത്തിൽ കൂടുതൽ ഉഷ്ണമേഖലയിലും ബാക്കി മിതോഷ്ണ മേഖലയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ സമുദ്രതീരത്തിൽ അധികഭാഗവും ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിലാണ്. പസഫിക്കിലെ ആസ്ത്രേലിയൻ സമുദ്രതീരപ്രദേശമാണ് ജനനിബിഡമായിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഇതിനെ പസഫിക്കിലെ ഒരു വൻകരയായി കരുതിവരുന്നു.

രൂപം:—ആസ്ട്രേലിയായ്ക്കു് ഒരു ദ്വീപിന്റെ രൂപമാണു്. ഒരു ദ്വീപിന് ഒരു ഭൂപ്രകൃതിയും കാലാവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആസ്ട്രേലിയായ്ക്കു ഭിന്നമായ ഭൂപ്രകൃതിയും കാലാവസ്ഥയും ആയതിനാൽ ഇതൊരു ദ്വീപല്ലെന്ന് നിശ്ചയിക്കാം.

ഭൂപ്രകൃതി:—ആസ്ട്രേലിയായുടെ ഭൂപ്രകൃതി കാണിക്കുന്ന ഭൂപടത്തിലെ സൂചികയുടെ സഹായത്താൽ നിമ്നോന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാം.

ഭൂപ്രകൃതിയനുസരിച്ച് ആസ്ട്രേലിയായെ പശ്ചിമപീഠഭൂമി, പൂർവപർവ്വതപ്രദേശം, മധ്യഭാഗ സമതലം, സമുദ്രതീര സമതല പ്രദേശം ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കാം.

(a) **പശ്ചിമപീഠഭൂമി:**—ആസ്ട്രേലിയായുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം പീഠഭൂമിയാണ്. ഇതിന് 180 മീറ്റർ മുതൽ 800 മീറ്റർ വരെ ഉയരമുണ്ട്. ഇത് ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ പകുതിയോളം വരും. ഈ പ്രദേശം പാറകളാൽ നിറഞ്ഞതാണ്. പീഠഭൂമിയുടെ വടക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും ഭാഗങ്ങൾ തീരപ്രദേശത്തോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന വീതികുറഞ്ഞ സമതലങ്ങളാണ്. പീഠഭൂമിയിൽ നിന്നുതട്ടുവിക്കുന്ന നദികൾ ഇൻഡ്യൻ മഹാസമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നു. ഇവ വേനൽക്കാലത്തു വരണ്ടുപോകുന്നു.

(b) **പൂർവ്വപർവ്വതപ്രദേശം:**—ഇത് പൂർവ്വസമുദ്രതീരത്തോടുത്തു കിടക്കുന്ന ഉന്നതപ്രദേശമാണ്. ഇവിടെയുള്ള പ്രധാന പർവ്വത നിരകൾ ഗ്രേറ്റ് ഡിവൈഡിംഗ് റേഞ്ച്, ബ്ലൂമൗണ്ടൻസ്, ആസ്ട്രേലിയൻ ആൽപ്സ് എന്നിവയാണ്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയ കൊടുമുടിക്ക് ഏകദേശം 2200 മീറ്റർ ഉയരമുണ്ട്. ഈ പർവ്വതനിരകൾ കിഴക്കു ഭാഗത്തു് കൂടുതൽ തൂക്കായും പടിഞ്ഞാറാട്ടു് സമതലം വരെ ക്രമേണ ചരിഞ്ഞും കിടക്കുന്നു. ഈ പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നു് അനേകം നദികൾ ഉത്ഭവിച്ച് വടക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഒഴുകി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നു. ഈ നദികൾ നീളം കുറഞ്ഞവയാണ്. കപ്പൽ സഞ്ചാരത്തിന് ഇവ യോഗ്യമല്ല. മുറോഡാർലിംഗ് നദിയൊഴികെ മറ്റു നദികൾ വേനൽക്കാലത്തു വറ്റിപ്പോകുന്നു.

(c) **മധ്യഭാഗ സമതലം:**—പൂർവ്വപർവ്വത പ്രദേശത്തിനും പശ്ചിമപീഠഭൂമിക്കും മധ്യത്തിൽ ഈ സമതലം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ അങ്ങിങ്ങായി ചില കുന്നുകളും പർവ്വതങ്ങളുമുണ്ട്. വടക്കു കാർപെന്റേറിയ ഉൾക്കടലിനു തൊട്ടു കിടക്കുന്ന സമതലവും, അയർ തടാക സമതലവും, മുറോഡാർലിംഗ് സമതലവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അയർ തടാക പ്രദേശം സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് അല്പം താഴ്ന്നതാണ്. ആസ്ത്രേലിയായിലെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പ്രദേശമാണിത്. ഇവിടെയുള്ള തടാകങ്ങളിലും നദികളിലും മഴക്കാലത്തു മാത്രമേ വെള്ളമുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ആണ്ടിൽ അധികകാലവും അവിടം വെള്ളമില്ലാത്തവയോ ഉപ്പുള്ള ചതുപ്പു പ്രദേശങ്ങളോ ആയിരിക്കും.

(d) **സമുദ്രതീരസമതലപ്രദേശങ്ങൾ:**—ആസ്ത്രേലിയായിൽ സമുദ്രത്തോടു ചേർന്ന് അവിടവിടെയായി വീതി കുറഞ്ഞ സമതല പ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് യൂറോപ്യന്മാർ ആദ്യം കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

കാലാവസ്ഥ:—ആസ്ത്രേലിയായിൽ നവംബർ മുതൽ ഏപ്രിൽ വരെ ഉഷ്ണകാലമാണ്. മൺസൂൺ കാറ്റിന്റെ വടക്കേ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം മഴ പെയ്യുന്നു. കിഴക്കേ തീരത്തു് തെക്കുകിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ മഴ കിട്ടുന്നുണ്ട്. ടാസ്മേനിയ ഭാഗിലും മഴയുണ്ട്. പൂർവ്വപർവ്വത നിരകളുടെ പടിഞ്ഞാറേ താഴ്വരയിൽ മഴ കുറവാണ്. മെയ് മുതൽ ഒക്ടോബർ വരെ ആസ്ത്രേലിയായിൽ തണുപ്പുകാലമാണ്. അക്കാലത്തു് തെക്കും തെക്കു പടിഞ്ഞാറും മഴയുണ്ടാകുന്നു. പടിഞ്ഞാറേ പീഠഭൂമിയിൽ മഴ വളരെ കുറവാണ് അതിനാൽ ഈ പ്രദേശം മരുഭൂമിയാണ്.

(4) **സസ്യസമ്പത്തു്:**—ഇവിടെ വനപ്രദേശം, പുൽപ്രദേശം, മരുപ്രദേശം ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകൃതി സസ്യവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

ആഫ്രിക്കയുടെ പ്രകൃതിസസ്യവിഭാഗങ്ങളെ കാണിക്കുന്ന ഭൂപടം നോക്കി അവയുടെ സ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കുക.

വനപ്രദേശങ്ങൾ:—മൃദം മഴയും ഉള്ള കിഴക്കും, വടക്കും, വടക്കുകിഴക്കും പ്രദേശങ്ങളിൽ വനങ്ങളും പച്ചിലക്കാടുകളും ഉണ്ട്.

മഴ കൂടുതലുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ചതുപ്പുനിലങ്ങളും കണ്ടാൽ വൃക്ഷങ്ങളും ധാരാളം കാണാം. അവിടെ കേരളത്തിൽ വളരുന്ന ചില വൃക്ഷങ്ങളും യൂക്കാലിപ്റ്റസ് മരങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ട്. ആന്ത്രോലിയായിലെ യൂക്കാലിപ്റ്റസ് വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. അവ വളരെ പൊക്കത്തിൽ വളരും. അവയുടെ തടി കടുപ്പമുള്ളതും ചിതൽ പിടിക്കാത്തതുമാണ്. യൂക്കാലിപ്റ്റസ് തൈലം ഔഷധമാകുന്നു. പശയെടുക്കുന്ന പല ഇനം വൃക്ഷങ്ങൾ ആ വനങ്ങളിലുണ്ട്. ഇവിടെയുള്ള മരങ്ങൾക്ക് വരൾച്ച സഹിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്.

ഗൈതുകാലത്തു് മഴ കിട്ടുന്ന ചില പ്രദേശങ്ങൾ ആന്ത്രോലിയായിൽ ഉണ്ട്. അവ തെക്കുകിഴക്കും തെക്കു പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളാണ്. അവിടെ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും യൂക്കാലിപ്റ്റസും പൈനം ധാരാളമായി വളരുന്നു. ആന്ത്രോലിയൻ-ആപ്പിൾ ലോക പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവിടെ ഗോതമ്പുകൃഷി ധാരാളമുണ്ട്. വൻകരയുടെ ഉള്ളിലോട്ടു പോകുന്തോറും മഴ കുറയുകയും അവിടെ കുറിക്കാടുകളും പുൽപ്രദേശങ്ങളും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുൽപ്രദേശങ്ങൾ:—വനപ്രദേശങ്ങൾക്കും മഴയില്ലാത്ത മദ്ധ്യപ്രദേശത്തിനും ഇടയ്ക്കായി ധാരാളം പുൽപ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. മുറേഡാർലിംഗ് തടം നല്ല പുൽ പ്രദേശമാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആടുമേച്ചിൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. ഇവിടത്തെ പ്രധാനകൃഷി ഗോതമ്പാണ്.

മരുപ്രദേശം:—മഴയില്ലാത്ത ഉൾപ്രദേശം മരുഭൂമിയാണ് ഇവിടെ ഉപ്പു രുചിയുള്ള ചില കുറിച്ചെടികൾ വളരുന്നു. ഇത്. ആടുകൾക്കു രുചികരമായ തീറ്റയാണ്. ഇവിടെയുള്ള ഒരുതരം പൊക്കം കുറഞ്ഞ ചെടിയിൽ നിന്നും പശയെടുക്കുന്നു.

വെള്ളം കിട്ടാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കഴൽക്കിണറുകൾ നിർമ്മിച്ച് ജലക്ഷാമം പരിഹരിച്ചുവരുന്നു.

5. ജനസംഖ്യ:—ആന്ത്രോലിയായിൽ ഒരു വർഗ്ഗം ആദിമ നിവാസികൾ വസിക്കുന്നുണ്ട്. ക്യാപ്റ്റൻ ക്കു് ആന്ത്രോലിയാ പയ്യുവേക്ഷണം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു് ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആ സ്ഥലം

കൈവശപ്പെടുത്തി. 1787-ൽ എണ്ണറോളം കുറവാളികളെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് ആന്ത്രോപിയായിലേക്കു നാടുകടത്തി. അവരെ ന്യൂസൌത്ത് വെയിൽസിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അവർ അങ്ങനെ ജീവിക്കുവെ അവിടെ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണം തരിതരിയായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ വിവരം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വർണ്ണം വാരിയെടുത്ത് പെട്ടെന്നു ധനികരാകാമെന്നുള്ള ആവേശത്താൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ധാരാളമായി അവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അങ്ങനെ ആർക്കും വേണ്ടാതെ കിടന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ആർപ്പാർപ്പുള്ളതായിതീർന്നു. സ്വർണ്ണം കിട്ടുന്നതു കുറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ കൃഷി, വ്യവസായം മുതലായവയിൽ ഏർപ്പെട്ടു.

ആന്ത്രോപിയായിൽ ആദിമനിവാസികളും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു വന്നവരുടെ സന്താനങ്ങളും, പിന്നീട് സ്വർണ്ണം ആഗ്രഹിച്ചു മറ്റും വന്നവരും ഉൾപ്പെടെ ഇപ്പോൾ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം 2 കോടിയാണ്. ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വലിപ്പം അനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ അതു വളരെ കുറവാണ്. ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിയോളം തെക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള അഞ്ചു തലസ്ഥാനപട്ടണങ്ങളിലായി തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. തീരപ്രദേശങ്ങളിലും ആൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു.

ആന്ത്രോപിയായിൽ യൂറോപ്യന്മാർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കുടിയേറിപ്പാക്കാൻ ഇപ്പോഴും അനുവാദമില്ല. യൂറോപ്യന്മാർക്ക് താമസിക്കാൻ പററിയ സ്ഥലങ്ങൾ കുറവാണ്.

ഭൂഖണ്ഡത്തിലെ ഉൾഭാഗത്തെ പ്രദേശത്തു് സ്വർണ്ണഖനനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ കൂടുതലാണ്. അവിടെ വെള്ളം കിട്ടാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. വെള്ളം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ആർട്ടിഷ്യൻ കിണറുകൾ അഥവാ കുഴൽക്കിണറുകൾ നിർമ്മിച്ച് ഈ കുറവ് പരിഹരിച്ചു വരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിനടിയിൽ പാറക്കെട്ടുകളുടെ മേൽഭാഗത്തായി വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പല ഭൂഗർഭജലാശയങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കുഴൽക്കിണറുകൾ ഉണ്ടാക്കി വെള്ളം ഏടുക്കുന്നു. ചിലയിടങ്ങളിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ കുഴൽ താഴ്ത്തി

യാൽ മാത്രമേ വെള്ളം കിട്ടുകയുള്ളൂ. മറ്റു ചിലസ്ഥലങ്ങളിലെ ജലം ഉപ്പുള്ളതായിരിക്കും. അതു കന്നുകാലികൾക്ക് കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശുദ്ധജലം കിട്ടുന്നതിനോ കുഴൽകിണർ താഴ്ത്തുന്നതിനോ പ്രയാസമുള്ളിടങ്ങളിൽ ശുദ്ധജലം കിട്ടുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് കുഴൽ വഴി വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് കൃഷിക്കും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

6. **ആശ്വേലിയായിലെ സംസ്ഥാനങ്ങൾ:**—ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമാണ് ആശ്വേലിയാ. ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം കാൻബറാ ആണ്. മറ്റുഭാഗങ്ങൾ ഏഴായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരും തലസ്ഥാനവും ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഭൂപടം നോക്കി അവ മനസ്സിലാക്കുക.

സംസ്ഥാനം.

തലസ്ഥാനം

1. പശ്ചിമാശ്വേലിയ	പെർത്ത്
2. ഉത്തരാശ്വേലിയ	ഡാർവിൻ
3. ദക്ഷിണാശ്വേലിയ	അഡലെയിഡ്
4. ക്വീൻസ്‌ലാൻഡ്	ബ്രിസ്ബെയിൻ
5. ന്യൂസൗത്ത്‌വെയിൽസ്	സിഡ്നി
6. വിക്ടോറിയ	മെൽബോൺ
7. ഓസ്ട്രേലിയ	ഹോബാർട്ട്

7. **സാമ്പത്തികവിഭവങ്ങൾ:**—

1. **കൃഷി:**—ആശ്വേലിയായിലെ പ്രധാന കൃഷി ഗോതമ്പാണ്. ന്യൂസൗത്ത്‌വെയിൽസ്, വിക്ടോറിയ, തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഗോതമ്പ് സമൃദ്ധിയായി വിളയുന്നു. ഇതിലധികം ഭാഗവും കയററുമതിചെയ്യുന്നു.

ആശ്വേലിയായിൽ പഴങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നു. അവ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററുമതി ചെയ്യുന്നു.

2. **മൃഗങ്ങൾ:**—ആശ്വേലിയായിൽ ധാരാളം മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളുള്ളതിനാൽ ആടുമാടുവളർത്തൽ ഒരു പ്രധാന തൊഴിലാണ്. ലോകത്തിൽ ആകമാനം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കമ്പിളി രോമത്തിന്റെ കാൽഭാഗം ആശ്വേലിയായിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു. ആടുമേച്ചിലിന്

ഏറ്റവും കീർത്തികേട്ട സ്ഥലം മുറേ-ഡാർലിംഗ് സമതലമാണ്. കുന്നുകാലികളിൽ നിന്ന് ക്ഷീരോപ്പനങ്ങളും മാംസവും ലഭിക്കുന്നു. ആട്ടിൻമാംസം ധാരാളമായി കയറുമതി ചെയ്യുന്നു.

ആസ്ട്രേലിയായിൽ പ്രത്യേകതരം പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളേയും കാണാം.

കംഗാര, ഒപ്പോസം എന്നീ സസ്തനജീവികൾ അവയുടെ കഞ്ഞുങ്ങളെ ഉദരഭാഗത്തുള്ള സഞ്ചികളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു പൊതുവെ സഞ്ചിമൃഗം എന്നാണ് പേര്. ഇവ കൂടാതെ കപവാല, വംബാററ്റ് എന്നീ വിശേഷപ്പെട്ട ജന്തുക്കളും ഇവിടെയുണ്ട്. കപവാല ഭംഗിയുള്ള ഒരിനം കരടിയാണ്. ഇതു വൃക്ഷങ്ങളുടെ മുകളിൽ ജീവിക്കുന്നു. യൂക്കാലിപ്റ്റ്സ് ഇലയാണ് ഭക്ഷണം. വെള്ളം കുടിയ്ക്കാതെയും ഇവയ്ക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിയും. വംബാററ്റ് പന്നിയെപ്പോലെയിരിക്കും. ഇത് മണ്ണിനടിയിൽ ജീവിക്കുന്നു.

തൂറാവീനെപ്പോലെ കൊക്കും കാലം ഉള്ള ഒരുതരം സസ്തന ജലജീവികൾ ഇവിടെയുണ്ട്. ഇവ മുട്ടയിടുകയും കഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പാലു കൊടുത്തു വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്ലാറിപ്പസ് ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്.

പക്ഷികൾ:—പലതരം വിശേഷപ്പെട്ട പക്ഷികൾ ആസ്ട്രേലിയായിൽ ധാരാളമുണ്ട്. എമു എന്ന പക്ഷിവളരെ വേഗത്തിൽ ഓടാൻ കഴിവുള്ളതാണ്. ഇത് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെപ്പോലെയിരിക്കും. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള പക്ഷിയായ ഈഗിൾ ഹോക്കിനെ ഇവിടെ കാണാം.

3. ധാതുസമ്പത്ത്:—ആസ്ട്രേലിയായിലെ ധാതുസമ്പത്താണ് യൂറോപ്യന്മാരെ അവിടേക്ക് ആകർഷിച്ചത്. ധാതുവസ്തുക്കളിൽ പ്രധാനമായവ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്, ഇരുമ്പ് എന്നിവയാണ്. പശ്ചിമ ആസ്ട്രേലിയായിൽ കാൽഗർലി, ക്രൂൾ ഗാർഡി, എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ സ്വർണ്ണഖനനത്തിന് കീർത്തികേട്ടവയാണ്. ആസ്ട്രേലിയായിൽ ആകെ കിട്ടുന്ന സ്വർണ്ണത്തിന്റെ മൂക്കാൽ ഭാഗവും ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

വികോരിയായിലും ന്യൂസൌത്ത് വെയിൽസിലും സ്വർണ്ണഖനികൾ ഉണ്ട്.

ന്യൂസൌത്ത് വെയിൽസിൽനിന്ന് വെള്ളി, ഇരുമ്പ്, ചെമ്പ്, നാകം, ഇരുമ്പ് ഇവ ഖനനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

4. ഗതാഗതമാർഗ്ഗം:— ജനവാസമുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങൾ റെയിൽപാതകളാൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പാതകൾ ഖനനസ്ഥലങ്ങളെ തുറമുഖങ്ങളുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പടിഞ്ഞാറ് പെന്ത മുതൽ കിഴക്ക് ബ്രിസ്ബെയിൻ വരെ റെയിൽപ്പാതയുണ്ട്. കിഴക്കേതീരത്താണ് പ്രധാനപട്ടണങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. വിമാനമാർഗ്ഗഗതാഗതമാണ് കൂടുതലായി ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നത്.

ന്യൂസിലാൻഡ്:— ആസ്ട്രേലിയായിൽ നിന്ന് 1600 കിലോ മീറ്റർ ദൂരെ പസഫിക് സമുദ്രത്തിലുള്ള ദ്വീപുകളാണ് ന്യൂസിലാൻഡ്. ഇത് മിതോഷ്ണമഖലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ ഉത്തരദ്വീപും, ദക്ഷിണദ്വീപും മറ്റു ചെറുദ്വീപുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. വടക്കുഭാഗത്തു് ചൂടു കൂടുതലാണ്. ഇതിൽ നെടുനീളെ പർവ്വതനിരയുണ്ട്. ഉത്തര ദ്വീപിൽ ചില അഗ്നി പർവ്വതങ്ങളുണ്ട്. ദക്ഷിണദ്വീപിലെ ഉയന്ന ഭാഗം മഞ്ഞുമൂടിക്കിടക്കുന്നു. കടൽക്കാരറ്റ് കാലാവസ്ഥയെ സമീകരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മഴയുണ്ട്. ചൂടുള്ള നീരുറവകൾ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. മയോറി എന്നൊരു വർഗ്ഗക്കാരാണ് ഇവിടത്തെ ആദിമ നിവാസികൾ. വനങ്ങളിൽ പൈൻ വൃക്ഷങ്ങളും, സമതലങ്ങളിൽ പുൽമേടുകളും ധാരാളമായി കാണാം. ഇവിടത്തെ പ്രധാന തൊഴിൽ ഖനനവും, ആടുമാടുവളർത്തലും, ക്ഷീരവ്യവസായവുമാണ്. ആട്ടിൻ രോമം കയറി അയക്കുന്നതിൽ ന്യൂസിലാൻഡിന് ലോകത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം വെല്ലിംഗ്ടൺ ആണ്.

അദ്ധ്യായം 5

യൂണിറം IV

ബി. മധ്യകാലകേരളം

കലശേഖര രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തു് കേരളം മുഴുവൻ അവരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു. സൽഭരണം കൊണ്ടും വാണിജ്യം, വ്യവസായം, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം എന്നീ തുറകളിലെ പുരോഗതികൊണ്ടും അക്കാലം കേരളചരിത്രത്തിലെ സുവർണ്ണകാലം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കലശേഖരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ചയാട്ടുകൂടി കേരളത്തിൽ ചില ചെറു രാജ്യങ്ങൾ രൂപം കൊണ്ടു. അവയിൽ പ്രധാനമായവ വേണാട്ട്, നെടിയിരുപ്പ്, പെരുമ്പടപ്പ് എന്നിവയായിരുന്നു.

വേണാട്ട്:— സ്വതന്ത്ര വേണാടിന്റെ ആദ്യത്തെ രാജാവു് കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് തലസ്ഥാനം മഃഹാദയപുരത്തു നിന്നു് കൊല്ലത്തക്കുമാറ്റി. ഈ വംശമാണു് പിന്നീടു് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശമായി പരിണമിച്ചതു്. ശ്രീചിത്തിരതിരുന്നാൾ വരെയുള്ള രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ പേരിടേണ്ടു് കലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു് കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു.

ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് വേണാട്ടു് സമ്പൽസമൃദ്ധമായി. സാഹിത്യവും കലയും രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യേക പ്രോത്സാഹനം കൊണ്ടു് വളർന്നു. കൊല്ലം ഒരു തിരക്കുപിടിച്ച വാണിജ്യകേന്ദ്രമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു.

കേരളത്തിന്റെ വടക്കു് ശക്തി പ്രാപിച്ച മറ്റൊരു രാജവംശമായിരുന്നു കോഴിക്കോടു സാമൂതിരിവംശം (നെടിയിരുപ്പ്).

ഈ വംശത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് പല ഐതിഹ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഏറനാട്ടിലെ നാട്ടുവാഴികളുടെ പിൻതലമുറക്കാരായ ഇവർ പോളനാട് കീഴടക്കി സമുദ്രംവരെ രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തി വ്യാപിപ്പിച്ചു. തുറമുഖം അധീനമാക്കുകയും സമുദ്രവാണിജ്യത്തിൽ നേരിട്ട പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. സാമൂതിരി തന്റെ ആസ്ഥാനം കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു മാറ്റി. കോഴിക്കോട് ഒരു മികച്ച തുറമുഖമായി മാറുകയും അറബികൾക്കു കച്ചവടക്കുതക്ക കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിനു പകരം അറബികൾ സാമൂതിരിക്കു കപ്പലുകൾ, കുതിരകൾ മുതലായവ കൊടുത്തു.

പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപം.—കേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു ഭരിച്ചിരുന്ന നാട്ടുവാഴിവംശമായിരുന്നു പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപം. ഒരു പെരുമ്പടപ്പുരാജാവു സാമൂതിരിയെ ഭയന്ന് തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു നിന്ന് ആസ്ഥാനം കൊച്ചിയിലേക്കു മാറ്റി. സാമൂതിരി യുദ്ധം ചെയ്ത് ബേപ്പൂർ, പരപ്പനാട്, വെട്ടത്തുനാട്, കരനാട് വള്ളുവനാട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തി.

പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തിരുനൂലായിൽ വെച്ചു വലിയ ഒരു ഉത്സവം നടന്നിരുന്നു. മാമാങ്കം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ഉത്സവത്തിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയും രാജാക്കന്മാർ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. വള്ളുവനാട്ടു രാജാവാണ് ഈ ഉത്സവത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചിരുന്നത്. കേരളത്തിലെ പല രാജാക്കന്മാരും ആ പദവി കൊതിച്ചിരുന്നു. ആ ബഹുമതി തനിക്കു കിട്ടണമെന്നു കരുതിയാണ് സാമൂതിരി വള്ളുവനാട്ടു കീഴടക്കിയത്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ സുശക്തനായ കോലത്തിരി രാജാവിനേയും സാമൂതിരി കീഴടക്കുകയുണ്ടായി. A.D. 1446 മുതൽ 1475 വരെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഉദയവർമ്മൻ കോലത്തിരി കൃഷ്ണനാഥാകന്താ വായ ചെറുശ്ശേരിയുടെ രക്ഷാധികാരിയായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

സർവ്വാധികാരികൾ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നാലു പ്രധാന മന്ത്രിമാർ സാമൂതിരിയെ ഭരണത്തിൽ സഹായിച്ചു പോന്നു. പ്രധാന മന്ത്രിമാരിൽ പ്രമുഖൻ 'മങ്ങാട്ടച്ചൻ' ആയിരുന്നു. കുഞ്ഞാലിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കപ്പൽപ്പട വളരെ

പ്രസിദ്ധമാണ്. സ്വത്തുസംബന്ധമായ തക്കങ്ങളെല്ലാം തീർത്തിരുന്നതു് പഞ്ചായത്തുകളാണ്. നീതിനിർവ്വഹണം സാമൂതിരി തന്നെ നടത്തിവന്നു.

സാംസ്കാരികമായും സാമൂതിരിമാർ നല്ല സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രം, സാഹിത്യം ഇവയുടെ സംരക്ഷകരായിരുന്നു സാമൂതിരിമാർ. മാനവികമതസാമൂതിരിയുടെ കാലത്തു് ഉദ്ദണ്ഡ ശാസ്ത്രീയം, കാക്കുശ്ശരിഭട്ടതിരിയും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭസ്സിലെ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലത്തു കേരളം സന്ദർശിച്ച ആഫ്രിക്കൻസഞ്ചാരിയായ 'ഇബിൻബത്തൂത്ത്' കോഴിക്കോട്ടു തുറമുഖത്തെക്കുറിച്ച് പുകഴ്ത്തിയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടുതുറമുഖത്തു നംകൂരമടിച്ച കിടന്നിരുന്ന ചീനക്കപ്പലുകളെക്കുറിച്ച് ബത്തൂത്ത് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ചീനക്കപ്പലടക്കം പട്ടണത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ സമ്പക്കം മൂലമാണ് കേരളത്തിൽ ചീനവല, ചീനച്ചട്ടി എന്നീവാക്കുകൾ പ്രചാരത്തിൽ വന്നതു്.

അക്കാലത്തു് ഇൻഡ്യയുമായി കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന വെനിസിന്റെ ഐശ്വര്യം കണ്ട് യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ അസൂയപ്പെട്ടു. A. D. 1497-ൽ പോർട്ടുഗൽ രാജാവു് ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കാനും ഇൻഡ്യയുമായി കച്ചവടബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനുമായി വാസ്കോഡിഗാമയെ അയച്ചു. അദ്ദേഹം 1498-ൽ കോഴിക്കോട്ടെത്തി സാമൂതിരിയെ സന്ദർശിച്ചു. ചില കച്ചവടാനുകൂല്യങ്ങൾ പോർട്ടുഗലിനു കിട്ടിയതോടുകൂടി അറബികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന കച്ചവടക്കേതക അവസാനിച്ചു. സാമൂതിരിയുമായി പിണങ്ങാനിടവന്ന വാസ്കോഡിഗാമ പിന്നീടു് കോലത്തുനാട്ടിലേയ്ക്കാണ് പോയതു്. സാമൂതിരിയുടെ ശത്രുവായിരുന്ന കോലത്തിരി രാജാവാണ് വാസ്കോഡിഗാമയെ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചതു്. ഗാമ കോലത്തുനാടുമായി വ്യാപാരം നടത്തുകയും ധാരാളം പണവുമായി നാട്ടിലേക്കു് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം പോർട്ടുഗീസുകാർ അറബികളുമായി കലഹിക്കുകയും വിദ്വേഷം മുഴുത്തു് കോഴിക്കോടു് കൊള്ളയിടുകയും തീവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കോഴിക്കോട്ടു് പട്ടാളക്കാർക്കു കലി കയറി അവർ എന്താനും പോർട്ടുഗീസുകാരെ വധിക്കുകയും അവരുടെ

വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ തകർക്കുകയും ചെയ്തു. സാമൂതിരിയുടെ ശത്രുവായ കൊച്ചി പോർട്ടുഗീസുകാരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും കച്ചവട സൗകര്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വാഷ്കോഡെഗാമ വീണ്ടും കേരളത്തിൽ എത്തുകയും കോഴിക്കോട്ടു നിന്ന് എല്ലാ മുസ്ലീങ്ങളെയും പുറത്താക്കണമെന്ന് സാമൂതിരിയോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സാമൂതിരി അതു നിരസിച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാർ കോഴിക്കോട്ട് ആക്രമിച്ചു. പിന്നീടവർ കൊച്ചിയിലേക്കു കപ്പലാടിച്ചുപോയി. അവർ കൊച്ചിരാജാവിനു വില്പപ്പെട്ട സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു വശത്താക്കി. ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തെല്ലാം പാണ്ടികൾക്കും സൈന്യസന്ദേഹങ്ങളും ഏല്പിച്ചതുവാൻ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു അനുവാദം കിട്ടി.

സാമൂതിരിക്ക് ഇത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സാമൂതിരിയെക്കാൾ മുൻഗണന വിദേശീയരായ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു കൊടുക്കരുതെന്നും പോർട്ടുഗീസുകാരെ പുറത്താക്കണമെന്നും സാമൂതിരി കൊച്ചിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ കൊച്ചി രാജാവു സാമൂതിരിയുടെ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു സാമൂതിരി കൊച്ചിയെ തീരായി പടനീക്കം നടത്തി. കൊച്ചി സൈന്യം പോർട്ടുഗലിന്റെ സഹായത്തോടെ ഇടുപ്പുള്ളിക്കാട്ടു സംരക്ഷിച്ചു. കൊച്ചിയിലെ മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ ആ യുദ്ധത്തിൽ മരണമടഞ്ഞു. വിജയം വരിച്ച സാമൂതിരി സുഗമമായ ഒരു സൈന്യത്തെ അവിടെ അയക്കുകയും കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു മടങ്ങി.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ പോർട്ടുഗീസു നേതാവായ ആൽബുക്കർക്ക് ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി കൊച്ചിയിൽ എത്തി. സാമൂതിരിയുടെ പട പരിഭ്രമിച്ചു പിൻവാങ്ങി. കൊച്ചി രാജാവിനു നഷ്ടപ്പെട്ട സിംഹാസനം വീണ്ടുകിട്ടി. രാജാവ് നന്ദിപൂർവ്വം പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു കൊച്ചിയിൽ കോട്ട കെട്ടുവാൻ അനുവാദം നൽകി. സാമൂതിരി വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനു മുതിർന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തിനു വൻപിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായി. അതിനും പുറമേ അനവധി കാലമായി സാമൂതിരിയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതോടെ കൊച്ചിയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആധിപത്യം ഉറച്ചു.

അതിനുശേഷം പോട്ടുഗീസുകാർ കോഴിക്കോടുകൂടിയു. തീ വയ്പ്പും കൊള്ളയും നടത്തിയ പോർട്ടുഗീസുകാരെ സാമൂതിരി തോല്പിച്ചു. ആൽബർക്കർക്കു യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റു. അതോടുകൂടി പോർട്ടുഗീസുകാർ തങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനം ഗോവായിലേക്കു മാറ്റി.

നാവികപാരമ്പര്യമുള്ള കണ്ണാലിമാർ സാമൂതിരിയുടെ കപ്പിത്താൻമാർ ആയിരുന്നു അവർ പോർട്ടുഗീസുകാരെ ചാലിയും തുറമുഖത്തുവെച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തി. അതോടെ കണ്ണാലിമാരയ്ക്കാർ പ്രസിദ്ധരായി. കടലിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആധിപത്യത്തിനു തടസ്സമായി നിന്നത് കണ്ണാലിമാർ ആയിരുന്നുവെന്നു തീർത്തു പറയാം. സാമൂതിരി പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു ചില കച്ചവടസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിയത് കണ്ണാലിമാരയ്ക്കാർക്കു് ഇഷ്ടമായില്ല. ഈ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം സാമൂതിരിയെക്കൂടി ധിക്കരിച്ചു. സാമൂതിരി കണ്ണാലിയെതിരെ പടനീക്കം നടത്തി. അതേസമയം തന്നെ പോട്ടുഗീസുകാർ കണ്ണാലിയെ കടൽ വഴിയും ആക്രമിച്ചു കണ്ണാലി സാമൂതിരിയെ കീഴടക്കി. സാമൂതിരി അദ്ദേഹത്തെ പോട്ടുഗീസുകാർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ ഗോവയിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊന്നു.

പോർട്ടുഗീസുകാരിലൂടെ പാശ്ചാത്യപരിഷ്ക്കാരവും സുഖഭോഗ സാധനങ്ങളും കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചു. കണ്ണാലിക്കാ പള്ളികളും പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ള കാളങ്ങളും കേരളത്തിൽ ഇക്കാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിസ് നേവ്യർ കേരളത്തിൽ വരികയും വൈദികോപദേശങ്ങൾ മലയാളത്തിലേയ്ക്കു തർജ്ജിമയെഴുതുകയും ചെയ്തു. പോർട്ടുഗീസുകാർ മതഭ്രാന്തരായിരുന്നു. അവർ നിർബുദ്ധിതമായി മതപരിവർത്തനം ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ നശിച്ചു. എഴുത്തച്ഛൻ, മേല്പത്തൂർ ഭട്ടതിരി, പുത്താനം എന്നിവർ ഈ കാലത്താണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഇവരുടെ കൃതികൾ കേരളീയരിൽ സമ്പ്രദായത്തിനും ഈശ്വരവിശ്വാസവും വളരുന്നതിനു വളരെ സഹായകമായി.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ.—

1. കേരളത്തിൽ വിദേശാധിപത്യം ഉറയ്ക്കുവാനുണ്ടായ യഥാർത്ഥ കാരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ച നടത്തുക.
2. “മാമാങ്ക”ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾ സമാഹരിച്ചു പഠനം നടത്തുക.
3. മങ്ങാട്ടച്ചൻ, കുഞ്ഞാലിമരയ്ക്കാർ ഇവരുടെ ധീരതയും ത്യാഗവും സ്തുരിക്കുന്ന കഥകൾ ക്ലാസ്സിൽ വായിപ്പിക്കുക. കുട്ടികൾ ഇവരോടനുബന്ധിച്ച് തുലികാചിത്രങ്ങൾ തയ്യാറാക്കട്ടെ.
4. എഴുത്തച്ഛൻ, മേല്പത്തൂർ, പൂന്താനം, ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികൾ, കാക്കശ്ശേരി എന്നിവരുടെ കൃതികളും കഥകളും വായിക്കുവാൻ സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുക.

അദ്ധ്യായം 6

യൂണിറ്റ് V

വേണാട്ട്

A.D. 800-ൽ കലശേഖര ആറുവാർ മഹോദയപുരം തലസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു് രണ്ടാം ചേരവംശമായ കലശേഖരവംശം സ്ഥാപിച്ചു. ആ കാലം കേരളത്തിൽ പൊതുവെ ഒരു നല്ല കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ആ വംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം വലിയ ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് സാഹിത്യത്തിന്നു വലിയ പുരോഗതിയുണ്ടായി. അതേ വംശത്തിലെ ശോഭേവിമർമ്മന്റെ കാലത്തു് കേരളം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ പെട്ടിരുന്നു. കൊല്ലം മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെ വ്യാപിച്ചിരുന്ന വേണാട്ടും അന്നു് ഈ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. അന്നു ചേരന്മാർ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ മികച്ച ഭരണാധികാരികൾ ആയിരുന്നു.

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്തായി ചേരന്മാരുടെ ശക്തിക്കുയർച്ചയും തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ ശക്തന്മാരായ ചോളരാജാക്കന്മാരുടെ ആക്രമണത്തിന്നു് കേരളം വിധേയമാവുകയും ചെയ്തു. രാജരാജ ചോളനും മകൻ രാജേന്ദ്ര ചോളനും അതിശക്തന്മാരായ ചോള രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു. അവർ കേരളം ആക്രമിക്കുകയും അരനൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം കേരളത്തിന്റെ കരേ ഭാഗങ്ങൾ കയ്യടക്കി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കലശേഖര വംശത്തിലെ ഒട്ടു വിലത്തെ രാജാവായ രാമവർമ്മ കലശേഖരനാണു് ഈ ആക്രമണങ്ങളെ തുരത്തി ചേരശക്തി പുനഃസ്ഥാപിച്ചതു്.

മഹോദയപുരത്തു നിന്നു് കൊല്ലത്തേയ്ക്കു തലസ്ഥാനം മാറ്റിയ രാമവർമ്മ കലശേഖരൻ തനിക്കുവേണ്ടി പട പൊരുതി

വീരസ്വസ്തം വരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള കുറേ പടയാളികളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു 'ചാടവറുപട' സജ്ജമാക്കി. അവർ മരണം വരെ സമരം ചെയ്യുന്ന രണശൂരന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ സഹായത്താൽ രാജവർമ്മന് ചോള സൈന്യത്തെ തുരത്തുവാനും ചേര സാമ്രാജ്യം വീണ്ടെടുക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം രണ്ടാം ചേരവംശം അവസാനിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

കുലശേഖരവംശത്തിന്റെ നാശത്തിനു ശേഷം കേരളം ഭരിക്കുവാൻ 'പെരുമാൾ' സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നുവത്രേ പതിവ്. തിരുനാവായിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന മഹാദയാഗമായിരുന്നു കേരളത്തിനു പുറമേ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരാളെ പെരുമാളായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. ഓരോ പെരുമാളും പന്ത്രണ്ടു വർഷം ഭരിച്ചുപോന്നു. അങ്ങിനെ ഇരുപത്തിനാലു പെരുമാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

കുലശേഖരന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യം കേരളം മുഴുവൻ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തെ അനേകം നാടുകൾ (സംസ്ഥാനങ്ങൾ) ആയി ഭാഗിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും തെക്കേ അറ്റത്തെ സംസ്ഥാനമായിരുന്നു 'വേണാട്'. നാട്, ദേശം, കര എന്നിവ ഭരിക്കുന്നതിന് 'കൂട്ടം' എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്ന പ്രതിനിധികളായിരുന്നു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത്. കുലശേഖരന്മാർക്കു സുസജ്ജമായ ഒരു കരസേനയും നാവികസേനയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മഹോദയപുരമായിരുന്നു തലസ്ഥാനം. ഒരു തലസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ നഗരത്തെ 'മഹോദയ പട്ടണം' എന്നു കൂടി വിളിച്ചിരുന്നു.

ഈ രാജാക്കന്മാർ വൈഷ്ണവരോ ശൈവരോ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുമതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ജൈനമതവും ബുദ്ധമതവും ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുകയും കേരളം മുഴുക്കെ ഹിന്ദുമതം പ്രചാരത്തിലാവുകയും ചെയ്തു. നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഈ കാലത്തു പണിയിക്കപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന് 'സഭകൾ' എന്ന പേരിലുള്ള കമ്മിറ്റികളുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടിത്തന്നെ സംസ്കാരത്തിനും പുരോഗതിയുണ്ടായി.

ഉത്സവാഘോഷങ്ങളും മറ്റും ക്രമപ്പെടുത്തി. കലശേഖരന്മാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തൃക്കാക്കര വച്ച് ഓണാഘോഷം നടന്നിരുന്നു. കൂടിയാട്ടം, കൂത്തു എന്നീ ദൃശ്യശ്രാവ്യകലകളും കൊത്തുപണി, എണ്ണഛായാചിത്ര മുതലായ ഉത്തമകലകളും ക്ഷേത്രത്തോടിണങ്ങിക്കൊണ്ടു പുരോഗമിച്ചു. ക്ഷേത്രങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് ആശുപത്രികളും നടത്തിയിരുന്നു.

വൈദികസ്ത്രീകളും കാളജ്ജകളും ഇതോടുകൂടി വളർന്നു. 'ശാലൈകര' എന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രശസ്തമായ ഒരു കാളജ്ജായിരുന്നു "കാന്തലൂർശാലൈ". ഗുരുകലരിതയിൽ നടത്തിയിരുന്ന ഈ ശാലൈകളിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഉന്നതപഠനം സാധ്യമായിരുന്നു.

മതസംഹിഷ്ണുത നിറഞ്ഞ ഭരണരീക്ഷമായിരുന്നു അന്നു്. വിവിധ മതക്കാർ അന്യോന്യം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു.

കൊല്ലാ, വിഴിഞ്ഞാ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നിവ അന്നത്തെ പ്രധാന കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി വൻ തോതിൽ കച്ചവടം നടത്തിവന്നിരുന്നു. കച്ചവട സംഘടനകളും കാർപ്പാഷനുകളും അന്നു നല്ലനിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നു. അവർ സമൂഹത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

തമിഴ് സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായിക്കൊണ്ടു് അന്നു് മലയാളഭാഷ വികസിച്ചതുടങ്ങി. കലശേഖരരാജാക്കന്മാർ ഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും പ്രോത്സാഹനം നൽകിപ്പോന്നു. ചില രാജാക്കന്മാർ പണ്ഡിതന്മാരും കവികളും ആയിരുന്നു.

കലശേഖരന്മാരുടെ അധഃപതനത്തോടുകൂടി വേണാടു് സ്വതന്ത്രമായി പുരോഗമിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി മാത്രമേ വേണാടിനു സ്വതന്ത്രപദവി ലഭിച്ചുള്ളൂ. വേണാടിന്റെ തലസ്ഥാനം 'കൊല്ലാ' ആയിരുന്നു. വേണാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് കൊല്ലം വളരെ അധികം വികസിക്കുകയും ഓരൊന്നാൽ കച്ചവടകേന്ദ്രമായി വളരുകയും ചെയ്തു. ഈ വംശത്തിലെ ചില രാജാക്കന്മാർ പണ്ഡിതന്മാരും യോദ്ധാക്കളും ആയിരുന്നതിനാൽ

നാൽ രാജ്യത്തു ഭൗതികാഭിവൃദ്ധിയും സാംസ്കാരികാഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായി. ഇവർ സുശക്തമായ ഭരണം ഉറപ്പിക്കുകയും സംഗീതം, സാഹിത്യം, മതം ഇവകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്തു് വേണാടും വിജയനഗരവുമായി കടുത്ത യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു. ഈ മത്സരം ഒരു നൂറ്റാണ്ടു നീണ്ടുനിന്നു. അവസാനം വേണാടു് വിജയനഗരത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മ അംഗീകരിച്ചു. ഈ യുദ്ധം നിർത്തിയ ഉടനെ വേണാടിനു് തിരുമലനായ്ക്കനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുണ്ടി വന്നു. ഫലവത്തായ വഞ്ചിനാടു് അധീനപ്പെടുത്താൻ തിരുമലനായ്ക്കൻ ശ്രമിച്ചു. പ്രസിദ്ധനായ ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ള യാണു് വേണാടു്സൈന്യത്തെ നയിച്ചതു്. ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ള വീരമൃത്യു വരിച്ചു. അൻപതു കൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന യുദ്ധംമൂലം നാഞ്ചിനാടു തരിശായി.

അന്നത്തെ വേണാട്ടുരാജനായിരുന്ന വീരകരളവർമ്മ സെൻറേ സേവ്യർ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണത്തിനനുമതി നൽകി. A.D.1644-ൽ വിഴിഞ്ഞത്തു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കച്ചവടക്കമ്പനി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

യുദ്ധം കൊണ്ടു് വേണാടു് തകർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. A.D.1663 മുതൽ കുറെക്കാലം ശക്തനായ ഭരണാധികാരികൾ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭരണച്ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന യോഗക്കാരും എടുവിട്ടിൽ പിള്ളമാരും രാജാക്കന്മാരെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉമയമ്മറാണിയുടെ കാലത്താണു് ഇവരെ ഏറെക്കുറെ നിലയ്ക്കു നിർത്താൻ കഴിഞ്ഞതു്. ഉമയമ്മറാണിയെ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ സഹായിച്ചിരുന്ന ഇളംകൂർ കേരളവർമ്മ വേണാടിനെ ആക്രമിച്ചു മുകിലപ്പടയെ കൊന്നൊടുക്കി.

പൊതുവേ കേരളത്തിൽ വിദേശീയർക്കു വന്നുപറവാനു് ഉതകിയ കാലമായിരുന്നു ഇതു്. ചെറുരാജ്യങ്ങളായി തിരിഞ്ഞു് അന്യോന്യം കലഹിക്കുന്ന ഭരണാധിപന്മാർ അയൽ നാടു കാരാടു പകവിട്ടാൻ വിദേശശക്തികളെ ആശ്രയിച്ചു പോന്നു.

ജനസാമാന്യം ഭാരിഭൂതത്തിൽ മുഴുകുകയും മാടമ്പിമാർ രാജാവിനെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രഭുത്വം നടിക്കുകയും ഭരണം

കഴഞ്ഞുമറിയുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ബുദ്ധിമാനം തന്ത്രജ്ഞനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തത്.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ:—മാർത്താണ്ഡവർമ്മ അധികാരത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പേ അദ്ദേഹത്തിനു ഭരണകാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ടു പരിചയം നേടാൻ സൗകര്യം കിട്ടിയിരുന്നു. അമ്മാവനായ ബാലരാമവർമ്മയുടെ കാലത്തു് അദ്ദേഹം ഭരണകാര്യങ്ങൾക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സുശക്തമായ ഭരണം നടത്തുന്നതിനു് അനുകൂലമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയല്ല അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്. യുദ്ധം കൊണ്ടു വേണാടിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരുന്നു. പൊതുരംഗത്തു രാജാവിനു യാതൊരു ബഹുമതിയും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പിള്ളമാരും മാടമ്പിമാരും തങ്ങളുടെ അധികാരം നടത്തി. യോഗക്കാരും രാജാവിനെതിരായിരുന്നു. രാജഭരണം തകർച്ചയുടെ വക്കത്തെത്തി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തു് പ്രശ്നങ്ങളെ കൂടുതൽ കഴിച്ചു മറിച്ചു മറെറായ സംഭവമുണ്ടായി. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയ്ക്കു മുമ്പു ഭരിച്ചിരുന്ന ബാലരാമവർമ്മയുടെ പുത്രന്മാരായ 'കണ്ഠത്തമ്പിമാർ' തങ്ങൾക്കാണ് രാജാവകാശം എന്നു വാദിച്ചു് ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. ഇതു തന്നെ തക്കമെന്നു കരുതി മാടമ്പിമാരും പിള്ളമാരും യോഗക്കാരും തമ്പിമാരെ പിൻതാങ്ങി. കൂടാതെ തമ്പിമാരെ സഹായിക്കാൻ മധുരയിലെ നായിക്കനാ ഒരുങ്ങിനിന്നു. മധുരനായിക്കന്റെ സേനാനായകനായ അഴകുപ്പാമുതലിയാരെ കൈക്കൂലികൊടുത്തു മാർത്താണ്ഡവർമ്മ സൂത്രത്തിൽ മടക്കി അയച്ചു.

അതിനുശേഷം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ തമ്പിമാരെ ശക്തിപൂർവ്വം നേരിട്ടു. അദ്ദേഹം അവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും പിന്നീടു വധിക്കുകയും ചെയ്തു. നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം നടപടികളെടുത്ത രാജാവിനു ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ നശിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ജനങ്ങളുടെ മനുഷ്വരത്വം എന്താണെന്നും അറിയുന്നതിനു വേണ്ടി മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു് വേഷം മാറി രാജ്യമാസകലം ചുറ്റിനടന്നു പഠനം നടത്തി അദ്ദേഹം പിള്ളമാർക്കും പോററിമാർക്കും എതിരായി കൾനമായ നടപടികളെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ ഗുഡാലാചന

നടത്തിയ പിള്ളമാരെ വധിക്കുകയും പോററിമാരെ നാടുകടത്തുകയും മറെറല്ലാ കലാപകാരികളേയും തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തതോടു കൂടി ആഭ്യന്തരസമാധാനം കൈവന്നു. ശത്രുക്കൾ മേലാൽ തലപൊക്കരുതെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ട നടപടികൾ വളരെ കർശനങ്ങളായിരുന്നു.

തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭരണം കെട്ടുറപ്പുള്ളതാക്കാൻ അദ്ദേഹം പല നടപടികളും കൈക്കൊണ്ടു. മൊത്തത്തിലുള്ള ഭരണ സംവിധാനത്തെ പല വകപ്പുകളായി ഭാഗിച്ച് ഓരോന്നിന്റേയും ചെലവുകൾ ക്രമീകരിച്ചു. പൊതുജനനാവിൽ നിന്നു പണം ദുർവ്യയം വരാതെ നോക്കി. ഭരണച്ചെലവ് ആവുന്നത്ര കുറച്ചു. അങ്ങനെ രാജ്യത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യത്തെ നവീകരിക്കാൻ നടപടികളെടുത്തു. നവീനായുധങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടും സൈന്യങ്ങൾക്കു പരിശീലനം കൊടുത്തുകൊണ്ടും സൈന്യനവീകരണം സാധിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ കേരളത്തിൽ ആധിപത്യത്തിനു വേണ്ടി നടന്ന മത്സരങ്ങളും വേണാടിനു് ആശങ്കയുണ്ടാക്കിയ കാര്യമാണു്. എന്തുകൊണ്ടും തയ്യാറെടുത്തു നിൽക്കേണ്ട ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതു്.

അയൽ പ്രദേശങ്ങളെക്കൂടി തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ലയിപ്പിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ആററിങ്ങൽ പ്രദേശം തന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൻ കീഴിലാക്കി. തന്റെ അമ്മാവൻ സ്വതന്ത്രാധികാരം നടത്തിയിരുന്ന കൊല്ലം, നെടുമങ്ങാടു്, കൊട്ടാരക്കര, കായംകുളം എന്നീ സാമന്ത രാജ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം തന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിലാക്കി. ഇവിടത്തെ സാമന്തന്മാരെല്ലാം അന്യോന്യം സഹായിച്ചുകൊണ്ടും ഡച്ചുകാരുടെ സഹായം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും മാർത്താണ്ഡവർമ്മയ്ക്കെതിരായി ദീർഘകാലം യുദ്ധം ചെയ്തു.

ഈ സാമന്ത രാജ്യങ്ങളുമായി ഡച്ചുകാർക്കു് കച്ചവടബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ശക്തനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഈ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കുന്നതു് ഡച്ചുകാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു തടസ്സമായിരിപ്പമെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ടു, ഡച്ചുകാർ കൊട്ടാര

ക്കരയിലെ എളയിടത്തു റാണിയുടെ രാജ്യാവകാശത്തിനു പിന്തുണ നൽകി. അങ്ങിങ്ങായി ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും ഒടുവിൽ 1741-ൽ കളച്ചലിൽ വച്ച് മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെയും ഡച്ചുകാരുടേയും സൈന്യങ്ങൾ ഏറ്റുമുട്ടി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഡച്ചുകാർ പരാജയപ്പെട്ടു. ഇളയിടത്തു റാണി ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടെ കൊച്ചിയിൽ അഭയം തേടി. അന്നു മാർത്താണ്ഡവർമ്മയ്ക്കു കീഴടങ്ങിയ ഡച്ചു കപ്പിത്താൻ 'ഡിലനായ' പിന്നീട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ വലിയ കപ്പിത്താനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. കളച്ചൽ യുദ്ധത്തോടുകൂടി ഡച്ചുകാർ കേരളത്തിൽ ആധിപത്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അടുത്തവർഷം തെക്കുംകൂർ, വടക്കുംകൂർ, പുറക്കാട് എന്നീ സാമന്തന്മാരുടെ പിൻബലത്തോടുകൂടി കായംകുളം രാജാവു മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. സുപ്രസിദ്ധനായ രാമയ്യൻ ദളവായുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കരസേനയും ഡിലനായിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നാവികസേനയും ഈ മുന്നണിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും കായംകുളവും പുറക്കാടും കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. തെക്കുംകൂറും വടക്കുംകൂറും യുദ്ധം കൂടാതെ തന്നെ പിന്നീട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മയ്ക്കു കീഴടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ മിക്ക നാടുവാഴികളേയും കീഴടക്കി മാർത്താണ്ഡവർമ്മ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. എങ്കിലും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായ സാമന്തന്മാർ കൊച്ചിയുടെ സഹായത്തോടെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കേ മേഖലയിൽ ഒരു കലാപം സൃഷ്ടിച്ചു. കൊച്ചിയുമായി ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടിയിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ കൊച്ചിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രമാക്കി മാറ്റി. സാമൂതിരി രാജാവിനെ ഭയന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്ന കൊച്ചി രാജാവിനും മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുമുള്ള ഈ സഖ്യം ഗുണം ചെയ്തു.

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിനെതിരായുള്ള ശക്തികളെ അമച്ച് ചെയ്യുന്നതിൽ സ്മൃതർഹമായ പങ്കാണ് രാമയ്യൻദളവായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. വിശ്വസ്തനായ ഡിലനായിയുടെ സേവനവും പ്രശംസാ വഹമാണ്. 1757-ൽ രാമയ്യൻദളവാരാ മരണമടഞ്ഞു. രാമയ്യൻദളവായുടെ മരണം മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ വല്ലാതെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും നിരാശനാക്കുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധത്തിലും രാജ്യഭരണത്തന്ത്രത്തിലും ഒരുപോലെ ശോഭിച്ച ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു മാർത്താണ്ഡവർമ്മ. താൻ കീഴടക്കിയ പ്രദേശങ്ങളടങ്ങിയ രാജ്യം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം തന്റെ കലഭൈരവമായ ശ്രീപത്മനാഭൻ അടിയറവയ്ക്കുകയും ദേവന്റെ പേരിൽ ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ശ്രീപത്മനാഭനാഭാസൻ എന്ന പേർ സ്വയം സ്വീകരിച്ചു. ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം പുതുക്കിപ്പണിയിക്കുകയും ക്ഷേത്രഭരണം പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഭരണസൗകര്യത്തിന് ആവശ്യമായ വകുപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ഓരോ വകുപ്പിനും പതിവു കണക്ക് (വാർഷിക ബഡ്ജറ്റ്) തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം ജല സേചനസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ച് കൃഷി ചെയ്ത അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി. കരുമുളക്, അടയ്ക്കാ, ചുക്ക് എന്നീ വിഭവങ്ങളുടെ കച്ചവടക്കത്തക സക്കാരിനായിരുന്നു. ഇവ ശേഖരിക്കുന്നതിന് വലിയ ഒരു പണ്ടകശാല കൊല്ലത്തു പണികഴിപ്പിച്ചു. കള്ളക്കടത്തു തടയുന്നതിന് അദ്ദേഹം അതിർത്തികളിൽ ചരക്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതു സർക്കാരിന്റെ സാമ്പത്തിക ശേഷി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഭൂമി അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തി കൃഷിക്കാർക്കു പട്ടയങ്ങൾ നൽകി. ഓരോരുത്തരും നൽകേണ്ട നികുതി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇത് സക്കാരിന്റെ മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരം, പത്മനാഭപുരം, കൊല്ലം എന്നിവിടങ്ങൾ പ്രസിദ്ധ പട്ടാള സങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇവിടെ ശക്തങ്ങളായ കോട്ടകൾ കെട്ടിയുറപ്പിച്ചു.

സാംസ്കാരിക രംഗത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളുണ്ടായി. ക്ഷേത്രകലകളായ കൂത്തു്, തുള്ളൽ, കഥകളി എന്നിവ പുരോഗതി പ്രാപിച്ചു. തുള്ളൽക്കുഞ്ഞാവായ കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാന കവിയായിരുന്നു. പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടവയാണു്.

ഭരണരംഗത്തും സാംസ്കാരികരംഗത്തും, ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ

വിധാതാവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഡച്ചുകാരും കലാപകാരികളായ നാട്ടുവാഴികളേയും അമർച്ച ചെയ്ത് സുശക്തമായ ഒരു തിരുവിതാംകൂർ കെട്ടിപ്പടുത്തത് ഇദ്ദേഹമാണ്. ഇദ്ദേഹം ഡച്ചുകാരുടെ ശത്രുക്കളായ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി മിത്രഭാവത്തിൽ കഴിഞ്ഞു വന്നു.

ധർമ്മരാജാവ്

മാതൃഭാഷ്യവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ അന്നന്തിരവനായ കാർത്തികതിരുനാൾ ആണ് പിന്നീട് അധികാരത്തിൽ വന്നത്. ഭക്തനും ഉദാരനും പ്രജാവത്സലനും ആയ അദ്ദേഹം ധർമ്മരാജാവ് എന്ന പേരിലാണ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. അമ്മേറന്റെ നയം പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അയ്യപ്പൻ മാതൃഭാഷ്യപ്പിള്ളയും, രാജാക്കുശവദാസനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിമാരായിരുന്നു.

കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായി അദ്ദേഹം പുതുതായി ഒരു സന്ധിയുണ്ടാക്കുകയും കൊച്ചിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് സാമൂതിരിയ്ക്കെതിരായി ഒരു യുദ്ധം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിൽ സാമൂതിരി പരാജയപ്പെട്ടു കൊച്ചിരാജാവ് ആലങ്ങാടും പറവൂരും പ്രതിഫലമായി തിരുവിതാംകൂറിനു കൊടുത്തു. ഇതോടുകൂടി കേരളത്തിനു താല്ക്കാലികമായി ഒരു യോജിപ്പുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവും, കൊച്ചിരാജാവും, കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരിയും പരസ്പരം ആക്രമിക്കുകയില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥ അറുപ്തമില്ലാത്തതായി ഉടമ്പടിക്കുകയും മൂലം നിലവിൽ വന്നു. അത് അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് ആവശ്യവുമായിരുന്നു. കാരണം മൈസൂറിലെ ഫൈദരാലി കേരളത്തെ ആക്രമിക്കാൻ അന്ന് തക്കം നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. താമസിയാതെ ഫൈദരാലി തിരുവിതാംകൂറിനോടു തന്റെ മേൽക്കോയ്മ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂർ അതു നിരസിച്ചു. ഫൈദരാലിയുടെ ആക്രമണത്തെ ഭയന്ന് ഉത്തരകേരളത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളും രാജാക്കന്മാരും തിരുവിതാംകൂറിൽ അഭയം തേടി. ധർമ്മരാജാവായ കാർത്തികതിരുനാൾ അവരെ യെല്ലാം സ്വീകരിച്ച് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു.

മൈസൂറിന്റെ ആക്രമണത്തിനെതിരെ പ്രതിരോധം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മഹാരാജാവു ഡച്ചുകാരിൽ നിന്ന് കൊടു

ങ്ങല്ലർ കോട്ടയും മറ്റും വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. മൈസൂർപ്പടയുടെ മുന്നേറ്റം തടയാൻ അദ്ദേഹം മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ സമ്പ്രസിദ്ധമായ നെടുംകോട്ട കെട്ടി. ആലുവാ വരെയെത്തിയ ടിപ്പുവിന്റെ സൈന്യം വെള്ളപ്പൊക്കമൂലം യുദ്ധം നിറുത്തിവച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മിത്രമായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ മൈസൂറിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ശ്രീരംഗ പട്ടണം ആക്രമിച്ചതുകൊണ്ടു ടിപ്പുവിനു സൈന്യസമതം മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. രാജാകുശവദാസന്റെ കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ദിവാൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിച്ച ആദ്യത്തെ മന്ത്രി രാജാകുശവദാസനായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി ഉടമ്പടികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രതിരോധം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് രാജാകുശവദാസന്റെ രാജ്യതന്ത്രമായിരുന്നു. കളച്ചൽ യുദ്ധത്തിനുശേഷം ഡച്ചുകാരും തിരുവിതാംകൂറിനോടു യോജിപ്പിലാണു കഴിഞ്ഞുപോന്നിരുന്നത്.

രാജാകുശവദാസന്റെ ഭരണകാലത്തു് തിരുവിതാംകൂറിലെ തരിശുഭൂമികൾ പലതും കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം ഈ ആവശ്യത്തിനായി ധാരാളം ജലസേചനപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കി. കൃഷിക്കാർക്കു വാച്ച് പ നരുകിയും നികുതി ഇളവുനരുകിയും സഹായിച്ചുപോന്നു. ആലപ്പുഴത്തുറമുഖത്തിന്റെ നിർമ്മാണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന നേട്ടമായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു തുടങ്ങിവെച്ചിരുന്ന പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയതു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്നു.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ:—

1. കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു വളർന്നു കലാരൂപങ്ങളുടെ വിദഗ്ദ്ധതകൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു് ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കുക. ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക.

2. വേണാടു വളൻ തിരുവിതാംകൂറായി രൂപം പ്രാപിച്ചതിനെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു പടം വർണ്ണക്കടലാസാ ചായമോ ഉപയോഗിച്ചു നിർമ്മിക്കുക.

അദ്ധ്യാപകന്റെ സഹായത്തോടെ ആററിങ്ങൽ, കൊട്ടാരക്കര, കായംകുളം, നെടുമങ്ങാട്, കൊല്ലം, തെക്കേക്കൂർ, വടക്കേക്കൂർ, പുറക്കാട്, അമ്പലപ്പുഴ എന്നീ വിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം വെള്ളക്കടലാസിൽ വെട്ടി ഒട്ടിക്കുക.

3. കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാര്യർ, രാമപുരത്തുവാര്യർ എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രം വായിച്ചറിയുക.
-

അദ്ധ്യായം 7

യൂണിറം VI

മദ്ധ്യകാല ഇൻഡ്യാചരിത്രം

ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് രണത്തുരന്മാരായ ചില വർഗ്ഗക്കാർ വിദേശത്തു നിന്നു പശ്ചിമേന്ത്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു് പഞ്ചാബിലും അതിനടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു. അവർ ക്രമേണ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ചു് ഇന്ത്യൻസമുദായത്തിൽ ലയിച്ചുചെന്നു. ഇവരാണ് രജപുത്രർ.

രജപുത്രർ മറ്റു ഹിന്ദുസമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ പല ജാതികളും ഉപജാതികളും ഉണ്ടായി. ബ്രാഹ്മണരെ അവർ ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. പല വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടേയും വിളനിലമായിരുന്നു രജപുത്രർ. ആത്മാഭിമാനം, ധൈര്യം, സത്യനിഷ്ഠ, മഹാമനസ്സുത, അനന്യരണം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടപ്പിറപ്പായിരുന്നു. രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ജീവൻ ബലികഴിക്കുക ഒരു ധർമ്മമായി അവർ കരുതി. രജപുത്രർ ചെറുപ്പം മുതൽ ആയുധാഭ്യാസം നടത്തിയിരുന്നു. സ്ത്രീകളോടു് അവർക്കു് ഏറ്റവും ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. രജപുത്ര സ്ത്രീകളും യുദ്ധമുറകൾ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു.

മരണത്തെ തുണവൽ ഗണിച്ചു് ധീരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു രജപുത്രവീരന്മാരുടേയും മഹതികളുടേയും കഥകൾ നിറഞ്ഞതാണ് രജപുത്രചരിത്രം. രജപുത്രർ പരാക്രമശാലികളായിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം കലഹിച്ചിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രിയരും പ്രാമാണ്യമോഹവും നിമിത്തം ഇവർ തമ്മിൽ എപ്പോഴും യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു് അവരുടെ നാശത്തിനു വഴി തെളിച്ചുവെന്നു് റാണി സംയുക്തയുടെ കഥ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

സംയുക്തരാണി:—ഉത്തരഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു ഡൽഹിയും, ആജ്മീറും, കന്യാകുബ്ജവും. കന്യാകുബ്ജം ഭരിച്ചിരുന്നത് ജയചന്ദ്രൻ എന്നൊരു പ്രസിദ്ധരാജാവായിരുന്നു. പൂർവ്വരാജൻ എന്നൊരു യുവാവാണ് ആജ്മീർ ഭരിച്ചിരുന്നത്. ഡൽഹിയിലെ രാജവംശം നിലനിർത്താൻ ആളില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ആ രാജ്യം പൂർവ്വരാജനു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജയചന്ദ്രൻ പൂർവ്വരാജനോടു വിരോധമുണ്ടായി. മുഹമ്മദ്ഗോറി എന്ന വിദേശീയരാജാവ് പഞ്ചാബിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുന്നതിന് ജയചന്ദ്രൻ ഒഴികെയുള്ള മറ്റു രാജപുത്രരാജാക്കന്മാർ പൂർവ്വരാജന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അണിനിന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽ പൂർവ്വരാജനു വിജയം സിദ്ധിച്ചു. ഇത് ജയചന്ദ്രന്റെ വൈരം വർദ്ധിക്കുന്നതിനു കാരണമായി.

രാജപുത്ര രാജാക്കന്മാരിൽ പ്രമാണി താൻ തന്നെയാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഒരു അശ്വമേധയാഗം കഴിക്കുന്നതിന് ജയചന്ദ്രൻ നിശ്ചയിച്ചു. പൂർവ്വരാജൻ ഈ യാഗത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയില്ലെന്ന ജയചന്ദ്രൻ നിശ്ചയിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികൃതരൂപത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിമയുണ്ടാക്കി യാഗശാലയുടെ നടയിൽ ജയചന്ദ്രൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

ജയചന്ദ്രൻ സംയുക്ത എന്നൊരു അതിസുന്ദരിയായ പത്നിയുണ്ടായിരുന്നു. പൂർവ്വരാജൻ സംയുക്തയെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേട്ടിരുന്നതിനാൽ സംയുക്തക്ക് അദ്ദേഹത്തോടും താല്പര്യമുണ്ടായി. അശ്വമേധയാഗഭിവസം തന്നെ സംയുക്തയുടെ സ്വയം വരത്തിന് ജയചന്ദ്രൻ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നു.

വരണമാലയുമേന്തി സംയുക്ത വിവാഹപ്പന്തലിൽ പ്രവേശിച്ചു. പൂർവ്വരാജൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിക്കുവാനായി ഒരു രൂപം അവിടെ വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കമാരികളുമനസ്സിലായി. മണ്ഡപത്തിൽ വരിവരിയായി ആസന്നസ്ഥരായിരുന്ന രാജകുമാരന്മാരെ കടന്ന് കമാരി യാഗശാലയുടെ വാതിൽക്കൽ ചെന്ന് പൂർവ്വരാജന്റെ പ്രതിമയിൽ തന്നെ വരണമാലയും അർപ്പിച്ചു. അവിടെ ഉള്ളിട്ടു നിന്നിരുന്ന പൂർവ്വരാജൻ ഉടനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് സംയുക്തയെ കയ്യിൽപ്പറ്റിയ കയറി അതിവേഗം അവിടെ നിന്നു മറഞ്ഞു. ഈ സംഭവം ജയചന്ദ്രനെ രോഷാകുല

നാക്കി. ജയചന്ദ്രന്റെ സൈന്യം പൂമപീരാജനെ പിൻതുടന്നുവെങ്കിലും അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. ഡൽഹിയിൽ വെച്ചു രാജാചിതമാം വിധം പൂമപീരാജൻ സംയുക്തയുമായുള്ള വിവാഹം ആഘോഷിച്ചു.

കോപാകലനായ ജയചന്ദ്രൻ പൂമപീരാജനെ ഒരു പാറം പറിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. തറയിൻ യുദ്ധത്തിൽ രജപുത്രർ തോറ്റിട്ടു മുഹമ്മദ്ഗോറിയെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പൂമപീരാജനോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ജയചന്ദ്രൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. പൂമപീരാജനെ സഹായിക്കുവാൻ മറ്റു രജപുത്രർ ചെല്ലുകയില്ലെന്നു ജയചന്ദ്രൻ ഗോറിയെ ധരിപ്പിച്ചു.

ഗോറി വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ഈ പ്രാവശ്യവും പൂമപീരാജൻ രജപുത്രരാജാക്കന്മാരെ യുദ്ധത്തിനു ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പക്ഷേ എല്ലാവരും അതിനു സന്നദ്ധരായില്ല. ധൈര്യം വെടിയാതെ പൂമപീരാജൻ പോർക്കളത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. സംയുക്ത ഭർത്താവിനെ കവചവും വാളും ധരിപ്പിച്ച് വിജയതിലകം ചാർത്തി സസന്തോഷം പടക്കളത്തിലേക്കു യാത്രയാക്കി.

ഇൻഡ്യയിൽ തുർക്കി സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഗോറി യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ജയചന്ദ്രനും കൂട്ടരും ഗോറിയെ സഹായിച്ചു. തന്റെ പോർക്കളത്തിൽ വെച്ച് ഗോറിയുടേയും പൂമപീരാജന്റേയും സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ രണ്ടാമതും യുദ്ധമുണ്ടാവുകയും പൂമപീരാജൻ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ വാർത്തയറിഞ്ഞ സംയുക്ത അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു. ഗോറി ഡൽഹിയും ആജ്‌മീറും കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം മിത്രമായിരുന്ന ജയചന്ദ്രന്റെ രാജ്യം ആക്രമിക്കുകയും ജയചന്ദ്രനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ഉത്തര ഇൻഡ്യയിലെ രജപുത്രരാജാക്കന്മാർ ഗോറിക്ക് കീഴടങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഈ രാജ്യങ്ങൾ ഭരിക്കുന്നതിന് തന്റെ അടിമയും സേനാനായകനുമായ കട്‌ബുദ്ദീൻ ഐബക്കിനെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ട് ഗോറി സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി. കട്‌ബുദ്ദീൻ സ്ഥാപിച്ച വംശമാണ് അടിമ വംശം.

കലയും സംസ്കാരവും

പത്തും പന്ത്രണ്ടും ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട 'ഖജുരാവോ' ക്ഷേത്രം വളരെ മനോഹരമായ ശില്പവേലകൾ

നിറഞ്ഞതാണ്. ഉയന്നു നില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഗോപുരത്തിനു ചുറ്റും ചെറിയ ചെറിയ ഗോപുരങ്ങൾ നില്ക്കുന്നവിധമാണ് ഇതിന്റെ നിർമ്മാണം. അതുപോലെ തന്നെ രജപുത്രരീതിയിലുള്ള ഒരു കലാരൂപമാണ് മൗണ്ട്. അബുവിലെ ജൈനക്ഷേത്രം. ഒറീസ്സയിൽ ഭുവനേശ്വരത്തിലെ ലിംഗരാജക്ഷേത്രവും കൊണാക്കിലെ സൂര്യക്ഷേത്രവും രജപുത്രന്മാർ നിർമ്മിച്ചതാണ്.

രജപുത്രന്മാർ ഐസ്കോരീതിയിൽ ചുവരിലും തറയിലും ചിത്രമെഴുതിയിരുന്നു. ചുവരുകളിൽ വെങ്കളി (കുമ്മായക്കൂട്ട്) തേച്ച് അതു ഉണക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ചിത്രമെഴുതി പിടിപ്പിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഐസ്കോ. രജപുത്ര സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും ജയപ്പൂരിൽ ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്.

എട്ടാംശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ശങ്കരാചാര്യർ ഹിമാലയം തൊട്ടു കന്യാകുമാരിവരെ സഞ്ചരിച്ച കേരളീയ സന്യാസിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഹിന്ദുമതത്തെ വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്തിയത്. അദ്ദേഹം ഭാരതത്തിന്റെ നാലുഭാഗങ്ങളിൽ—ബദരി, പുരി, ഭാരത, ശ്രംഗേരി എന്നീസ്ഥലങ്ങളിലായി നാലു മഠങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഇത് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്പിന്ദു സഹായകമായി. ഹിന്ദുമതതത്വങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഈ മഠങ്ങളെ സന്യാസിമാരുടെ ഒരു സങ്കേതമാക്കി മാറ്റി. ബുദ്ധമതകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന നളന്ദ മുതലായ സർവ്വകലാശാലകൾ പോലും ഹിന്ദുമതകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറി. ബുദ്ധമതവും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിൽ തത്വങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യാസം ശ്രീശങ്കരൻ ഇല്ലാതാക്കി. എല്ലാ മതപണ്ഡിതന്മാരേയും ശങ്കരാചാര്യർ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ തോല്പിച്ചു. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചതോടു കൂടി ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ട ബുദ്ധമതം എന്നൊന്ന് ഭാരതത്തിൽ ഇല്ലാതായി. പുരിയിലെ ജഗന്നാഥക്ഷേത്രം മുമ്പ് ഒരുബുദ്ധ വിഹാരമായിരുന്നു. പിന്നീട് അതൊരു ഹിന്ദുക്ഷേത്രമായി മാറി. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ബുദ്ധമതം ക്ഷയിക്കുകയും ഹിന്ദുമതം ശക്തി വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. സംയുക്താനാണിയുടെ കഥ അഭിനയിക്കുക.
2. രജപുത്രന്മാരുടെ വീരകഥകൾ ശേഖരിച്ച് വായിക്കുക.
3. രജപുത്രകൊട്ടാരങ്ങൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇവയുടെ ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് വിവരണക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുകയും ആൽബത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അദ്ധ്യായം 8

യൂണിറ്റ് VII

തുകിസുൽത്താനമാരുടെ ഭരണകാലം

1. **ഇസ്ലാമിന്റെ ഉദയം:**— അറേബ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ മെക്കാനഗരം A. D. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഖുറൈഷിവാംശക്കാരുടെ ഭരണത്തിലായിരുന്നു. മെക്കായിൽ ക-ആബാ എന്നൊരു ക്ഷേത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അനേകം ദേവന്മാരുടേയും ദേവിമാരുടേയും വിഗ്രഹങ്ങൾ അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അറബികൾ ആരാധന നടത്തി വന്നു. ജന്തുക്കളെ മാത്രമല്ല മനുഷ്യരെക്കൂടി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ബലികഴിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഖുറൈഷിവാംശത്തിലെ പ്രഭുവായിരുന്നു അബ്ദുല്ല. A. D. 670-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. ആ കുട്ടിക്ക് മുഹമ്മദ് എന്നായിരുന്നു പേര്. മുഹമ്മദ് ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ അച്ഛൻ മരിച്ചു. മുഹമ്മദിന്റെ ആറാമത്തെ വയസ്സിൽ മാതാവായ അമീനയും മരിച്ചു. മുഹമ്മദ് തന്റെ അച്ഛന്റെ നഹോദരനായ അബൂ താലിബിന്റെ സംരക്ഷണയിലാണു വളർന്നത്.

ബാല്യം മുതൽ തന്നെ മുഹമ്മദ് ചിന്താശീലനായി കാണപ്പെട്ടു. അബൂത്താലിബിന്റെ കന്നുകാലികളെ മേയ്ക്കുന്ന തന്റെ സാധാരണജോലികൾക്കിടയിൽ മുഹമ്മദ് ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകി. രാത്രികാലങ്ങളിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി നില്ക്കും. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുവന്നു. സ്നേഹം, കരുണ, ദീനാനുകമ്പ, വിശുദ്ധി മുതലായ സദ്ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. ദുർമ്മാഗ്ഗ്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കുവാനുള്ള ഉപായങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത.

മുഹമ്മദിന് ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഖദീജാ എന്നൊരു ധനികയായ വിധവയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അന്നു മുതൽ കാലക്ഷേപത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നില്ല. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചും ധ്യാനിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ഇസ്ലാംത പ്രവചനം.— മെക്കയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ വളരുന്നാൾ മുഹമ്മദ് ഏകാന്തമായിരുന്നു ധ്യാനം നടത്തി. ഒരു ദിവസം ഒരു വലിയ ശബ്ദംകേട്ട് ധ്യാനത്തിൽ നിന്നുണർന്നു. “ഉൽഘോഷിക്കുക” എന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു് ആരോ പറഞ്ഞതായി തോന്നി. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആ ശബ്ദം കേട്ടു. “എന്തു പറഞ്ഞാണു് ഞാൻ ഉൽഘോഷിക്കേണ്ടതു്?” എന്നു മുഹമ്മദ് ചോദിച്ചു. “ഈശ്വരനാമത്തിൽ ഉൽഘോഷിക്കുക” എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായ മറുപടി കിട്ടി.

സമാധിയിൽ നിന്നൊഴുന്നേറ്റു് മുഹമ്മദ് വീട്ടിൽ ചെന്നു് വിവരങ്ങൾ ഖദീജയെ ധരിപ്പിച്ചു. ദൈവം മുഹമ്മദിനെ തന്റെ പ്രവാചകനായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അതിനാൽ ആനന്ദിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഖദീജ പറഞ്ഞു. അന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു നാല്പതു വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ മുഹമ്മദ് ‘നബി’ അഥവാ പ്രവാചകൻ എന്നറിയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത മതത്തെ “ഇസ്ലാം” എന്നു പറയുന്നു. ആരാധനയ്ക്കു് അർഹനായി സാക്ഷാൽ ദൈവം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതു് അള്ളായാണു്. ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണു് താൻ. ഈ തത്വമാണു് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചവരെ മുസ്ലീങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നു.

ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച ആദ്യത്തെ ആൾ ഖദീജയാണ്. പിന്നീട് മുഹമ്മദിന്റെ പിതൃസഹോദരപുത്രൻ അലിയും, അബൂബക്കർ എന്ന ഒരു പ്രമാണിയും ഇസ്ലാംമതത്തിൽ ചേർന്നു. തുടന്ന് മുഹമ്മദ് പരസ്യമായി മതപ്രചരണം തുടങ്ങി. “ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ. മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണിൽ തുല്യരും സഹോദരങ്ങളുമാണ്. മാതാ പിതാക്കന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ബഹുമാനിക്കണം. പാതിവ്രത്യം സദാ പാലിക്കണം. ദാനധർമ്മം ചെയ്യണം” എന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധന, മൃഗബലി, മദ്യപാനം തുടങ്ങിയവയെ അദ്ദേഹം ശക്തിയായി എതിർത്തു.

മെക്കയിൽ നിന്നും മെദീനയിലേയ്ക്ക്

മുഹമ്മദിന്റെ പുതിയ ഉപദേശം മൂലം ക-ആബായിലെ വരുമാനം ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ പ്രാമാണ്യവും കുറയുമെന്നു ശങ്കിച്ചു. നബി ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നും മതവിഭേദാധിയാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞു പരത്തി. മുഹമ്മദിനേയും ഇസ്ലാം വിശ്വാസികളേയും പല വിധത്തിൽ ശല്യപ്പെടുത്തി. ആയിടെ അബൂതാലിയും ഖദീജയും മരിച്ചു. നബി മെക്കയിൽ നിന്നു പോകാൻ നിർബന്ധിതനായി.

മെദീന എന്ന സ്ഥലത്തു് അനേകം ആളുകൾ ഈ സമയം കൊണ്ടു് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ മുഹമ്മദ് നബി അവിടേയ്ക്കു പോകുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. അദ്ദേഹം പോകുന്നതിന്നു മുമ്പു് ഉറക്കറയിൽ വെച്ചു് ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അലിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ പിൻതുടർന്നെങ്കിലും മൂന്നു ദിവസത്തെ വിഷമം നിറഞ്ഞ യാത്രയ്ക്കുശേഷം മെദീനയിലെത്തി. ഈ പ്രയാണത്തെ ‘ഹിജ്റ’ എന്നു പറയുന്നു. A. D. 662-ൽ ആണു് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതു്

നബി മെദീനയിൽ എത്തിയ ശേഷം ബാക്കികാലം അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഖുറൈഷികൾ അവിടെയും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു.

A. D. 630-ൽ മെക്കാ പിടിച്ചടക്കി. അതോടുകൂടി ക-ആബാ യിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ മാറുകയും ഖുറൈഷികൾ ഇസ്ലാമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു 62-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നബി ഇഹ്ദലാകവാസം വെടിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം മുസ്ലീങ്ങൾ അബൂബക്കറെ ഖലീഫാ (നബിയുടെ പിൻവാഴ്ത്തുകാരൻ) ആയി വാഴിച്ചു.

മതപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി അബൂബക്കർ പുറപ്പെട്ടു. നബിയുടെ ദിവ്യമായ അരുളപ്പാടുകൾ അടങ്ങിയ മതഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർ-ആൻ. ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ട് അറബു മുഴുവൻ അബൂബക്കർ ഇസ്ലാമതം വ്യാപിപ്പിച്ചു. സിറിയ, പാലസ്തീൻ, ഈജിപ്ത്, പേഷ്യാ, ടർക്കി, അഫ്ഗാനിസ്താൻ, ബലൂചിസ്താൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളും അതിനടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളും മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളായിത്തീർന്നു. അതിനുശേഷം മുസ്ലീങ്ങൾ ഇൻഡ്യയേയും ആക്രമിച്ചു.

അറബികളുടെ സിൻഡാക്രമണം

ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ച മുസ്ലീങ്ങൾ അറബികളായിരുന്നു. അറബിരാജ്യമായ ഇറാക്കിന്റെ തലസ്ഥാനം ബാഗ്ദാദ് നഗരമായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണത്തലവൻ ഖലീഫ് എന്നായിരുന്നു സ്ഥാനപ്പേര്.

എട്ടാം ശതകത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സിൻഡ് ഭരിച്ചിരുന്നത് ഭാഹിർ എന്നൊരു ഹിന്ദുരാജാവായിരുന്നു. സിൻഡിനടുത്തു വെച്ച് ഏതാനും കടൽക്കള്ളന്മാർ കരേ കപ്പലുകൾ കവർച്ച ചെയ്തു. ഈ കപ്പലുകളിൽ ഖലീഫയ്ക്കു സിലോണിലെ രാജാവ് പാരിതോഷികങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. ഇറാക്കിലെ ഗവർണ്ണർ ഒരു സംഘം സാഹികരെ അയയ്ക്കുകയും അവർ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാകുകയും പടനായകൻ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അറബികൾ മുഹമ്മദ്ബിൻ കാസിം എന്നൊരു ചെറുപ്പക്കാരനായ സേനാനായകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിൻഡ് ആക്രമിച്ചു വിജയം നേടി. തുടന്ന് അദ്ദഹം സിൻഡിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തേയ്ക്കു നീങ്ങി മുൾട്ടാൻ വരെ എത്തുകയും അവിടം വരെള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. ഏറെത്താമസിയാതെ മുഹമ്മദ് ബിൻകാസിം വധിക്കപ്പെട്ടു.

അതിനുശേഷം ഖലീഫയുടേയോ ഗവർണ്ണറുടേയോ ശ്രദ്ധ സിൻഡിക് പതിഞ്ഞില്ല. അവിടെ ഏതാനും മുസ്ലീം ഭരണകർത്താക്കൾ സ്വതന്ത്രമായി ഭരണം നടത്തി. ഇങ്ങനെ ഖലീഫാമാരുടെ അധീനതയിൽ നിന്നും റെറപ്പെട്ട് സിൻഡ് അറബികളുടെ കീഴിൽ ഒരു സംസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു.

തുർക്കികളുടെ ആക്രമണം

കാബൂളിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശം 70 മൈൽ തെക്കു പടിഞ്ഞാറായി കിടക്കുന്ന ഗസ്സിനഗരം അഫ്ഗാനിസ്താനിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. A. D. 998-ൽ ഗസ്സിയിലെ മുഹമ്മദ് സുൽത്താനായി. ബാഗ്ദാദിലെ ഖലീഫ അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രരാജാവായി അംഗീകരിച്ചു. ഈ സുൽത്താൻ പതിനേഴു പ്രാവശ്യം ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചു.

ഇൻഡ്യയെ കൊള്ളചെയ്ത് കിട്ടുന്നിടത്തോളം ധനം ഗസ്സിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകണമെന്നായിരുന്നു മുഹമ്മദിന്റെ ആഗ്രഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തിലെ തുർക്കിഭടന്മാർ നല്ല യോദ്ധാക്കളായിരുന്നു. നദികൾ നീന്തിക്കടന്നും ഘോരവനങ്ങളിൽ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചും മഞ്ഞുമൂടിയ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ നിരങ്ങിയും ചുട്ടുപഴുത്ത മണലാരണ്യങ്ങളിലൂടെ യാത്രചെയ്തും തുർക്കികൾ കൊള്ള നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ സമർത്ഥരായ വില്ലാളികളായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് പല ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരെയും തോല്പിക്കുകയും ക്ഷേത്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയും ഭണ്ഡാരങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കുകയും ധാരാളം സ്വർണ്ണവും രത്നവും കൈക്കലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഓരോ ആക്രമണവും കഴിഞ്ഞ് കിട്ടിയ കൊള്ള മുതലുമായി അദ്ദേഹം ഗസ്സിയിലേയ്ക്കു മടങ്ങുക പതിവായിരുന്നു.

അറബിക്കടലിന്റെ തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കത്തിയവാർ എന്ന സ്ഥലത്താണ് സുപ്രസിദ്ധ സോമനാഥ ക്ഷേത്രം. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ധാരാളം സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു. സിൻഡ്-രാജപുറാണാ മരുഭൂമിയിലൂടെ എഴുന്തറ മൈലോളം സഞ്ചരിച്ച് മുഹമ്മദ് അവിടെ എത്തി. ദാഹവും ക്ഷീണവും കൊണ്ടു ഭടന്മാരിൽ പലരും വഴിയിൽ വച്ചുതന്നെ മൃതിയടഞ്ഞു. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ മുഹമ്മദ് യാത്രതുടന്നു. ക്ഷേത്രാവക സ്വർണ്ണവും രത്നങ്ങളുമെല്ലാം

കൊള്ളയടിച്ചു. കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാത്ത സ്വത്തുക്കളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അത്യുന്നതമായ ഗോപുരവാതിലു കൾ കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തന്റെ കൊട്ടാരത്തിന് വാതിലുണ്ടാക്കി.

കൊള്ളയടിച്ച സമ്പത്തിൽ ഏറിയ പങ്കും ഗസ്തിയിൽ ഒരു സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടാക്കാൻ മുഹമ്മദ് ചെലവാക്കി. സുപ്രസിദ്ധ പേർഷ്യൻ കവിയാല ഫിർദൗസിയും മഹാപണ്ഡിതനായ അൽബറൂണിയും കുറെക്കാലം മുഹമ്മദിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു.

ദില്ലിസുൽത്താൻ:—ഗസ്തിയിലെ മുഹമ്മദ് ഇൻഡ്യയെ പല പ്രാചര്യം ആക്രമിച്ചു. സമ്പത്തെല്ലാം കൊണ്ടുപോയെങ്കിലും ഇൻഡ്യൻ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കിടമത്സരം തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്മൂലം രാജ്യം ക്രമേണ കൂടുതൽ ദുർബലമായി. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അഫ്ഗാനിസ്താനിലെ മുഹമ്മദ്ഗോറി ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചത്.

മുഹമ്മദ്ഗോറി രജപുത്രന്മാരിൽ നിന്ന് ദില്ലിസിംഹാസനം പിടിച്ചടക്കിയശേഷം അഫ്ഗാനിസ്താനിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിനു കത്ത്ബുദീൻ ഐബക്ക് എന്ന അതിസമർത്ഥനായ ഒരു അടിമയുണ്ടായിരുന്നു. അയാളെ ദില്ലിയിൽ തന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി ഗോറി നിയമിച്ചു. കാര്യശേഷിയുള്ളവരായ അടിമകളെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ജോലികൾക്കു നിയമിക്കുന്നത് അക്കാലത്തു് മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിൽ പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് കത്ത്ബുദീനെ ഗോറി നിയമിച്ചത്. കത്ത്ബുദീൻ പല രാജ്യങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി. മുഹമ്മദ്ഗോറി മരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ദില്ലിയിലെ സുൽത്താനായി. കത്ത്ബുദീൻ ഇൻഡ്യയിലെ ആദ്യത്തെ സുൽത്താനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം അറന്താവഷം മുസ്ലീങ്ങളാണ് ദില്ലി ഭരിച്ചത്.

കത്ത്ബുദീനു ശേഷം അൽത്മിഷ് സുൽത്താനായി. കത്ത്ബുദീന്റെ കാലത്താരംഭിച്ച ദില്ലിയിലെ കത്ത്ബ്മിനാറിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയതു് അൽത്മിഷാണ്. തന്റെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നാപ്പതു് അടിമകളുടെ സഹായത്തോടെയാണ് അൽത്മിഷ് രാജ്യം ഭരിച്ചത്. കത്ത്ബുദീനും തുടർന്നുള്ള രാജാക്ക

നാമം ഒരു കാലത്തു് അടിമകളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ദില്ലിയിലെ ആദ്യത്തെ സുൽത്താനമാരുടെ വംശത്തിനു് അടിമവംശം എന്നു പറയുന്നു.

അൽത്മീഷിന്റെ പുത്രന്മാർ രാജ്യഭരണത്തിൽ പ്രാപ്തരല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ പുത്രിയായ റിസിയായെ അൽത്മീഷ് സുൽത്താനയാക്കി. റിസിയായുടെ ഭരണം വളരെക്കാലം നീണ്ടു നിന്നില്ല. പട്ടണലവനാരുടേയും മറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും സഹകരണം അവർ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ വധിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീടു റിസിയായുടെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ഭരണമേറ്റു. അവരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഏ.ഡി. 1246-ൽ അൽത്മീഷിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ നാസ്സുദ്ദീൻ സുൽത്താനായി. അദ്ദേഹത്തിനു ഭരണശേഷി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സൗമ്യനും ഈശ്വരഭക്തനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു് ലിയാസ്സുദ്ദീൻ ബാൽബനെ സമത്വനായ ഒരു മയുടെ വിശ്വസ്ഥസേവനം ലഭിച്ചു. നാസ്സുദ്ദീൻ ഭരണം ബാൽബനെ ഏല്പിച്ചിട്ടു് സൈന്യമായി ജീവിതം കഴിച്ചു.

ബാൽബൻ.— ബാൽബൻ മംഗോളിയരുടെ ഇൻഡ്യ ആക്രമണത്തെ പലപ്രാവശ്യം എതിർത്തു് അവരെ തുരത്തി ദില്ലിയും അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളും സുരക്ഷിതമാക്കാൻ കോട്ടകൾ കെട്ടി. ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ അവിടെ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബാൽബന്റെ ഭരണകാലത്തു് ഹിന്ദുക്കൾ പലപ്പോഴും ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. അദ്ദേഹം അവരെ അടിച്ചമർത്തി. ഹിന്ദുക്കളെ ശത്രുക്കളായി കരുതുകയാൽ അവരെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിച്ചിരുന്നില്ല.

A.D. 1266-ൽ നാസ്സുദ്ദീൻ മരിച്ചപ്പോൾ ബാൽബൻ സുൽത്താനായി. അന്നു് നാട്ടിനകത്തും പുറത്തുമുണ്ടായിരുന്ന ശത്രുക്കളെ ക്രൂരമായി അടിച്ചമർത്തി. സ്വന്തസാമ്രാജ്യം സുരക്ഷിതമാക്കാൻ അദ്ദേഹം പരമാവധി പ്രയത്നിച്ചു. അക്കാലത്തു ദില്ലിക്കു ചുറ്റും കൊള്ളക്കാരുടെ സങ്കേതങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ അമർച്ചചെയ്തു. ബംഗാളിലെ ഗവണ്ണർ അദ്ദേഹത്തെ ധിക്കരിച്ചു സ്വതന്ത്രനാകുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ബാൽബൻ അദ്ദേഹത്തേയും അനുയായികളേയും മുഴുവൻ കൊന്നൊടുക്കി. തന്റെ മകനെ

ബംഗാൾ ഗവണ്ണറായി നിയമിച്ചു. A.D. 1268-ൽ ബാൽബൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ശക്തനായ മറ്റൊരു രാജാവ് അടിമ വംശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അലാവുദീൻ കിൽജി:— അടിമ വംശത്തിലെ അവസാനത്തെ സുൽത്താനെ കൊന്നശേഷം കിൽജി വംശത്തിൽപ്പെട്ട ജലാലുദീൻ 1290-ൽ രാജ്യഭാരമേറ്റു. ജലാലുദീൻ വിപ്ലവങ്ങളെ നേരിടേണ്ടി വന്നു. മംഗോളിയർ തുടന്ന് ആക്രമണം നടത്തി. അന്നന്തിരവനായ അലാവുദീൻ ഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ ജലാലുദീനെ സഹായിച്ചു വന്നിരുന്നു. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു അലാവുദീൻ താത്പര്യം കാണിച്ചു. സുൽത്താന്റെ അനുമതിയോടു കൂടി അദ്ദേഹം മാളവം ആക്രമിച്ച് ധാരാളം സ്വപ്നവും രത്നവും സുൽത്താനു കാഴ്ചവച്ചതിനാൽ സുൽത്താനിൽ നിന്നു പദവികൾ ലഭിച്ചു. അലാവുദീൻ ജലാലുദീനെ വധിച്ച് ദില്ലിസുൽത്താനായി.

അലാവുദീൻ രാജ്യഭാരമേറ്റപ്പോൾ തന്നെ എതിർമെന്നു സംശയം തോന്നിയവർക്കു ധാരാളം സ്വപ്നം കൈക്കൂലി കൊടുത്തു. കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചവരെയെല്ലാം അദ്ദേഹം കൊന്നൊടുക്കുകയും അവരുടെ വസ്തു വകകൾ കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തു.

അലാവുദീൻ ദില്ലി ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഇൻഡ്യയിലെ രജപുത്ര രാജ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു് മീവാർ ആയിരുന്നു. അവിടത്തെ രാണാ (രാജാവ്) ആയിരുന്ന ഭീമസിംഹനു് പത്മിനി എന്നു അതിസുന്ദരിയായ ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി അലാവുദീൻ കേട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം സുൽത്താൻ ആവുന്നതിനു മുമ്പു് ഒരിക്കൽ മീവാറിലെത്തി ചിററുർ കോട്ട വളഞ്ഞു. പത്മിനിയെ ഒന്നു കാണാൻ മാത്രം അനുവദിച്ചാൽ മടങ്ങിക്കൊള്ളമെന്നു് അലാവുദീൻ ഭീമസിംഹനെ അറിയിച്ചു. യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാമെന്നു കരുതി ഭീമസിംഹൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. പത്മിനിയുടെ രൂപം ഒരു കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി പ്രതിബിംബിച്ചു കാണിച്ചു. അതിൽ തൃപ്തനായ അലാവുദീൻ മടങ്ങി. ഭീമസിംഹൻ അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ വരെ അനുഗമിച്ചു. അവിടെ വെച്ച് മസ്തിം പട ധാളികൾ ഭീമസിംഹനെ തടവിലാക്കി. പത്മിനി അലാവുദീന്റെ

ക്രൂരത്തിൽ ചെന്നാൽ മാത്രമേ റാണായെ വിട്ടയയ്ക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചിററൂരിൽ അറിയിച്ചു.

രാജാചിതമാം വിധം പരിചാരകരോടു കൂടി പോകാൻ തയ്യാറാണെന്നും വഴിയിൽ പുരുഷന്മാരാരും കാണരുതെന്നും പത്മിനി പറഞ്ഞയച്ചു. സുൽത്താൻ സമ്മതിച്ചു. എഴുന്നൂറു മുടിപ്പൊതിഞ്ഞ പല്ലക്കുകൾ അങ്ങോട്ടു നീങ്ങി. ക്രൂരത്തിൽ എത്തിയ ഉടനേ ഭർത്താവിനെ തനിച്ചു കാണുവാൻ പത്മിനിയെ അനുവദിക്കണമെന്ന് ഒരു ദൂതൻ സുൽത്താനോട് പേക്ഷിച്ചു. അനുവാദം കിട്ടിയ ഉടനേ ഒരു പല്ലക്ക് അവിടേയ്ക്കു നീങ്ങി. അതിൽ നിന്നിറങ്ങിയതു രജപുത്ര യോദ്ധാക്കളായിരുന്നു. അവർ ഭീമസിംഹനെ ഒരു വാളും പരിചയും ഏല്പിച്ചതോടുകൂടി രജപുത്രരെല്ലാം പല്ലക്കുകളിൽ നിന്നു പുറത്തു ചാടി മുസ്ലീങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. ധാരാളം മുസ്ലീങ്ങൾ മരിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളവർ ഓടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. ഭീമസിംഹനും ശേഷിച്ച രജപുത്രയോദ്ധാക്കളും ചിററൂരിലേക്കു മടങ്ങി.

പത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം അലാവുദീൻ വീണ്ടും ചിററൂരുകൂരിച്ചു. രജപുത്രർ സുധീരം പോരാടി. കോട്ടയെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അസാധ്യമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു ചിത കൂട്ടി രജപുത്രസ്ത്രീകൾ എല്ലാവരും ചിതയിൽ ചാടി ആത്മാഭിമാനം രക്ഷിച്ചു. അവരുടെ ചിതാഭസ്മം പോലും മുസ്ലീങ്ങൾ കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മറച്ചു ചെയ്തശേഷം രജപുത്രർ എല്ലാവരും സുധീരം പോരാടി വീരചരമം പ്രാപിച്ചു എന്നൊരു കഥയുണ്ട്.

അലാവുദീന്റെ സാമ്രാജ്യം ഉത്തരേന്ത്യ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാനായകൻ മാലിക് കാഫർ തെക്ക് മധ്യവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ കീഴടക്കി. അന്ന് ആദ്യമായിട്ടാണ് തമിഴ് രാജ്യങ്ങളെ ഒരു മുസ്ലീം സൈന്യം ആക്രമിക്കുന്നത്.

അലാവുദീന്റെ കാലത്തു് മംഗോളിയർ പലപ്രാവശ്യം ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചു. അവരെ ഓരോതവണയും അദ്ദേഹം തോല്പിച്ചോടിട്ടു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു വലിയ സൈന്യം ആവശ്യമായിവന്നു. സൈനികച്ചെലവിനു പണമുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം നികുതികൾ ചുമത്തി. മുസ്ലീങ്ങൾക്കു നൽകിയ

തന്ന അടുത്തുണ്ട് നിറുത്തൽ ചെയ്തു. നാധനങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും നാട്ടിൽ സമാധാനം നിലനിർത്തുന്നതിനും വേണ്ട നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സുഹൃത് സമ്മേളനങ്ങളും മദ്ധ്യപാനവും രാജദ്രോഹത്തിന് വഴി തെളിക്കുമെന്ന കരുതി അദ്ദേഹം തടഞ്ഞു.

അലാവുദീന് ഏഴുതാനും വായിക്കാനും കഴിഞ്ഞു അറിയാമായിരുന്നെങ്കിലും. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ മഹാനായ ഒരു കവിയുണ്ടായിരുന്നു. അമീൻ ഖുസ്രോ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്.

നന്മയും തിന്മയും അലാവുദീന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇടകലർന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രൂരനും അതേസമയം നിരീനിയ്യനുമായിരുന്നു.

മുഹമ്മദുബീൻ തുഗ്ലക്ക്

അലാവുദീന്റെ മരണശേഷം കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു തുഗ്ലക്ക് വംശത്തിന് ദില്ലിയിലെ ഭരണാധികാരം ലഭിച്ചു. തുഗ്ലക്ക് വംശത്തിലെ ഗിയാസ്സുദ്ദീൻ എന്നൊരു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനാണ് ദില്ലി സിംഹാസനം പിടിച്ചെടുത്തത്. അദ്ദേഹത്തിന് ജൂണാൻ എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ നിഷ്യാഗ പ്രകാരം ഡക്കാൺ രാജ്യങ്ങളായ ബീദാറും വാറംഗലും ജൂണാൻ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. അതിനിടയ്ക്ക് ബംഗാൾ ഗവർണ്ണർ ഒരു കലാപമുണ്ടാക്കി. ഗിയാസ്സുദ്ദീൻ അവിടെ എത്തി ഗവർണ്ണറെ തോല്പിച്ചു തടവുകാരനാക്കി. അയാളെയുംകൊണ്ടു സുൽത്താൻ ദില്ലിയിലേയ്ക്ക് ഒരു ജൈത്രയാത്ര നടത്തി. സുൽത്താനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ജൂണാൻ ഒരു വലിയ സ്വീകരണപ്പന്തൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. സ്വീകരണവേളയിൽ ആ പന്തൽ ഇടിഞ്ഞു വീണ് സുൽത്താൻ മരിച്ചു. ജൂണാൻ മുഹമ്മദുബീൻ തുഗ്ലക്ക് എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഏ. ഡി. 1325-ൽ സിംഹാസനസ്ഥനായി.

തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദേവഗിരിയിലേയ്ക്ക് തലസ്ഥാനം മാറാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ദില്ലിയിലുള്ള ആളുകൾ ആബാലവൃദ്ധം അവിടേയ്ക്ക് പോകണമെന്ന് ചക്രവർത്തി കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. വളരെ ക്ലേശിച്ചു

അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ താമസത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ സുൽത്താൻ വേറൊരാളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു.

പേർഷ്യയെ ആക്രമിക്കാൻ സുൽത്താൻ ഒരു വലിയ സൈന്യം സജ്ജമാക്കി. പിന്നീട് ആക്രമണം സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു ശമ്പളം മുഴുവൻ കൊടുക്കാതെ സൈന്യത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടു. ഇതിൽ നിരാശരായ സൈനികർ രാജ്യത്തെങ്ങും കൊള്ളയും കൊലയും നടത്തി.

ഹിമാലയപ്രാന്തങ്ങളിലുള്ള രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. അതിൽ അധികം പേരും തണുപ്പുകൊണ്ടു മരിച്ചു. തിരിച്ചുവന്നവരെ സുൽത്താൻ ശിരശ്ശേലം ചെയ്തു.

തന്റെ രാജ്യത്തു നേരിട്ട പണക്കുഴപ്പം പരിഹരിക്കുവാൻ ചെമ്പുനാണയങ്ങൾക്കു വെള്ളി നാണയങ്ങളുടേയും സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളുടേയും വില കല്പിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സുൽത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. പാവപ്പെട്ടവർക്കു വേണ്ടത്ര പണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കരുതിയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. പക്ഷേ പലരും ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ വ്യാജമായി നിർമ്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അധികകാലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു രാജ്യം ദരിദ്രമായി. സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും രാജ്യത്തില്ലാതായി. ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ കണക്കില്ലാതെ കുന്നുകൂടിയതിനാൽ അതിനു വിലയില്ലാതായി. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ തുഗ്ലക്ക് തന്റെ ഉത്തരവു പിൻവലിച്ചു.

ഖജനാവിലെ കുറവു നികത്തുന്നതിന് സുൽത്താൻ കരം കൂട്ടി. കൃഷിക്കാർ നിലം തരിശിട്ടു. കോപാകലനായ സുൽത്താൻ അവരെ വേട്ടയാടി. നാട്ടിൽ വലിയ ക്ഷാമമായി. ഉടനേ കൃഷിക്കാരെ വരുത്തി സുൽത്താൻ അവർക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകുകയും കരം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

സുൽത്താന്റെ വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി കണ്ടു ജനങ്ങൾ ഇളകി. ബംഗാളും ഡക്കാണും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഗുജറാത്തിൽ ലഹള ആരംഭിച്ചു. അതു സിൻഡിലും വ്യാപിച്ചു. അവിടത്തെ ലഹള അമർച്ച ചെയ്യുവാൻപോയ വഴിക്ക് ഏ.ഡി. 1351ൽ സുൽത്താൻ നിയ്ക്കാതനായി.

മുഹമ്മദബിൻ തുഗ്ലക്കിനു ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന തുഗ്ലക്ക സുൽത്താൻമാർ അശക്തരായിരുന്നു. അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നെ സുൽത്താനാകേണ്ടതിനായി ശ്രദ്ധാലോചന നടത്തി. ആഭ്യന്തര യുദ്ധങ്ങളുണ്ടായി. അങ്ങനെ പരസ്പരം കലഹിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ഭാഗത്തുനിന്നു പിന്നെയും ആക്രമണമുണ്ടായി.

മലയുഷ്യയിൽ തൈമൂർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഇടപ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നു. ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ ധനസമൃദ്ധിയെപ്പറ്റി അയാൾ കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ തലസ്ഥാനമായ സമർഖണ്ടിൽ നിന്നും വലുതായ ഒരു കതിരപ്പടയുമായി ഇൻഡ്യ ആക്രമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ദില്ലിയിൽ എത്തി തുഗ്ലക്കരാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ച് അന്നു ദില്ലിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഭരണകൂടത്തെ നാമാവശേഷമാക്കി.

ദില്ലിയിലെ അവസാനത്തെ തുഗ്ലക്കസുൽത്താനായിരുന്നു തുഗ്ലക്ക രാജാക്കന്മാർ. അതിനുശേഷം തൈമൂറിന്റെ ഗവർണ്ണർമാരിൽ ഒരാൾ ദില്ലി സിംഹാസനം കൈക്കലാക്കി.

സുൽത്താനാരുടെ ഭരണകാലത്തു് വളരെ അധികം ആളുകൾ ഇസ്‌ലാം മതത്തിലേയ്ക്കു് നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഹിന്ദുക്കളുമായി ഇടപഴകി, അവരുടെ ജീവിതരീതികൾ പലതും കൈക്കൊണ്ടു. തന്മൂലം ഇരുക്രട്ടരുടേയും വിവാഹം തുടങ്ങി പല ആചാരങ്ങളും മറ്റു ആചാരങ്ങളും ഐക്യരൂപമുണ്ടായി. ഹിന്ദുക്കൾ മുസ്‌ലീങ്ങളിൽ നിന്നും മുസ്ലീക്കൾ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്നും പലതും പഠിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ പരസ്പരം ഇണങ്ങിയും അന്യോന്യം ബഹുമാനിച്ചും ജീവിച്ചു.

ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീക്കളും ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇരുക്രട്ടരുടേയും സംസ്കാരങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു് ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം ഉടലെടുത്തു. ഹിന്ദുക്കൾ ഉറുദുവും പേർഷ്യനും ഭാഷകൾ പഠിച്ചുതുടങ്ങി. മുസ്ലീക്കൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും അവരുടെ ഭാഷകളിലേയ്ക്കു് അവയെ തർജ്ജമ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരുടേയും ആശയങ്ങൾ തമ്മിലിണങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയും ഹിന്ദുസ്ഥാനി എന്ന പുതിയ ഒരു

ഭാഷ ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തെ ഒരു പ്രസിദ്ധ പേർ ഷൂൻ കവിയാണ് വസു.

ആയിടയിൽ പണികഴിപ്പിച്ച നൂറുകൾക്കും പള്ളികൾക്കും പേർ ഷൂൻ മാതൃകയിലോ മദ്ധ്യഏഷ്യൻ മാതൃകയിലോ ഉള്ളവയാണ്. ഈ മന്ദിരങ്ങളിൽ ഭാരതീയ ശില്പകലയുടേയും പേർഷ്യൻ ശില്പകലയുടേയും പ്രത്യേകതകൾ കാണാം.

അക്കാലത്തു് സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടിൽ പൊതുവേ സമൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും കൃഷിയിലാണ് ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത്. പട്ടണങ്ങളിൽ വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ചക്രവർത്തിമാർക്കും അവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും വേണ്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ദില്ലിയിൽ പ്രത്യേകവ്യവസായശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു സിൽക്ക ഫാക്ടറിയിൽ നാലായിരം ജോലിക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും വ്യവസായശാലകളുണ്ടായിരുന്നു. സിൽക്ക്, പരുത്തി, രോമം ഇവകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം, പഞ്ചസാര, ഇഷ്ടിക, ലോഹസാധനങ്ങൾ, കടലാസ്സ് എന്നിവ നിർമ്മിക്കുന്ന വലിയ വ്യവസായശാലകളുണ്ടായിരുന്നു. പാത്രങ്ങൾ, ആയുധങ്ങൾ, ചെരുപ്പ് എന്നിവ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചെറു വ്യവസായശാലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്ധ്യേഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, പേർഷ്യ, ടിബറ്റും, ഭൂട്ടാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുമായി വാണിജ്യബന്ധം പുലർത്തിവന്നു.

ജാതിവ്യത്യാസം കൂടുതൽ പ്രബലമായിരുന്നു. തുർക്കിസുൽത്താൻമാർ ആയിരക്കണക്കിന് അടിമകളെ പോററുകയും അടിമകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുഹമ്മദിയരുടേയും ഇടയിൽ പർദാസമ്പ്രദായം കൂടുതൽ പ്രചരിച്ചു. ബാല്യവിവാഹം, സതി എന്നീ ആചാരങ്ങൾ നടന്നു വന്നു. ഗ്രാമീണസ്ത്രീകൾ ഗൃഹജോലികൾ മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ നഗരങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസം, കല എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം:— ഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദുമതവും ഇസ്ലാം മതവും സൗഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിഞ്ഞുവന്നു. ഈ രണ്ടു മതങ്ങളുടേയും

സാരാംശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉടലെടുത്തു. അതാണ് ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം. രാമാനുജസ്വാമിയാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്. അലഹബാദിൽ ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ശ്രീരാമ ഭക്തനായിരുന്നു. സമുദായത്തിലെ ഉയർന്നവരും താഴ്ന്നവരും എല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു.

കബീർ:—രാമാനുജന്റെ ശിഷ്യരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു കബീർ. ഇദ്ദേഹം ഒരു നെയ്തുക്കാരനായിരുന്നു. ‘സ്നേഹം’ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം. ഈശ്വരന്റെ കണ്ണിൽ എല്ലാവരും സമന്വാരാണെന്ന് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. “ഹിന്ദുവും തുർക്കിയും ഒരേ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രങ്ങളാണ്” എന്ന് അദ്ദേഹം പാഠ്യമാണായിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായി.

നാനാക്ക:—ഏകദൈവവിശ്വാസവും സർവ്വ സാമോദയ്ക്കും പ്രചരിപ്പിച്ചു വേറൊരാചാര്യനാണ് നാനാക്ക ഗുരു. ഇദ്ദേഹം അന്നത്തെ പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ലാഹോറിൽ ജനിച്ചു. എല്ലാ മതങ്ങളിലേയും നന്മകൾ അംഗീകരിച്ച് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും അനാചാരങ്ങളേയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് യഥാർത്ഥ ഭക്തരാവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. കപടഭക്തി, സ്വാർത്ഥത, അസത്യം എന്നിവയെ അദ്ദേഹം കഠിനമായി എതിർത്തു. കബീറിന്റെ ഉപദേശം തന്നെയാണ് നാനാക്ക സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ സന്ദേശങ്ങളുമായി ക്ഷേത്രങ്ങളിലേയ്ക്കും മുസ്ലീം പള്ളികളിലേയ്ക്കും ഹിന്ദുക്കളുടേയും മുസ്ലീങ്ങളുടേയും പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും അദ്ദേഹം തീർത്ഥയാത്ര നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ഒരു സംഘം ശിഷ്യരുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരു നാനാക്കിന്റെ അനുയായികളെ സിക്കുകാർ എന്നു പറയുന്നു.

ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട അനവധി ആചാര്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. കാശിയിലെ വല്ലഭാചാര്യനും ബംഗാളിലെ ചൈതന്യനും മഹാരാഷ്ട്രയിലെ നാമദ്വേനും ഇവരിൽ പ്രധാനികളാണ്. രജപുത്ര വംശത്തിലെ മീരാഭായിയും ഇതിലുൾപ്പെട്ട പ്രശസ്തയായ ഒരു ഭക്തയായിരുന്നു.

ദക്ഷിണേന്ത്യൻ രാജ്യങ്ങൾ

ബാമിനിരാജ്യം — മുഹമ്മദുൽഗുക്കിന്റെ കാലത്തു് സുൽത്താൻ ഭരണത്തിന്റെ ഉന്നതനിലയും അതിന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ തുടക്കവും നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്. അക്കാലത്തു ഡക്കാണിലെ മുസ്ലീം പ്രമാണികൾ ദില്ലിസുൽത്താനോടു പിണങ്ങി ബാമിനി വംശം സ്ഥാപിച്ചു. ആ വംശത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ ഒരു തുക്കി ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഫസ്സൻ ആയിരുന്നു. ഫസ്സൻ പിന്നീടു് അലാവുദീൻ ഒന്നാമൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിച്ചു. അലാവുദീൻ തന്നോടു് എതിർത്ത പ്രമാണികളെ അമർച്ച ചെയ്തു് തുൽബർഗാ തലസ്ഥാനമാക്കി ഭരണം ആരംഭിച്ചു. തന്റെ രാജ്യം നാലു പ്രവിശ്യകളാക്കി സമത്വമായി ഭരണം നടത്തി. ഈ ബാമിനിരാജ്യം ഏതാണ്ടു് ഇരുനൂറുവർഷം നിലനിന്നു.

ഫിറോസ്ഷാ എന്ന സുൽത്താന്റെ കീഴിൽ അറബിക്കടൽ മുതൽ ബംഗാൾ ഉൾക്കടൽ വരെ ഡക്കാണിൽ ബാമിനിരാജ്യം വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ബാമിനി സുൽത്താനാരിൽ എട്ടാമനായ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ആ വംശത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ ഭരണാധികാരി. ഫിറോസ്ഷാ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും എഴുത്തുകാരനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു് അനേകം മന്ദിരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വാണിജ്യഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പാരിശ്രമിച്ചു. രാജ്യാതിർത്തി വിസ്തൃതമാക്കുകയും മൂന്നുപ്രാവശ്യം വിജയനഗരവുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ബാമിനി വംശത്തിൽ പല സുൽത്താനന്മാരും ഭരിച്ചു. അവസാനമായി രാജ്യം ബീഡാർ, ബീറാർ, അഹമ്മദുനഗരം, ബീജാപൂർ, ഗോർക്കണ്ടാ എന്നീ അഞ്ചു സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും അവ ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു.

ബാമിനി രാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിഭവകശാലികളായ പല ഉത്തമ ഭരണകർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പേർഷ്വായിൽ നിന്നും മറു നാടുകളിൽ നിന്നും കവികളും കലാകാരന്മാരും അവരുടെ രാജധാനിയിൽ വന്നു താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ബാമിനി രാജാക്കന്മാർ ഒട്ടേറെ മനോഹരസൗധങ്ങൾ പണി കഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനവധി ഉർദുഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ കാലത്തു രചിക്കപ്പെട്ടു.

വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം:—ഡക്കാണിലേയ്ക്കുള്ള മുഹമ്മദിയരുടെ ഒരു ആക്രമണത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയതിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഹിന്ദുരാജ്യമാണ് വിജയനഗരം. ദില്ലിസുൽത്താനായ മുഹമ്മദ് ബീൻ തുഗ്ലക്ക് ഏ.ഡി. 1328-ൽ ഡക്കാണിലെ വാരംഗൽ എന്ന ഹിന്ദുരാജ്യം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. ആ അവസരത്തിൽ അവിടെ നിന്നും രണ്ടു സഹോദരന്മാർ തുംഗഭദ്രാനദിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തു വന്ന് ഒരു ചെറിയ സ്വതന്ത്രരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അവരുടെ വന്ധ്യഗുരുവായ വിദ്യാരണ്യസ്വാമികളുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചാണ് അവർ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചത്. അതിനാൽ അവർ ആ രാജ്യത്തിന് വിദ്യാനഗരം എന്നു പേരിട്ടു. കാലാന്തരത്തിൽ അതു വിജയനഗരമായി പരിണമിച്ചു.

വിജയ നഗരരാജ്യം പടിപടിയായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും വിസ്തൃതമാകുകയും ചെയ്തു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുതോറോപ്പോഴേയ്ക്കും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി തെക്കേഇൻഡ്യ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ആ ശതകത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെ ഭരിച്ചിരുന്നത് നരസിംഹരായർ എന്ന രാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രജാക്ഷമതല്പരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രനായ കൃഷ്ണദേവരായർ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അസാമാന്യ സമർത്ഥനായിരുന്നു. വിശ്വസ്തനായ ഒരു മന്ത്രിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൃഷ്ണദേവരായർ കാലാചിതമായ എല്ലാവിദ്യകളിലും സാമർത്ഥ്യം നേടി.

ഏ.ഡി. 1505-ൽ നരസിംഹരായർ മരിച്ചു. തുടന്ന് ഭരണമേറ്റ രാജാവിന്റെ മരണശേഷം കൃഷ്ണദേവരായർ ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. വിജയനഗരത്തിന്റെ ആഭ്യുഷ്ടം മുതൽ ബാമിനി എന്ന സ്വതന്ത്ര രാജ്യവുമായി അനവധി സംഘട്ടനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃഷ്ണദേവരായർ രാജ്യഭരണം കഴയുറ്റ കാലത്തു് ബാമിനിയുടെ ശക്തിക്കുയിച്ച് അഞ്ചു സ്വതന്ത്ര രാജ്യങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരുന്നു. ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിലെ ആധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ബിജാപൂരം, ഗോൽക്കണ്ട, എന്നീ ബാമിനിരാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു. മൈസൂർ, കടക്, കേരളം എന്നീ രാജ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം കീഴടക്കി. അക്കാലത്തു് ഇൻഡ്യയുടെ പശ്ചിമതീരത്തു കച്ചവടം നടത്തിവന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരനായി അദ്ദേഹം സഖ്യം ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ വിജയ നഗരത്തിന്റെ വാണിജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളുമായി ധാരാളം കച്ചവടം നടന്നിരുന്നു. മഹാപണ്ഡിതനും വിദ്യാസമ്പന്നനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം പല വിദ്യാന്മാരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ തെലുങ്കുഭാഷയിൽ അനവധിഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തെലുങ്ക്, കണ്ണാടകം എന്നീ ഭാഷകൾ ഇക്കാലത്തു് നല്ല വളർച്ചനേടി. ഒരു തികഞ്ഞ മതഭക്തനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കാഞ്ചീപുരം, തിരുപ്പതി, ശ്രീരംഗം എന്നീ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം പണി കഴിപ്പിച്ചവയാണ്. ഇററലി, പോർട്ടുഗൽ, പേർഷ്യ, സമർഖണ്ട്, തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് സഞ്ചാരികൾ രാജസഭസ്സിലെ മഹാ തുളുക്കൾ കാണാനായി വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. വിജയ നഗരത്തിലെ മറ്റു പല രാജാക്കന്മാരേയും പോലെ അദ്ദേഹവും ഒരു സൗന്ദര്യ രാധകനായിരുന്നു.

ഏ.ഡി. 1530-ൽ കൃഷ്ണദേവരായരുടെ മരണാനന്തരം രാമ രായരാണ് വിജയനഗരം ഭരിച്ചതു്. അക്കാലത്തു് അഹമ്മദുഷാ അബ്ബാലി എന്ന അഫ്ഗാൻ നേതാവു് വിജയനഗരം ആക്രമിച്ചു. 1565-ൽ തളിക്കോട്ട എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ രാമരായർ വധിക്കപ്പെട്ടു. മുസ്ലീം സൈന്യങ്ങൾ വിജയനഗരത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം കൊള്ളയടിക്കുകയും ചൂട്ടെറിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അതൊരു തകർന്ന ജനവാസമില്ലാത്ത നഗരമായിത്തീർന്നു. ഡക്കാണിന്റെ ഭരണാധികാരം സുൽത്താനമാരുടെ കയ്യിലായി.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ:

1. മുസ്ലീം ഭരണകാലത്തെ സ്തൂരകങ്ങളുടെ ചിത്രം ശേഖരിച്ചു് ആൽബത്തിൽ ഒട്ടിക്കുക.
2. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളോ ജീവചരിത്രം ഉള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളോ ശേഖരിച്ചു വായിക്കുക.
3. സുൽത്താനമാരുടെ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഔദ്യോഗിക വരച്ച ചായം കൊടുക്കുക.

അദ്ധ്യായം 9

ജൂണിറം VIII

മുഗളന്മാർ

ഹർഷന്റെ കാലശേഷം ഉത്തരേന്ത്യയിൽ പൊതുവേ അന്തഃകീഭമായിരുന്നു. ഏ. ഡി. 712-ൽ അറബികൾ സിന്ധ് ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ പല രജപുത്രരാജ്യങ്ങളും പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുഹമ്മദ് ഗസ്സിയ്ക്കും 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുഹമ്മദ് ഗോറിയ്ക്കും ഇന്ത്യയിൽ പല ആക്രമണങ്ങളും നടത്തി. ഗോറി രണ്ടു രജപുത്രന്മാരെ തോല്പിച്ചു ഡൽഹി വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഗോറിയുടെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവകനായിരുന്ന കട്ബുദീൻ ഏ.ഡി. 1206-ൽ ഡൽഹിയിൽ സുൽത്താൻഭരണം ആരംഭിച്ചു. തുക്കിസുൽത്താന്മാരുടെ അഞ്ചു വംശങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നു. അവയിൽ ഒടുവിലത്തേതു് ലോദി വംശമായിരുന്നു. ഏ. ഡി. 1526-ൽ ദില്ലി ഭരിച്ചിരുന്നതു് അഹ്മദ് ഷാ നേതാവായ ഇബ്രാഹിം ലോദിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിച്ച് ബേബർ മുഗൾസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. മുഗൾചക്രവർത്തിമാർ ഏകദേശം 200 കൊല്ലത്തോളം ഈ രാജ്യം ഭരിച്ചു.

ബാബർ:—മംഗോളിയർ എന്നൊരു വർഗ്ഗം പല പ്രാവശ്യം ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ നേതാവായ ചെങ്കിസ് ഖാൻ എന്ന ഒരു സാഹസികനുണ്ടായിരുന്നു. മംഗോളിയരുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കുശേഷം തൈമൂറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തുർക്കികൾ ഇന്ത്യയെ ആക്രമിച്ചു കൊള്ള നടത്തിയിരുന്നു. തൈമൂറിന്റെ സാമ്രാജ്യം നശിച്ചതിനുശേഷം സമർഖണ്ടിനടുത്തു് ഫെർഗാനാ എന്നൊരു ചെറിയ രാജ്യം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. അവിടത്തെ രാജാവായ ഉമർഷെക് മിഴ്സായുടെ പുത്രനാണു് ബാബർ.

അമ്മൻ മരിക്കുമ്പോൾ ബാബറിനു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബാബർ തന്റെ പിതാവിനെ തുടന്നു് ഫെർഗാനയിൽ ഭരണം ആരംഭിച്ചു. സമർഖണ്ടു പിടിച്ചടക്കി.

തൈമൂറിന്റെ രാജധാനിയെ സ്വാധീനമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം സമർഖണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ചെങ്കിലും അതു കീഴടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരികെ ഫെർഗാനായിൽ ചെന്നപ്പോൾ ആ സ്ഥാനവും നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കണ്ടു. തന്മൂലം തന്റെ അമ്മയേയും മുത്തശ്ശിയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബാബർ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കാബൂളിലെത്തി. അവിടെ അദ്ദേഹം 1504-ൽ ഒരു ചെറിയ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു ഭരണം തുടങ്ങി. തൈമൂറിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട ഇൻഡ്യ കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. അദ്ദേഹം പഞ്ചാബ് കീഴടക്കി. പിന്നീട് ദില്ലിയിലേയ്ക്കു മുന്നേറി. അന്ന് ദില്ലി ഭരിച്ചിരുന്ന ഇബ്രാഹിം ലോദി ഒരു വൻപിച്ച സേനയുമായി ബാബറെ നേരിട്ടു. പാനിപ്പത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അവർ ഏറ്റുമുട്ടി. ബാബറിന് തോക്കു്, പീരങ്കി മുതലായ ആയുധങ്ങളും പരക്രമശാലികളായ യോധാക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു് ഇബ്രാഹിം ലോദിയുടെ ആനകൾ പിന്തിരിഞ്ഞൊടി സ്വന്തം പക്ഷത്തുള്ള ആളുകളെത്തന്നെ ചവിട്ടി നശിപ്പിച്ചു. ഇബ്രാഹിം ലോദിയും സൈന്യവും വധിക്കപ്പെട്ടു. അതു ബാബർക്കു് ഒരു വൻപിച്ച വിജയമായിരുന്നു.

പിന്നീടു് ബാബർ രജപുത്ര പ്രധാനിയായ റാണാസംഗനേയും അഹ്മഗാൻ പ്രഭുക്കളേയും തോല്പിച്ചു. അതോടെ ബാബറിന്റെ സാമ്രാജ്യം ഹിന്ദുക്കു് പർവ്വതം മുതൽ ബംഗാളിന്റെ അതിർത്തിവരെ വ്യാപിച്ചു.

ഔയ്യും സഹനശക്തിയും ഒത്തുണക്കിയ ഒരു പടയാളിയായിരുന്നു ബാബർ. നല്ലൊരു കതിരസവാരിക്കാരനും, നായാട്ടുകാരനുംകൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പണ്ഡിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം താൻ കണ്ട കാര്യങ്ങളും തന്റെ ചിന്തകളും കൂടി ഒരു ഗ്രന്ഥമായി എഴുതി വച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം ആഗ്രയിൽകഴിച്ചു കൂട്ടി. അരുവികളും ഉദ്യാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രിയംകരമായിരുന്നു. വിസ്തൃതമായ ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകിയ ശേഷം ബാബർ ചരമമടഞ്ഞു.

ബാബറിന്റെ ചരമത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥയുണ്ടു്. വത്സലപുത്രനായ ഹുമയൂൺ രോഗം പിടിപെട്ടു കിടപ്പിലായി. ഓടീതനായ ബാബറെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനെത്തിയ ഒരു ദിവ്യൻ "മകന്റെ

ജീവൻ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ തനിക്കേറ്റവും വിലയേറിയതെന്തോ അത് ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു. ബാബർ സന്തോഷത്തോടെ അതു സമ്മതിച്ചു. ചക്രവർത്തി തന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അമൂല്യമായ രത്നം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നാണ് മറുപടിയ്ക്ക് കരുതിയത്. "ലോകത്തിലുള്ള ഏതു രത്നത്തേക്കാളും എനിക്കു മതിപ്പുള്ളത് എന്റെ ജീവനാണ്. അതു തന്നെ ഞാൻ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു ബാബർ "എന്റെ മകനു പകരം എന്റെ ജീവൻ എടുത്തുകൊള്ളണമേ" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പുത്രന്റെ കിടക്കയ്ക്കു മൂന്നു വലം വച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് ഹുമയൂണിന്റെ രോഗം ഭേദപ്പെടുകയും ബാബർ രോഗബാധിതനായി ചരമമടയുകയും ചെയ്തു വത്രേ.

ഹുമയൂൺ:—ഏ.ഡി. 1530-ൽ ബാബർ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞയുടൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഹുമയൂൺ സിംഹാസനസ്ഥനായി. അക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്തിനകത്തും പുറം ഉണ്ടായിരുന്ന അനേകം ശത്രുക്കളോട് എതിരിടേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല യോദ്ധാവായിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ രാജ്യം അടക്കിഭരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു് കുറവായിരുന്നു.

ഹുമയൂൺ ചക്രവർത്തിയായത് തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു് ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ പലവിധത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചു. ഗുജറാത്തിലെ ബഹദൂർഷാ, ബീഹാറിലെ ഷെർഷാസൂർ, കീഴടങ്ങാതിരുന്ന പല രജപുത്രപ്രമാണികൾ എന്നിവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. ബംഗാളും അന്നു കീഴടങ്ങിയിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പുറംപാടും ശത്രുക്കളുണ്ടായിരിക്കേ കൂടുതൽ ഗൗരവമായ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട സമയത്തുപോലും വിനോദകാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

രാജ്യഭാരമേറ്റശേഷം ഗുജറാത്തിനെതിരായി യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു വിജയിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം രാജ്യത്തിന്റെ ഭദ്രതയിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അലസനായിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ കാലത്തു് ബീഹാറിലെ ഷെർഷാ ഹുമയൂണിനെതിരായി ഒരു കലാപം സംഘടിപ്പിച്ചു. രണ്ടു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഹുമയൂൺ തോല്പിക്കപ്പെടുകയും സൈനികരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഹുമയൂൺ കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടു. ഷെർഷാ ആഗ്രയിലേയും ദില്ലിയിൽ

ലേയും രാജാവായി. ഹുമയൂൺ പതിനഞ്ചു വർഷം അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ടതായി വന്നു.

വിശ്വസ്തരായ ഏതാനും അനുയായികളോടു കൂടി ഹുമയൂൺ രാജസ്ഥാൻ മരുഭൂമികടന്നു. മൂടും ഓഹവും കൊണ്ടു പലരും മരിച്ചു. ഒടുവിൽ സിൻഡിലെ അമർക്കോട്ട് എന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേർന്നു. ശത്രുക്കൾ പിൻതുടരുന്നതൊന്നും സംശയിച്ചു കൊണ്ടു ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയെ അമൽക്കോട്ടിൽ പാർപ്പിച്ച ശേഷം പടിഞ്ഞാറോട്ടു യാത്രതുടന്നു. ഏറെദൂരം പോകുന്നതിന്നു മുമ്പു ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ പാഞ്ഞെത്തി. ഹുമയൂണിനു ഒരു പുത്രനാണായിരുന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ആ ശിശുവാണു് പിൽക്കാലത്തു ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന അക്ബർ ചക്രവർത്തി. പുത്രലാഭം ആഘോഷിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഒന്നും അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന അപ്പം കസ്തുരി, ദുഷ്കാലത്തും തന്നെ പിരിയാതിരുന്ന വിശ്വസ്തസുഹൃത്തുക്കൾക്കു് പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു. കസ്തുരിയുടെ സുഗന്ധം പരക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ മകന്റെ കീർത്തി ലോകമെങ്ങും പരക്കട്ടെ എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഹുമയൂണിനു് തന്റെ സഹോദരന്മാർ ആരും ആശ്രയം നൽകിയില്ല. 1555-ൽ ഷെർഷയുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന സിക്കന്തർ സൂറിനെ സർഹിന്ദ് എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ച് തോല്പിച്ചിട്ടു് ദില്ലിയും ആഗ്രയും വീണ്ടെടുത്തു് ഭരണം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ആരമാസം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

ഷെർഷായുടെ ഭരണം:—ദില്ലിയിൽ ഹുമയൂണിന്റെ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കിയ ഷെർഷാ 1540 മുതൽ 1545 വരെ ദില്ലി ചക്രവർത്തിയായി ഭരിച്ചു. ആദ്യം അദ്ദേഹം ഷെർഖാൻ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ബംഗാൾ മുതൽ കാശ്മീർ വരെ വിസ്തൃതമായ ഒരു സാമ്രാജ്യം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. തന്റെ പ്രജകളോടു്, പ്രത്യേകിച്ചു് പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരോടു്, അദ്ദേഹം ദയയാർപ്പുർച്ചം പെരുമാറി. ഭരണസൗകര്യത്തിനായി രാജ്യത്തെ പല ഫർഗാനകളായും ഓരോ ഫർഗാനയേയും പല സർക്കാരുകളായും തിരിച്ചു. സുശക്തമായ ഒരു സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു. രാജാവു തന്നെയാണു് പട്ടാളക്കാരെ അവരുടെ കഴിവു പരിശോധിച്ചു് തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു്. കഷികർ ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ രാജഭോഗ,

മായി കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ആ തുകയിൽ കൂടുതൽ പിരിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഷെർഷാ രാജ്യത്തിലെ ഗതാഗത സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കള്ളന്മാരേയും കൊള്ളക്കാരേയും അമർച്ചപ്പെടുത്തി രാജ്യത്തു സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു. എഴുത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനു കത്തിര ത്തപാൽ നടപ്പിലാക്കി. വെള്ളിരൂപാ ആദ്യമായി നടപ്പിലാക്കിയത് ഷെർഷായാണ്. ദില്ലി ഭരണാധിപന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തിന് ഷെർഷാ അർഹനാണ്.

അക്ബർ.—ഹുമയൂൺ മരിച്ചപ്പോൾ അക്ബർ ഉടൻതന്നെ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് പതിമൂന്നു വയസ്സായിരുന്നു. ബാലനായ അക്ബറുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ഹുമയൂണിന്റെ വിശ്വസ്ഥ സേനാനായകനായിരുന്ന ബെയിറാംഖാൻ നിർവ്വഹിച്ചു. അന്നത്തെ സൂർ രാജാവിന്റെ പട്ടത്തലവനും മന്ത്രിയും ആയിരുന്ന ഫെദ് ദില്ലി കീഴടക്കിയിരുന്നു. ബെയിറാംഖാൻ ഒരു സൈന്യത്തെ നയിച്ച് പാനിപ്പത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തു വച്ച് 1556-ൽ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിച്ചു.

പതിനെട്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അക്ബർ ഭരണച്ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. അന്ന് പഞ്ചാബ് മാത്രമേ തനിക്കധീനമായിരുന്നുള്ളൂ. ബെയിറാംഖാൻ പുതിയതായി ചില രാജ്യങ്ങളും പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. ക്രമേണ ബെയിറാംഖാന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൽ അക്ബറിന് അതുപ്ലി തോന്നുകയും അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കണമെന്നും, കീഴടക്കു ബംഗാൾ മുതൽ പടിഞ്ഞാറു പേർഷ്യ വരെ അത് വ്യാപിപ്പിക്കാതെ അടക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. അതിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഇരുപതു കൊല്ലം അതികഠിനമായി അലസാനിട്ടു. തൽഫലമായി ഉത്തരേന്ത്യ മുഴുവനും ഡക്കാണിലുള്ള ബീരാർ, ബീഡാർ, കാൻഡേഷ്, അഹമ്മദനഗരം എന്നിവയും അക്ബറുടെ കീഴിലായി.

രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല അക്ബറുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരുന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും അദ്ദേഹം നടപ്പിലാക്കി.

അക്ബറുടെ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ

ശരിയായ ഭരണം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്തെ പതിനഞ്ചു പ്രവിശ്യകളായി തിരിച്ച് രാജ്യം മുഴുവൻ കണ്ടെഴുത്തു നടത്തി പട്ടയം കൊടുത്തു. കൃഷിപ്പിഴ വന്നാൽ നികുതി കൊടുക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. കർഷകരോടു വളരെ അനുകമ്പാപൂർവ്വം വർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധനകാര്യോപദേഷ്ടാവായിരുന്ന രാജാഭോഡർമാർ ആയിരുന്നു ഭൂനികുതിസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിച്ചത്.

അക്ബറുടെ കാലത്ത് ക്രൂരമായ പല സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. സതി, ശൈശവവിവാഹം എന്നീ അനുചാരങ്ങൾ അക്കാലത്ത് നിലവിലിരുന്നു. വിധവാവിവാഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മുസ്ലീങ്ങളെല്ലാത്തവർ 'ജസിയ' എന്ന തലക്കര കൊടുക്കണമായിരുന്നു. തോപ്പിക്കപ്പെട്ട യോദ്ധാക്കളെ അവരുടെ ശേഷിച്ച ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ധനികർ അവരുടെ അടിമകളാക്കി വച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം ദുരാചാരങ്ങളെ നിറുത്തുന്നതിനു അക്ബർ ശ്രമിച്ചു.

അക്ബർ ഒരു തികഞ്ഞ മതവിശ്വാസിയായിരുന്നു. തനിക്കു മനസ്സാണി നൽകുന്ന ഒരു ആരാധനാസമ്പ്രദായം കണ്ടു പിടിക്കാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ മതങ്ങളിലും നന്മയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. വിവിധ മതങ്ങളിലെ പണ്ഡിതന്മാരെ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരുത്തി അവരുടെ മതങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 'ദിവ്യതം' എന്നതും വരുന്ന 'ദിൻ ഇലാഹി' എന്ന ഒരു പുതിയ മതം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. മതകലഹങ്ങൾ ഇതുമൂലം അവസാനിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചത്.

മഹാനായ അക്ബറിന് അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നു എന്നത് വിസ്മയകരമാണ്. പക്ഷേ അറിവ് നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ, കലാകാരന്മാർ, വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ സാമർത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ കഴിയുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ഏറ്റവും ഇഷ്ടം. അക്ബറുടെ കാലത്ത് ഭക്തിമാർഗ്ഗം പിൻതുടർന്നിരുന്ന രണ്ടു മഹാനാമരായിരുന്നു ഇളസീദാസും സുർദാസും. അവർ ലളി

തവും മനോഹരവുമായ ഭാഷയിൽ അനേകം കവിതകൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൈനിക കാര്യത്തിലും അക്ബർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കതിരപ്പടയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തിൽ അധികഭാഗവും. നീതിന്യായപരിപാലനത്തിന് ഒരു പോലീസ് വകുപ്പും അദ്ദേഹം രൂപീകരിച്ചു. നാണയപരിഷ്കരണം നടത്തി. വിദ്യാലയങ്ങളും കേന്ദ്രഗ്രന്ഥശാലകളും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു.

അക്ബർ A. D. 1605-ൽ ചരമമടഞ്ഞു. തുടന്ന് പുത്രനായ സലിം ജഹാംഗീർ എന്ന പേരുള്ള കിരണമാരംഭിച്ചു.

ജഹാംഗീർ:—ജഹാംഗീർ പ്രജകളുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളിൽ കൈകടത്തിയില്ല നീതി നിർവ്വഹണക്കാര്യത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും സമുദായത്തിലുള്ള സ്ഥാനമോ പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ നീതിജ്ഞനായ ജഹാംഗീർ എന്ന് ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തി.

ചക്രവർത്തിനായിരുന്ന തുർജ്ജമാന്റെ ബുദ്ധിയിലും സാമത്യത്തിലും വിശ്വസിച്ചു ജഹാംഗീർ രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങൾ അവരെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് സുഖലാലുപനായി കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ഈ കാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായ സർതോമസ് റോ ജഹാംഗീറിനെ സന്ദർശിക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിക്കു ചില കച്ചവടാനുകൂല്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജഹാംഗീറിന്റെ ഭരണകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ 'ഖുറം' രജപുത്രരാജ്യമായ ഉദയപുരവും ഡക്കാണിലെ അഹമ്മദ് നഗരവും പിടിച്ചടക്കി. തുർജ്ജമാന്റെ സ്വേച്ഛാധികാരത്തെ ഖുറം എതിർത്തു. ചക്രവർത്തിയ്ക്കെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്തു. പക്ഷേ രാജകുമാരൻ ഡക്കാണിലേയ്ക്കു തോറ്റൊരാടേണ്ടിവന്നു. അതിനുശേഷം ജഹാംഗീറിനേയും കൊണ്ടു തുർജ്ജമാൻ കാശ്മീരിൽ പോയി താമസമാക്കി. ഏ.ഡി. 1627-ൽ ജഹാംഗീർ മരിച്ചു. ഖുറം രാജകുമാരൻ ഷാജഹാൻ എന്നപേരിൽ സിംഹാസനസ്ഥനായി.

ഷാജഹാൻ:—ഷാജഹാൻ സിംഹാസനസ്ഥനാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ പരാക്രമശാലിയായ ഒരു യോദ്ധാവാണ് തെളിയിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലത്തു മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ മുഗൾഭരണത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയായതിനുശേഷം വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിലും ഡക്കാണിലും ഉണ്ടായ ലഹളകൾ അമർച്ചചെയ്ത തന്റെ അധികാരം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

ഷാജഹാന്റെ പത്നിയായിരുന്നു മുതാസ് മഹൽ. ആ രാജ്ഞിയെ തന്റെ പ്രാണനതുല്യം ചക്രവർത്തി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ഷാജഹാൻ രാജപദവി കിട്ടി ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് മുതാസ് മഹൽ മരിച്ചു. അന്ന് അവർക്ക് 37 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ സൗന്ദര്യത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും, സംസ്കാരത്തിലും സ്രീലോകത്തിനു ഒരു മാതൃകയായിരുന്നു. തന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ അവർ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലാത്ത എങ്ങനാർത്തു് ഷാജഹാൻ വളരെ ഭ്രമിച്ചു. അതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹം മുഴുവൻ നിലച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രിയതമയ്ക്കായി ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു സ്തംഭം മന്ദിരം പണിയിക്കുമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. കിട്ടാവുന്നതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല ശില്പികളേയും കലാകാരന്മാരേയും വരുത്തി മനോഹരമായ ഒരു ശവകുടീരം അദ്ദേഹം പണികഴിപ്പിച്ചു. അതാണ് താജ് മഹൽ.

യമുനയുടെ കരയിൽ ഒരു വിശിഷ്ടമായ ഉദ്യാനത്തിനു നടുവിൽ മാർബിൾ കൊണ്ടു പണിതിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു സൗധമാണിത്. ലോകത്തിലെ അതുല്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇത് ഇന്നും ആഗ്രയിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നു. ഇരുപതിനായിരം ജോലിക്കാർ ഇരുപതുവർഷം രാവു പകലും ജോലിചെയ്താണ് ഈ മന്ദിരം പണിതീർത്തതു .

ഷാജഹാൻ ആഗ്രയിലും ദില്ലിയിലും അനേകം മനോഹര സൗധങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഷാജഹാന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രനായ ഔറംഗസീബ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെ തോല്പിക്കുകയും പിതാവിനെ തടവുകാരനാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കി.

ഔറംഗസീബ്—ഷാജഹാന്റെ ഭരണകാലത്തുതന്നെ ഔറംഗസീബ് ഡക്കാൺ, ഗുജറാത്ത് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഗവണ്ണറായി ഭരണസാമന്ത്രിയായി നേടിയിരുന്നു. ചില രാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്നെ നേതൃത്വം ഏറ്റിരുന്നു. ചക്രവർത്തിപദം ഏറ്റെടുത്ത

ശേഷം ഉത്തരേന്ത്യയിലും ഡക്കാണിലും ഉണ്ടായിരുന്ന അഹ്മാൻ സുൽത്താൻമാർ, രജപുത്രർ, പത്താൻമാർ, മഹാരാഷ്ട്രർ എന്നിവരോടൊന്നും യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഉത്തര ഇന്ത്യ മുഴുവനും ഡക്കാണം തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും ചുറ്റുമുള്ളവർ എപ്പോഴും ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ഹിന്ദുക്കളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും അദ്ദേഹം അക്ബറിന്റെ നയത്തിനെതിരായ രീതിയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. ഇസ്ലാം മതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ ജീവിതം വളരെ ലളിതവും പരിശുദ്ധവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണനയങ്ങൾകൊണ്ടും പിൻഗാമികളുടെ ശോഷിക്കുവെ കൊണ്ടും മറ്റും സാമ്രാജ്യം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു.

മുഗൾ ഭരണകാലത്തെ ചില സവിശേഷതകൾ

മുഗളന്മാരുടെ കാലത്ത് കലകളോട് അവർക്കുള്ള താത്പര്യത്തെ പ്രകടമാക്കുന്ന നിരവധി കെട്ടിടങ്ങളും, പള്ളികളും, ശവക്കല്ലറകളും, സ്തൂനങ്ങളും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുഗളർക്ക് മുൻപ് ദില്ലിയിലും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും ഭരിച്ചിരുന്ന അഹ്മാൻ സുൽത്താൻമാരും കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോഡ് പൂരിലേയും അഹമ്മദബാദിലേയും പള്ളികളും കൊട്ടാരങ്ങളും ഇതിനു തെളിവാണ്. കത്തബ് മിനാർ വളരെ കീർത്തികേട്ട ഒരു സ്തൂലമാണ്. അസാമാന്യമായ സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്ന മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്ത് ശില്പകല അത്യുച്ചനിലയെ പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഹിന്ദു മൂല്യം കലാരീതികളുടെ സമ്മേളനമാണ് അക്ബർ നിർമ്മിച്ച ഫത്തേപൂർ-സിക്രി എന്ന പട്ടണത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നത്. ഷാജഹാൻ നിർമ്മിച്ച ചെങ്കോട്ട, മുത്തുപള്ളി, താജ് മഹൽ എന്നിവയുടെ കീർത്തി ലോകം മുഴുവനും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുഗൾഭരണ കാലത്ത് പേർഷ്യൻ രീതിയിലുള്ള നിരവധി തോട്ടങ്ങൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഷാലിമാർ തോട്ടങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്.

ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുസ്ലിങ്ങൾക്കും സമ്മതനായ ഒരു ദേശീയ ചക്രവർത്തിയായിട്ടാണ് അക്ബർ ഭരിച്ചത്. ഉദാരമായ നടപടികളാൽ അദ്ദേഹം ഹിന്ദുക്കളുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ചു. രാജാ ഓഡർമാർ

രാജാമാനസിംഹൻ, ബീരബലൻ എന്നീ ഹിന്ദു പ്രധാനികൾ അക്ബറെ രാജ്യഭരണത്തിൽ സഹായിച്ചിരുന്നു. അക്ബർ ഏല്പാ മതവിഭാഗക്കാരുടേയും സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. അവരെ തമ്മിൽ സഹകരിപ്പിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം സഹായിച്ചു.

അക്ബർ അനാവശ്യമായ ചുങ്കങ്ങൾ നിർത്തലാക്കിക്കൊണ്ടു കച്ചവടം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 'ജമീന്ദാരി' സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കി കർഷകരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ഖജനാവിലേയ്ക്കു വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കച്ചവടത്തിനും ഗതാഗതത്തിനും വേണ്ടി റോഡുകൾ നന്നാക്കുകയും പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. നാണുവ്യവസ്ഥ പരിഷ്കരിച്ചു. 'മൊഹർ' എന്ന സ്വർണനാണയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിറക്കിയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു ഭാരതത്തിൽ ഒരു ഏകീകൃതഭരണം നിലവിൽ വന്നു.

ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും നിർത്തലാക്കാൻ അക്ബർ വളരെ പരിശ്രമിച്ചു. മൃഗബലി, മദ്യപാനം എന്നീ ഭഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി. സതി നിർത്തലാക്കാനും ബാല്യവിവാഹം നിരോധിക്കാനും വിധവകളെ പുനർവിവാഹത്തിനനുവദിക്കാനും സ്ത്രീകളെ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

മുഗൾ ഭരണകാലത്തു ഇൻഡ്യയിൽ സാഹിത്യത്തിന് അതിയായ മുന്നേറ്റമുണ്ടായി. അബുൽഫാസൽ, അബുൽഫെയ്സി എന്നീ പേർഷ്യൻ സാഹിത്യകാരന്മാർ ധാരാളം പേർഷ്യൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുളസീദാസ്, സൂർദാസ്, രാമദാസ് എന്നീ ഭക്തകവികൾ അനേകം ഭക്തിഗാനങ്ങൾ രചിച്ചുകൊണ്ടു ഹിന്ദിഭാഷയെ പോഷിപ്പിച്ചു. തുളസീദാസ്, 'രാമചരിതമാനസ്' എന്നുപരിൽ രാമായണകഥ ഹിന്ദിയിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പേർഷ്യൻ, തുക്കി, അറബി എന്നീ ഭാഷകളിൽനിന്നും രൂപം പ്രാപിച്ച ഒരു സങ്കരഭാഷയാണ് ഉർദു.

വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും 'പർദ്വാ' സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അക്കാലത്തു പ്രശസ്തരായ ചില സ്ത്രീരത്നങ്ങളും ജീവിച്ചിരുന്നു. നൂർജഹാൻ, ചാൻബീബി, താരാബായ് തുടങ്ങിയവർ ഇവരിൽ പ്രധാനികളാണ്. ശിവജിയെ വളർത്തിയ ജിജ്ഞാസി ഇക്കാലത്തെ ഒരു ആദർശമാതാവായിരുന്നു.

പരുത്തി വസ്ത്ര നിർമ്മാണം ഭാരതത്തിലെല്ലായിടത്തും ഒരു പോലെ വികസിച്ച ഒരു വ്യവസായമായിരുന്നു. മസൂലി പട്ടണം, കാശി എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ ഇതിനു പ്രത്യേകം പ്രധാനപ്പെട്ട കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. പട്ടം, പരവതാനിയും ഇക്കാലത്ത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ബംഗാൾ, കച്ച് എന്നിവിടങ്ങളിൽ കപ്പൽ വ്യവസായം പുരോഗമിച്ചു. കരതുക വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണം ഒരു കടൽ വ്യവസായമായിരുന്നു. ആനക്കൊമ്പിലും, എബണിത്തടിയിലും കൊത്തുപണികൾ ചെയ്യുന്നതിലും ജനങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു. ബംഗാളിലെ ഡാക്കാജില്ല, മസ്ലിൻ തുണിക്ക് പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു.

വിദേശങ്ങളുമായി ഇൻഡ്യ വളരെയധികം കച്ചവടം നടത്തി വന്നു. ഏഷ്യയിലേയും യൂറോപ്പിലേയും ധനസമൃദ്ധിയുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായും നമുക്ക് കച്ചവടബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കച്ച മുതൽ കൽക്കട്ടാവരെയുള്ള സമുദ്ര തീരത്ത് അക്കാലത്ത് അനേകം നല്ല തുറമുഖങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു.

മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ആഡംബര ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഗ്രാമീണജീവിതം ദുഃഖമയമായിരുന്നു. കർഷകരുടേയും കടൽ വ്യവസായികളുടേയും സ്ഥിതി പരിതാപകരമായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരിൽ പഴയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വേരൂന്നിനിന്നു. ക്ഷാമം ഗ്രാമീണരെ അലട്ടി വന്നു. അതിനു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധയോ, താത്പര്യമോ മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ:—

1. പ്രശസ്തരായ മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുക.
2. ബാബർ, അക്ബർ, ഓജ്മഹൽ എന്നീ ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ആൽബത്തിൽ ഒട്ടിയുക.

ചില മഹാനാമം മഹതികളും

ലോകചരിത്രത്തിൽ വിവിധ കാലഘട്ടത്തിൽ പല മഹാനാമം മഹതികളും ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അപർ ലോകത്തിന് വേണ്ടി വളരെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ഓരളിൽ കണ്ടെന്നു വരികയില്ല. സാഹിത്യം, രാഷ്ട്രീയം, തത്വചിന്ത, കല, ശാസ്ത്രം, ആതുരസംരക്ഷണം, രാജ്യരക്ഷ മുതലായ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ സുപ്രസിദ്ധി നേടിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലരെപ്പറ്റി പഠിക്കാം.

1. **മൈക്കേൽ ആഞ്ചലോ** — 1475-ൽ ഇറ്റലിയിലുള്ള ടസ്ക്കനിയിലെ കാപ്രീസ് എന്ന സ്ഥലത്താണ് മൈക്കേൽ ആഞ്ചലോ ജനിച്ചത്. ചിത്രമെഴുത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു മഹാനാണ് ഇദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാപ്രാവീണ്യം 'ലോറൻസോ ഡി മെഡിസ്' എന്ന ഫ്ലോറൻസുകാരൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി മൈക്കേലിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ജോലി നൽകുകയും വേണ്ട എല്ലാ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ രക്ഷാധികാരിയുടെ മരണശേഷം ആഞ്ചലോ 1496-ൽ റോമിൽ എത്തി. 'ബേക്കസ്' 'കാമുദവൻ' 'ക്രിസ്റ്റവിന്റെ മരണത്തിൽ കണ്ണനീർ പൊഴിക്കുന്ന കന്യകാ മാതാവ്' എന്നീ പ്രസിദ്ധ മായാചിത്രങ്ങളുടെ രചന ഇക്കാലത്താണ് നടന്നത്.

ഡിസ്റ്റിനാ പള്ളിയുടെ മേൽത്തട്ടിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത മായാ ചിത്രപ്പണി വളരെ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. യേശു കാലത്തു ഫ്ലോറൻസ് പട്ടണത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ ഒരു എൻജിനീയറായും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. 1542-ൽ റോമിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ "അന്ത്യ ന്യായവിധി" (Last Judgment) എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചിത്രമെഴുതാൻ തുടങ്ങി. അതു പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു തന്നെ നാലുവർഷം

ങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു. 1542-ൽ സെൻറു പീറ്റർ പള്ളി നിർമ്മാണത്തിന് പ്രധാന ശില്പിയായി നിയമിതനാകുകയും ആ പള്ളിയുടെ കണ്ട്രസ്റ്റം അദ്ദേഹം പണിയുകയും ചെയ്തു. കവി എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തി നേടിയിരുന്നു.

2. **വിലും ഷേക്സ്പിയർ:**—A.D. 1564-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജനിച്ച ഷേക്സ്പിയർ പിൽക്കാലത്തെ അതുല്യനായ നാടകകൃത്തും കവിയുമായി ഉയർന്നു. സ്ട്രാറ്റ് ഫോർഡിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ലണ്ടനിലേക്കുവരികയും ഒരു നാടകശാലയിൽ ജോലി നോക്കുകയും കൂടാതെ ഒരു നടനായി ഉയരുകയും ചെയ്തു. നടനായി പരിശീലനം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം അവസാനം ഒരു നാടകകൃത്തായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടകങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ധാരാളം കവിതകളും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും നാടകകൃത്ത് എന്ന നിലയിലാണ് ഷേക്സ്പിയർ ലോകപ്രശസ്തി നേടിയിട്ടുള്ളത്. വെനിസിലെ വ്യാപാരി എന്ന കഥ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു നാടകത്തിലെ കഥയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലോകത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

3. **എബ്രഹാം ലിങ്കൺ:**—എബ്രഹാം ലിങ്കൺ അമേരിക്കയിൽ കെൻറക്കി എന്ന സ്ഥലത്ത് 1809-ൽ ജനിച്ചു. വളരെ ദാരിദ്ര്യത്തിലാണ് ബാല്യകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. കുട്ടിക്ക് 9 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അമ്മ മരിച്ചുപോയതിനാൽ ചിറ്ററമ്മയാണ് വളർത്തിയത്. ഇദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് ഒരു വലിയ നേതാവായിത്തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനില്ലായിരുന്നു.

സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ലിങ്കൺ നിയമം പഠിച്ചു. പിന്നീട് ഒരു സ്റ്റോറിലെ ഗുമസ്തനായും, ഗ്രാമത്തിലെ പോസ്റ്റ് മാനായും സർവ്വൈയർ ആയും ജോലി നോക്കിയിരുന്നു. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു നിയമസഭയിൽ അംഗത്വം ലഭിക്കുകയും പുരോഗമന കക്ഷിയുടെ നേതാവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 1846-ൽ ലിങ്കൺ അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസിൽ അംഗമായി. അടിമക്കുട്ട

വടത്തിന്റെ പ്രശ്നം ഉയർന്നു വന്ന സന്ദർഭത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ കാര്യത്തിൽ മുഴുകുകയും ഒരു നിരന്തരസഭാ സാമാജികനെന്ന നിലയിലും അടിമക്കുട്ടുവത്തെ എതിർത്തിരുന്ന ആളെന്ന നിലയിലും പ്രസിദ്ധനാവുകയും ചെയ്തു. 1860-ൽ അദ്ദേഹത്തെ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളായ തെക്കൻ സ്റ്റേറ്റുകാർ അടിമക്കുട്ടുവടം നിലനിർത്തണമെന്ന പക്ഷക്കാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ലിങ്കൺ യാതൊരു വിധമായ വിട്ടുവീഴ്ചയും തയ്യാറായില്ല. എതിരാളികൾ അഴിച്ചു വിട്ട ആഭ്യന്തര സമരത്തെ അദ്ദേഹം ധീരമായി നേരിട്ടു പൂർണ്ണമനസ്സാടുകയും യുദ്ധം നടത്തി വിജയം വരിച്ചു. 1863-ൽ നവംബർ 1-നാൽ അടിമകളെ മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായി. 1864-ൽ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ ഒരു ഭ്രാന്തൻ അദ്ദേഹത്തെ വെടിവെച്ചു കൊന്നു.

4. ഫ്ലോറൻസ് നൈററിംഗേൽ:—ആതുരസേവനം, പരോപകാരതല്പരത എന്നീ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ വിളനിലമായിരുന്ന നൈററിംഗേൽ 1820-ൽ ഫ്ലോറൻസിലെ ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കഴിയുന്നതു ഉത്തമമായ ജീവിതമാണെന്ന് ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ആ പെൺകുട്ടി കരുതിയിരുന്നു. തന്റെ കളിപ്പാവക്കു സുഖക്കുടാണെന്നു സങ്കല്പിച്ച് അതിനെ വളരെ താത്പര്യത്തോടെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊള്ളുക അവളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു.

പെൺകുട്ടികൾ ദിനശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക അക്കാലത്ത് അപൂർവ്വമായിരുന്നു. അത് ഏറ്റവും അപമാനകരമായ ജോലിയാണെന്നാണ് അന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. പക്ഷെ നയിററിംഗേൽ ആ ജോലി അഭികാമ്യമായി കരുതി. അതിനുവേണ്ടി മുതിർന്നതിനാൽ മാതാപിതാക്കളുടെ എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടിവന്നു. കുറച്ചു കാലം വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും അടുത്തുള്ള ആശുപത്രികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അവൾ സമയം ചെലവഴിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിലാണ് ക്രിമിയൻ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, തുർക്കി എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ സഖ്യകക്ഷികളായി ഒരു വശത്തും റഷ്യ മറുഭാഗത്തും ആയി യുദ്ധം നടന്നു.

അനേകം ഭടന്മാർ മുറിവേറ്റും രോഗം ബാധിച്ചും കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്ന വാർത്ത ശ്രവിച്ച ഫ്ളോറൻസ് ഉടൻതന്നെ ഒരു സേവാ സംഘത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിമിയയിലേക്കു പോയി.

സ്ത്രീകൾ എന്ന സ്ഥലത്തെ ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഭടന്മാർ കിടന്നിരുന്നത്. മുറിവേറ്റവർക്കും രോഗികൾക്കും വേണ്ട ആഹാരം, വസ്ത്രം, കിടക്ക മുതലായ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ പോലും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഫ്ളോറൻസ് എത്രയും വേഗം ഭരിതമനുഭവിക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ മുഴുകി. വിശ്രമമില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ച ആ വനിത മറ്റുള്ളവരുടെ ബഹുമാനത്തിനു പാത്രമായി.

യുദ്ധാനന്തരം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ഫ്ളോറൻസിന് ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർ വിശ്രമമെടുത്തില്ല. പൊതുജനനന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവർ സെൻറൽതോമസ് ആശുപത്രിയിലും കിംഗ്സ് കോളജ് ആശുപത്രിയിലും നഴ്സുമാർക്കു പരിശീലനംകൊടുക്കുന്ന ഓരോ കോളേജുകൾ ബഹുജന പിൻതുണയോടുകൂടി സ്ഥാപിച്ചു. സമത്വം പരിചിതമായ നഴ്സുമാരുടെ സേവനത്തിന്റെ ബഹുമതിക്ക് അർഹയായിട്ടുള്ളത് ഫ്ളോറൻസ് ആണ്.

5. മാർക്കോണി. ഇറ്റാലിയൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ മാർക്കോണി 1874-ൽ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹമാണ് കമ്പികളുടെ സഹായമില്ലാതെ വാർത്താവിനിമയം ചെയ്യാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചത്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു 21 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1896-ൽ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി ആദ്യമായി സംവിധാനം ചെയ്തു. പിന്നീട് ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിലും കോൺവാളും ന്യൂഫൗണ്ടലൻഡും തമ്മിലും റേഡിയോ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു. 1909-ൽ അദ്ദേഹം നോബൽ സമ്മാനം നേടി. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇറ്റാലിയിലെ റേഡിയോ ഏർപ്പാടുകളുടെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധാനന്തരം 1919-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെംസ്ഫോർഡ് എന്ന സ്ഥലത്ത് വച്ച് അദ്ദേഹം ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ പ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രം പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു. 1937 ൽ ഈ മഹാൻ മരിച്ചു.

പ്രായോഗികപ്രവർത്തനങ്ങൾ

- a. മൈക്കൽ ആഞ്ചലോയുടെ പ്രസിദ്ധചിത്രങ്ങളുടെ പ്രതികരണശേഖരിച്ച് ആൽബത്തിൽ ഒട്ടിക്കുക.
- b. ഏബ്രഹാം ലിങ്കൺ, ഫ്ലോറൻസ് നൈറ്റിംഗേൽ എന്നിവരുടെ ജീവിതകഥ അഭിനയിക്കുക.
- c. ഷേക്സ്പിയറുടെ നാടകങ്ങളുടെ മലയാള വിവർത്തനങ്ങൾ വായിക്കുക.
- d. 'റേഡിയോ'യുടെ ചരിത്രം എന്ന ഒരു ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം 11

യൂണിറ്റ് X

ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിലെ ജീവിതം

നാം എങ്ങനെ നമ്മെ ഭരിക്കുന്നു ?

1947-ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷം കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ അനുബ്ധി എന്ന പേരിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന കേന്ദ്രനിയമസഭ ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണഘടന എഴുതിയുണ്ടാക്കി. 1950 ജനുവരി 26-ാം തീയതി ഇൻഡ്യ ഒരു ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പ്രധാനമായും മൂന്നു സംഗതികൾ അടങ്ങിയിരുന്നു.

1. ഇൻഡ്യ പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാധികാരവുമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ്.
2. ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധികളാണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നത്.

3. ഇൻഡ്യാ ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കാണ്. ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രസിഡണ്ടോടു കൂടിയതും ജനങ്ങൾക്കുതന്നെ ഭരണാധികാരമുള്ളതുമായ ഒരു രാജ്യമാണ് റിപ്പബ്ലിക്ക്.

നമ്മുടെ ഭരണഘടനയ്ക്ക് ചില പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്.

1. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പാശ്ചാത്യീകാരം പൗരന്മാരിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. ഇൻഡ്യാ ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമാണ്. ജാതിയുടേയോ മതത്തിന്റേയോ പേരിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണിക്കാതെ എല്ലാ മതവിഭാഗക്കാരുമായും തുല്യമായി കാണുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് മതേതരരാഷ്ട്രം.

3. ഇൻഡ്യാ ഒരു സംയുക്തരാഷ്ട്രമാണ്. ഒന്നിലധികം സംസ്ഥാനങ്ങളോടുകൂടിയതും അവ ഓരോന്നിനും സ്വയംഭരണാവകാശം നൽകുന്നതുമായ ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് സംയുക്തരാഷ്ട്രം.

ഇൻഡ്യാൻ യൂണിയന്റെ ഭരണം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭരണം സംസ്ഥാന ഗവണ്മെന്റുകളും നടത്തുന്നു. ഓരോ ഗവണ്മെന്റും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട അധികാരങ്ങൾ ഭരണഘടനയിൽ വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് ചിലിത ഭരണഘടനയാണുള്ളത്. ഇത് ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതുമാണ്.

ഇൻഡ്യാൻ ഭരണകൂടത്തിന് ഭരണസമിതി, നിയമ നിർമ്മാണസഭ, നീതിന്യായ വകുപ്പ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഘടകങ്ങളുണ്ട്.

ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം നടത്താനുള്ള അധികാരം പ്രസിഡൻറിനാണുള്ളത്.

പ്രസിഡൻറ് (രാഷ്ട്രപതി):—പാർലമെൻറിന്റെ ഇരുസഭകളിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും, സ്റ്റേറ്റ് അസംബ്ലികളിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും കൂടിച്ചേർന്നാണ് രാഷ്ട്രപതിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലാവധി അഞ്ചുകൊല്ലമാണ്. മൂപ്പത്തിയഞ്ചു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായവും ലോകസഭയിൽ അംഗമായിരിക്കാൻ യോഗ്യതയുമുള്ള ഏതൊരു ഇൻഡ്യാൻ പൗരനും ഇൻഡ്യായുടെ രാഷ്ട്രപതിയാകാവുന്നതാണ്. രാഷ്ട്രപതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് ഭരണഘടന

യിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് മന്ത്രി സഭയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമായിരിക്കണം എന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

വൈസ് പ്രസിഡൻറ് (ഉപരാഷ്ട്രപതി):—പാർലമെൻറിന്റെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുടേയും ഒരു സംയുക്തയാഗമാണ് ഉപരാഷ്ട്രപതിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രപതിക്കു വേണ്ട യോഗ്യതകളും, രാജ്യസഭയിലെ അംഗമാകാനുള്ള യോഗ്യതയും ഉപരാഷ്ട്രപതിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. രാജ്യസഭയിലെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹമാണ്. രാഷ്ട്രപതിയുടെ അഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നത് ഉപരാഷ്ട്രപതിയായിരിക്കും.

പ്രധാനമന്ത്രി.—നിയമസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷക്കക്ഷിയുടെ നേതാവിനെ പ്രധാനമന്ത്രിയായും പ്രധാന മന്ത്രി നിർദ്ദേശിക്കുന്നവരെ സഹമന്ത്രിയായും പ്രസിഡൻറ് നിയമിക്കുന്നു.

മന്ത്രിസഭ:—മന്ത്രിസഭയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രസിഡൻറ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് കൂടുതൽവാദിത്വമാണുള്ളത്. ലോകസഭയുടെ പിൻതുണ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ മന്ത്രിസഭ രാജിവച്ചു പിരിയേണ്ടതാണ്. ഓരോ മന്ത്രിയും ഓരോ പ്രത്യേക ഭരണവകുപ്പിന്റെ മുതല വഹിക്കുന്നു വിദേശനയം, ധനകാര്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, രാജ്യരക്ഷ തുടങ്ങിയവയാണ് ചില ഭരണ വകുപ്പുകൾ.

പാർലമെൻറ് (കേന്ദ്രനിയമസഭ):— ഇൻഡ്യയ്ക്ക് പൊതുവേ ആവശ്യമുള്ള നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് പാർലമെന്റാണ്. ഇതിനു രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളുണ്ട് ഉപരി മണ്ഡലത്തിന് 'രാജ്യസഭ' എന്നും അടയാമണ്ഡലത്തിന് 'ലോകസഭ' എന്നും പറയുന്നു.

ലോകസഭ:—പാർലമെൻറിലെ കൂടുതൽ അംഗസംഖ്യയുള്ളതും അധികാരമുള്ളതുമായ മണ്ഡലം ലോകസഭയാണ്. ഇതിന്റെ കാലാവധി അഞ്ചുകൊല്ലമാണ്. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ചേർ സ്പീക്കർ എന്നും ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ചേർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ എന്നുമാണ്. ധനസംബന്ധമായ ബില്ലുകൾ ലോകസഭയിൽ മാത്രമേ ആദ്യം അവതരിപ്പിക്കാവൂ.

രാജ്യസഭ.—രാജ്യസഭയിലെ അംഗങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരെ പ്രസിഡൻറ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അവർ പ്രശസ്തരായ കലകാരന്മാർ, സാഹിത്യകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, സമുദായ സേവകർ

തൃക്കുടിയിലായിരിക്കാം. സ്റ്റേറ്റ് കളിലെ നിയമസഭകളാണ് ബാക്കി അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും രാജ്യ സഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യം തീരുമാനിക്കുന്നത് ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനസംഖ്യയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

സുപ്രീം കോടതി:—ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ നീതിന്യായക്കോടതി സുപ്രീംകോടതിയാണ്. ഈ കോടതിയിൽ ഒരു ചീഫ് ജഡ്ജിയും മറ്റ് ജഡ്ജിമാരും ഉണ്ട്. ഇവരെ പ്രസിഡൻറാണ് നിയമിക്കുന്നത്. ലോകസഭയിലേയും രാജ്യസഭയിലേയും അംഗങ്ങളുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം അവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഈ ജഡ്ജിമാരെ പ്രസിഡൻറിന് തത്സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റാം. പക്ഷേ അത് സ്വഭാവദുഷ്യത്തിന്റേതോ, ശേഷിക്കേറാത്തതോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്.

2. നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾ:—

നമ്മുടെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് ഓരോ പൗരനും ചില മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

വോട്ടവകാശം:—ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സിനുള്ള ഏതൊരു ഇൻഡ്യാക്കാരനും വോട്ടുചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട്.

സമത്വാവകാശം:—നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ പൗരന്മാരും തുല്യരാണ്. മതം, വർഗ്ഗം, ജാതി ഈയടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പൗരന്റെയും അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതല്ല. വിദ്യാഭ്യാസം, ഉദ്യോഗം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും തുല്യസന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം:—അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യമായി സമ്മേളിക്കുന്നതിനും പൗരന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. സംഘടനകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും ഇൻഡ്യൻ യൂണിയന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും പാർക്കുന്നതിനും പൗരന് തടസ്സമില്ല. ഏതുതൊഴിലും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോ പൗരനും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു പൗരനെക്കൊണ്ട് നിർബന്ധമായി ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നതും, ശക്തിഹീനനെ ശക്തൻ തെരുക്കുന്നതും, കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ സമയം ജോലിയെടുപ്പിക്കുന്നതും മൃഷണം ചെയ്യലാണ്. അതിൽ നിന്നും പൗരൻ സ്വാതന്ത്രനാണ്.

മതസ്വാതന്ത്ര്യം:—ഓരോ പൗരനും അവനിഷ്ടമുള്ള മതവിശ്വാസം പുലർത്തുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും മതകമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

സാംസ്കരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അവകാശങ്ങൾ:—സ്വകാര്യവിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉള്ള അവകാശമാണ് ഇതിലുൾപ്പെടുന്നത്.

സ്വകാര്യസ്വത്തിനുള്ള അവകാശം:—ന്യായമായ നിലയിൽ എല്ലാവർക്കും സ്വത്തു് കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനും സമ്പാദിക്കാനുമുള്ള അവകാശമുണ്ട്. നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികളിലൂടെ മാത്രമേ അവരിൽനിന്നു് അതു കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ.

ഓരോ പൗരന്റേയും മൗലികാവകാശങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിന്നു നീതിന്യായഃക്കാടതിയെ അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ അവനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയിൽ പൗരന്റെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

3. ഒരു പൗരന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ചുമതലകൾ:

ഒരു പൗരൻ തന്റെ അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതോടൊപ്പം ചുമതലകൾ കൂടി നിർവഹിക്കണം.

പൗരൻ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടതു് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അല്ലാത്തപക്ഷം രാജ്യത്തിൽ കലാപവും അരാജകത്വവും നടമാടും. ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് പൗരധർമ്മമാണു്. പകർച്ചവ്യാധികൾ, ക്ഷാമം, യുദ്ധം, ദുരിതം ഇവയുണ്ടാകുമ്പോൾ വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവൻ പോലും ബലിയർപ്പിച്ചു് ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാകണം.

രാജ്യത്തിലെ കൃഷി, വിദ്യാഭ്യാസം, മരമത്തു് മുതലായി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനു് ഗവണ്മെന്റിനു് ധാരാളം പണം ആവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഓരോ പൗരനും ഗവണ്മെൻറ് ഏല്പിച്ചതിയിരിക്കുന്ന നികുതി കൊടുക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു്.

വോട്ടുചെയ്യുന്നതു് പൗരന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയാണു്. വിവിധസ്ഥാനാത്മികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലേക്കു്

വിഭവകുപ്പും വോട്ടുചെയ്യണം. വോട്ടവകാശം ഭൂതപഞ്ചായം
പ്പെടുത്തുകയോ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

പരസ്യമാനഷ്ഠാനം വീട്ടിലും സമൂഹത്തിലും സത്തുഷ്ടമായ
ജീവിതത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്നു.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ

പരസ്യന്റെ അവകാശങ്ങളേയും ചുമതലകളേയും കുറിച്ച്
കുട്ടികളുടെ ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

അദ്ധ്യായം 12

സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ

ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തി-
ന് വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ:

ജനാധിപത്യഭരണസമ്പ്രദായം നിലനില്ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ
ജനങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ ഭരണാധികാരികൾ. എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും
ഒരുമിച്ചു കൂടി ഭരണകാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.
അതിനാലാണ് പൗരന്മാർ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെ-
ടുത്ത് ഭരണകാര്യം ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുന്നത് ഭരണനടത്തിപ്പിനു വശ്യമായ
പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഒരു പ്രദേ-
ശത്തു് ഒരൊരു ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ
അദ്ദേഹം ആ പ്രദേശത്തുള്ള എല്ലാ പൗരന്മാരുടേയും പ്രതിനിധി-
യായിത്തീരുന്നു.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യ രാജ്യമാണ്
ഇന്ത്യ. ഈ നാട്ടിലെ പൗരന്മാരാണ് ഭരണ കർത്താക്കളെ
തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. നാം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധികൾ
യോഗ്യരും പ്രാപ്തരുമായിരിക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ ജനാധിപത്യ
ഭരണസമ്പ്രദായം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. നല്ല പ്രതി-
നിധികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ പൗരന്മാർ നല്ലവരായി-
രിക്കണം. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഓരോ പൗരനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട
ഗുണങ്ങളും ഈ ഗുണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും നാം
അറിയേണ്ടതാണ്.

ജനാധിപത്യക്രമത്തിൽ ഒരു പരമനുമായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ:—ഓരോ പരമനും ഈ രാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ശിപ്പിയാണല്ലോ. ഒരു ജനായത്തവ്യവസ്ഥിതിയിൽ

ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യ ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ ഒരുവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മറ്റൊരുവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് തടസ്സമാവരുത്. എല്ലാവർക്കും സത്തുഷ്ടി നൽകുന്നതിന് ഈ തത്വം പാലിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. മാത്രമല്ല മാതൃഭൂമിയോടു് അതിയായ സ്നേഹവും ഭക്തിയുമുണ്ടെങ്കിലേ ഒരു പരമന രാഷ്ട്രത്തോടു് അവനുള്ള കടമകൾ നിറവേററാൻ സാധ്യമാകൂ.

കൂടാതെ ഒരു പരമൻ അനേകം സൽഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹം അറിവുള്ളവനായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷമായും നല്ലവണ്ണം ചിന്തിച്ചും രൂപപ്പെടുത്തിയതുമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരമൻ തന്റെ വോട്ടവകാശം വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഒരാൾക്കു് അറിവുണ്ടാകുന്നത് അക്ഷരാഭ്യാസം കൊണ്ടാണ്. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു് ആദ്യമായി സമ്പാദിക്കുന്നത് അക്ഷരാഭ്യാസമാണല്ലോ. മാതൃഭാഷ. കണക്ക്. സയൻസ് സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ പൊതുചായ്ക്കൾ ഇവ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് അക്ഷരാഭ്യാസം സഹായിക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ആലോചിക്കുകയും അതിനു് ഉത്തരം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുക പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഉത്തമ പരമനായി ജീവിക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസം കൂടിയ കഴിയു.

അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവർക്കു് പത്രങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ലോകം സമീപത്തുള്ള ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നു. നാട്ടിലും വിദേശങ്ങളിലും ഭിന്നം പ്രതി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആൾക്കു് അറിവു് വർദ്ധിക്കുന്നു. അറിവില്ലാത്ത ഒരാൾക്കു കട്ടെ ശരിയും തെറ്റും എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ശരിയും തെറ്റും എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മാത്രമെ ഒരാൾക്കു് ശരിയായ തീരുമാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധ്യമാകൂ. നിരൂപണ

ബുദ്ധിയാടെ കാര്യങ്ങളെ സമീപിക്കുവാനും സ്വന്തം അഭിപ്രായം. രൂപീകരിക്കുവാനും സാധിക്കുകയെന്നത് പരമന്റെ പ്രധാനമായ ഒരു ഗുണമാണ്. ഇതില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തം അഭിപ്രായ മില്ലാതെ മറ്റൊരാളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു വർത്തിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ഭീഷണിക്ക് വഴങ്ങിയോ പ്രോണിക്ക് വിധേയമായോ സ്വാതന്ത്ര്യം താല്പര്യത്തിന് വേണ്ടിയോ ഒരാളും വോട്ടു ചെയ്യാനിടവരുത്

ദീർഘകാലം ഇൻഡ്യ വീദേശീയ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഇരുന്നെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ ഏകദേശം പത്തുശതമാനം പേർക്കേ സാക്ഷരത്വമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് വളരെ വിപുലപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്ന് ഭാരതത്തിലൊട്ടാകെ സാക്ഷരത്വം ഏകദേശം മൂപ്പതു ശതമാനമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായി പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും നിർബന്ധിത പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നൽകിവരുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർക്ക് പുസ്തകം, വിദ്യാഭ്യാസവേതനം, വസ്ത്രം എന്നിവ കൊടുത്തും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

പഠിത്തം ഇടയ്ക്കുവെച്ചു നിർത്തുന്നവർക്കും. സ്ത്രീകളിൽപോകാൻ അവസരം ലഭിക്കാത്തവർക്കും മുതിർന്ന കഴിഞ്ഞാലും പഠനം തുടരാൻ സാധിക്കേണ്ടതാണ്. പകൽ ജോലിക്ക് പോകുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെ സൗകര്യത്തിന് നിശ്ചിതസ്ഥലങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുവന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വഴയാജന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സക്കാർ ഏറ്റെടുത്താരുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ശ്രമത്തിൽ അവർ തന്നെ ഇത്തരം കേന്ദ്രങ്ങൾ നടത്തുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ അഭിലാഷണീയമായിട്ടുള്ളത്.

ഭാരതത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. സ്ത്രീകളിൽ ഏകദേശം പതിമൂന്നു ശതമാനത്തിനേ അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളൂ. സ്ത്രീകൾ അക്ഷരാഭ്യാസമുള്ളവരാകുന്നത് കുടുംബത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും ഉൽക്കഷ്ഠത്തിന് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ വരുമാനത്തിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഓരോ പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലുമുണ്ട്. ഈ സൗകര്യങ്ങൾ അങ്ങേ അറ്റം പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഓരോ പൗരന്റേയും കടമയാണ്.

ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത ലോകത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങളിൽക്കൂടി മാത്രമല്ല വിദ്യയഭ്യസിക്കുവാൻ കഴിയുക. പഠിച്ചവർക്കും പഠിക്കാത്തവർക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനപ്പെടത്തക്കവണ്ണം വർത്തിക്കുന്ന പല വിദ്യാഭ്യാസ സംഘടനകളുമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥശാലകളും വായന ശാലകളും ആണിവ. പത്രങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലഭിക്കുക ഇന്ന് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. ഏതു ഗ്രാമത്തിലും ഇന്ന് ഒരു വായനശാലയെങ്കിലും ഉണ്ടാകും. കൂടാതെ വിജ്ഞാനവും വിനോദവും ഒന്നിച്ചു നൽകുന്ന റേഡിയോ ഇന്ന് ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടത് പൗരന്മാരുടെ കടമയും അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത് ഉൽബുദ്ധരായ ജനങ്ങളുടെ കർത്തവ്യവും ആകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സാക്ഷരതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് സർക്കാരിന്റെ ഈ നടപടികളെ സഹായിക്കുന്നതിന് മറ്റു ഗ്രാമങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സായാഹ്നക്ലാസ്സുകളും നിശാപാഠശാലകളും നടത്തുന്നതിന് സന്നദ്ധ സംഘങ്ങളും പൊതുജനങ്ങളും ഉദ്യമിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ ഗ്രന്ഥശാലകളും വായനശാലകളും നടത്തുന്നതിന് ജനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വരേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിനായി ഇപ്പോൾ സർക്കാർ ധനസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ സർക്കാർ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെ കാര്യക്ഷമമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനും ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം ആവശ്യമാണ്, അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ജനങ്ങളെ സാക്ഷരരാക്കുക എന്നത് ഓരോ പൗരനും ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ഒരു കർത്തവ്യമാണ്. നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താനും അതുവഴി മാതൃഭൂമിയെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്ക് നയിക്കുവാനും എല്ലാ പൗരന്മാരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ:

1. സമീപത്തുള്ള വായനശാലയും ഗ്രന്ഥശാലയും സന്ദർശിക്കുക.
2. സാധാരണയായി നിങ്ങൾ വായിക്കാറുള്ള പത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ പറയുക.

